

Sadržaj

I. *Zakonodavni akti*

UREDBE

- ★ **Uredba (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije** ⁽¹⁾ 1

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2017/1001 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 14. lipnja 2017.

o žigu Europske unije

(kodificirani tekst)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 118. prvi stavak,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 ⁽²⁾ znatno je izmijenjena nekoliko puta ⁽³⁾. Radi jasnoće i racionalnosti tu bi Uredbu trebalo kodificirati.
- (2) Uredbom Vijeća (EZ) br. 40/94 ⁽⁴⁾, koja je kodificirana 2009. kao Uredba (EZ) br. 207/2009, stvoren je sustav zaštite žiga specifičan za Uniju koji je omogućio zaštitu žigova na razini Unije usporedno sa zaštitom žigova dostupnom na razini država članica u skladu s nacionalnim sustavima žigova usklađenima Direktivom Vijeća 89/104/EEZ ⁽⁵⁾, koja je kodificirana kao Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾.
- (3) U cijeloj je Uniji poželjno promicati skladan razvoj gospodarskih djelatnosti te neprekinuto i uravnoteženo širenje stvaranjem unutarnjeg tržišta koje funkcionira pravilno i nudi uvjete slične onima koji prevladavaju na nacionalnom tržištu. Za stvaranje tržišta takve vrste i njegovu sve veću transformaciju u jedinstveno tržište nije potrebno samo ukloniti prepreke slobodnom kretanju robe i usluga i uvesti pravila koja osiguravaju nenarušavanje tržišnog natjecanja, već bi trebalo stvoriti i pravne preduvjete koji će poduzećima omogućiti svoje aktivnosti prilagoditi mjerilima Unije, bilo u proizvodnji i distribuciji robe bilo u pružanju usluga. U tom smislu,

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 27. travnja 2017. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 22. svibnja 2017.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Europske unije (SL L 78, 24.3.2009., str. 1.).

⁽³⁾ Vidjeti Prilog II.

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 40/94 od 20. prosinca 1993. o žigu Zajednice (SL L 11, 14.1.1994., str. 1.).

⁽⁵⁾ Prva direktiva Vijeća 89/104/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL L 40, 11.2.1989., str. 1.).

⁽⁶⁾ Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL L 299, 8.11.2008., str. 25.).

među pravnim instrumentima koji bi trebali biti na raspolaganju tim poduzećima posebno se ističu žigovi koji bi omogućavali obilježavanje proizvoda i usluga poduzeća putem istovjetnih sredstava u cijeloj Uniji, neovisno o granicama.

- (4) Radi ostvarivanja spomenutih ciljeva Unije bilo bi potrebno predvidjeti mehanizme Unije s obzirom na žigove prema kojima bi poduzeća putem jedinstvenog postupka mogla stjecati žigove EU-a kojima je dana jedinstvena zaštita i koji proizvode učinke na području cijele Unije. Trebalo bi primjenjivati tako navedeno načelo jedinstvenog karaktera žiga EU-a, osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom.
- (5) Prepreka teritorijalnosti prava dodijeljenih nositeljima žigova zakonodavstvima država članica ne može se ukloniti usklađivanjem zakonodavstava. Kako bi se otvorila neograničena gospodarska djelatnost na cijelome zajedničkom tržištu u korist poduzeća, potrebno je omogućiti registraciju žigova uređenih jedinstvenim pravom Unije izravno primjenjivima u svim državama članicama.
- (6) Iskustvo stečeno od uspostavljanja sustava žiga Zajednice pokazalo je da su poduzeća s područja Unije i iz trećih zemalja prihvatila taj sustav, koji je postao uspješna i održiva dopuna i alternativa zaštiti žigova na razini država članica.
- (7) Pravo Unije u području žigova ipak ne zamjenjuje pravne propise država članica o žigovima. Zapravo se ne bi činilo opravdanim zahtijevati od poduzeća podnošenje prijave za registraciju svojih žigova kao žigova EU-a.
- (8) Nacionalni žigovi su i dalje potrebni onim poduzećima koja ne žele zaštitu svojih žigova na razini Unije ili koja ne mogu dobiti zaštitu diljem Unije dok pri nacionalnoj zaštiti nemaju prepreka. Svaka osoba koja traži zaštitu žiga trebala bi odlučiti traži li zaštitu samo nacionalnog žiga u jednoj državi članici ili više njih, samo žiga EU-a ili oboje.
- (9) Prava u pogledu žiga EU-a trebala bi se stjecati samo registracijom, a registracija bi se trebala odbiti posebno ako žig nema razlikovni karakter, ako je nezakonit ili ako je u sukobu s ranijim pravima.
- (10) Trebalo bi dopustiti prikaz znaka u bilo kojem prikladnom obliku upotrebom općenito dostupne tehnologije, što znači ne nužno grafički, sve dok je prikaz jasan, precizan, samostalan, lako dostupan, razumljiv, postojan i objektivn.
- (11) Zaštita koju pruža žig EU-a, čija je svrha osobito jamčiti funkciju žiga kao oznake podrijetla, trebala bi biti apsolutna u slučaju istovjetnosti žiga i znaka, te proizvoda ili usluga. Zaštita bi se trebala primjenjivati i u slučajevima sličnosti između žiga i znaka, te proizvoda ili usluga. Trebalo bi dati tumačenje pojma sličnosti u odnosu na vjerojatnost zabune. Vjerojatnost zabune koja ovisi o brojnim elementima i to osobito o prepoznatljivosti žiga na tržištu, o dovođenju u vezu s upotrijebljenim ili registriranim znakom, o stupnju sličnosti između žiga i znaka, te između obilježenih proizvoda ili usluga, trebala bi biti posebna okolnost za takvu zaštitu.
- (12) Kako bi se osigurala pravna sigurnost i potpuna sukladnost s načelom prvenstva prema kojem registrirani raniji žig ima prednost pred kasnije registriranim žigom, potrebno je predvidjeti da izvršavanje prava koja proizlaze iz žiga EU-a ne bi trebalo dovoditi u pitanje prava nositelja stečena prije podnošenja prijave ili prije datuma prvenstva žiga EU-a. To je u skladu s člankom 16. stavkom 1. Sporazuma o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva od 15. travnja 1994.
- (13) Do zabune u vezi s komercijalnim izvorom iz kojeg potječu proizvodi ili usluge može doći kada trgovačko društvo rabi isti ili sličan znak kao trgovački naziv na takav način da uspostavlja vezu između trgovačkog društva koje nosi taj naziv i proizvoda ili usluga koji dolaze iz tog trgovačkog društva. Povreda žiga EU-a trebala bi stoga obuhvaćati i uporabu znaka kao trgovačkog naziva ili slične oznake sve dok ta uporaba ima za cilj razlikovanje proizvoda ili usluga.

- (14) Kako bi se osigurala pravna sigurnost i potpuna podudarnost s posebnim zakonodavstvom Unije, primjereno je osigurati da nositelj žiga EU-a ima pravo zabraniti trećoj strani uporabu znaka u komparativnom oglašavanju ako je takvo komparativno oglašavanje u suprotnosti s Direktivom 2006/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (15) Kako bi se osigurala zaštita žiga i učinkovitije suzbijanje krivotvorenja te u skladu s međunarodnim obvezama Unije u okviru Svjetske trgovinske organizacije (WTO), posebno u skladu s člankom V. Općeg sporazuma o carinama i trgovini (GATT) o slobodi provoza i, u pogledu generičkih lijekova, „Deklaracijom o Sporazumu TRIPS i javnom zdravlju” usvojenom na ministarskoj konferenciji WTO-a u Dohi 14. studenoga 2001., nositelj žiga EU-a trebao bi imati pravo spriječiti treće strane da u trgovačkom prometu u Uniju unose proizvode koji se na njenom području ne puštaju u slobodan promet, ako takvi proizvodi dolaze iz trećih zemalja i bez odobrenja nose žig koji je istovjetan ili gotovo istovjetan žigu EU-a registriranom za te proizvode.
- (16) U tu bi svrhu nositeljima žigova EU-a trebalo biti dopušteno spriječiti ulazak krivotvorenih proizvoda i njihova plasiranja u svim carinskim situacijama, uključujući provoz, pretovar, skladištenje, slobodne zone, privremeni smještaj, unutarnju proizvodnju ili privremeni uvoz, također kada takvi proizvodi nisu namijenjeni za stavljanje na tržište Unije. Pri obavljanju carinskih kontrola, carinska tijela trebala bi iskoristiti ovlasti i postupke utvrđene u Uredbi (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, također na zahtjev nositelja prava. Posebno bi carinska tijela trebala provoditi relevantne kontrole na temelju kriterijâ analize rizika.
- (17) Kako bi se uskladila potreba za osiguravanjem učinkovitog izvršavanja prava koja se odnose na žig s potrebom izbjegavanja otežavanja slobodnog odvijanja trgovine zakonitim proizvodima, pravo nositelja žiga EU-a trebalo bi isteći kada tijekom posljedičnih postupaka pokrenutih pred sudom za žigove Europske unije („sud za žigove EU-a”), nadležnom za donošenje meritorne odluke o tome je li došlo do povrede žiga EU-a, deklarant ili držatelj proizvodâ može dokazati da nositelj žiga EU-a nema pravo zabraniti plasman tih proizvoda na tržište zemlje krajnjeg odredišta.
- (18) Člankom 28. Uredbe (EU) br. 608/2013 utvrđuje se da je nositelj prava odgovoran za naknadu štete držatelju proizvoda u slučaju da se, među ostalim, za proizvode naknadno utvrdi da njima nije došlo do povrede prava intelektualnog vlasništva.
- (19) Trebalo bi poduzeti odgovarajuće mjere za osiguravanje neometanog provoza generičkih lijekova. U pogledu međunarodnih nezaštićenih naziva (INN) kao svjetski prepoznatljivih generičkih naziva za aktivne tvari u farmaceutskim pripravcima, od ključne je važnosti uzeti u obzir postojeća ograničenja na učinak pravâ žiga EU-a. Stoga nositelj žiga EU-a ne bi trebao imati pravo spriječiti treću stranu da u Uniju unosi proizvode koji na tom području nisu pušteni u slobodan promet, na temelju sličnosti između međunarodnoga nezaštićenog naziva (INN) za aktivni sastojak u lijekovima i žiga.
- (20) Kako bi se nositeljima žiga EU-a omogućila učinkovitija borba protiv krivotvorenja, trebali bi imati pravo na zabranu isticanja na proizvodima znaka kojim se povređuje pravo te pripremljenih radnji koje prethode tom isticanju.
- (21) Ekskluzivna prava koja proizlaze iz žiga EU-a ne bi nositelju trebala davati pravo da trećim stranama zabrani uporabu znakova ili oznaka koji se upotrebljavaju pošteno i stoga u skladu s dobrom poslovnom praksom u industriji i trgovini. Kako bi osigurali jednake uvjete za trgovačke nazive i žigove EU-a u slučaju sukoba u s obzirom na to da se trgovačkim nazivima redovito pruža neograničena zaštita u odnosu na kasnije žigove, za takvu uporabu trebalo bi smatrati samo da uključuje uporabu osobnog imena treće strane. Nadalje, trebalo bi dopustiti uporabu opisnih ili nerazlikovnih znakova ili oznaka općenito. Nadalje, nositelj ne bi smio biti ovlašten spriječiti pošteno i pravednu uporabu žiga EU-a za potrebe utvrđivanja proizvoda ili usluga kao nositeljevih ili upućivanja na njih. Uporabu žiga od trećih strana radi skretanja pozornosti potrošača na preprodaju izvornih proizvoda koji su prvotno bili prodani od strane nositelja žiga EU-a u Uniji ili uz njegovo odobrenje trebalo bi

⁽¹⁾ Direktiva 2006/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zavaravajućem i komparativnom oglašavanju (SL L 376, 27.12.2006., str. 21.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1383/2003 (SL L 181, 29.6.2013., str. 15.).

smatrati poštenom dokle god je istodobno u skladu i s dobrom poslovnom praksom u industriji i trgovini. Uporabu žiga od trećih strana za potrebe umjetničkog izražavanja trebalo bi smatrati poštenom dokle god je istodobno u skladu s dobrom poslovnom praksom u industriji i trgovini. Nadalje, ova Uredba trebala bi se primjenjivati tako da se osigura potpuno poštovanje temeljnih prava i sloboda, posebno slobode izražavanja.

- (22) Iz načela slobodnog kretanja robe proizlazi da je nužno da nositelj žiga Unije nema pravo zabraniti trećoj strani njegovu uporabu u odnosu na proizvode koje je, pod tim žigom, sam stavio u promet u europskome gospodarskom području ili je to učinjeno uz njegovu suglasnost, osim kada nositelj žiga ima opravdane razloge za protivljenje daljnjoj komercijalizaciji proizvoda.
- (23) Kako bi se osigurala pravna sigurnost i sačuvala zakonito stečena prava u pogledu žiga, primjereno je i nužno utvrditi da, ne dovodeći u pitanje načelo prema kojemu se prava iz kasnijeg žiga ne mogu ostvarivati protiv ranijeg žiga, nositelji žiga EU-a ne bi trebali imati pravo protiviti se uporabi kasnijeg žiga ako je kasniji žig stečen u vrijeme kada se prava iz ranijeg žiga nisu mogla ostvarivati protiv kasnijeg žiga.
- (24) Nema opravdanja za zaštitu žigova ili, u odnosu na njih, svakog žiga registriranog prije njih, osim ako se ti žigovi stvarno rabe.
- (25) Zbog pravičnosti i pravne sigurnosti uporaba žiga EU-a u obliku koji se razlikuje u elementima koji ne mijenjaju razlikovni karakter žiga, u odnosu na oblik u kojem je registriran, treba biti dovoljna za očuvanje prava koja proizlaze iz njega, neovisno o tome je li žig registriran i u obliku u kojem se rabi.
- (26) Žig EU-a trebao bi se smatrati predmetom vlasništva koji postoji neovisno o poduzećima čiji su proizvodi ili usluge njime obilježeni. Sukladno tome, on bi trebao biti prenosiv, biti predmetom zaloga u korist treće strane, odnosno predmetom licencije.
- (27) Upravne mjere potrebne su na razini Unije za provedbu, u odnosu na svaki žig, pravnog propisa o žigu utvrđenog ovom Uredbom. Stoga je potrebno, zadržavajući istodobno postojeći institucionalni ustroj Unije i ravnotežu ovlasti, osnovati Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo („Ured”) koji je neovisan u odnosu na tehnička pitanja, te posjeduje pravnu, upravnu i financijsku autonomiju. U tu je svrhu potrebno i primjereno da Ured bude tijelo Unije koje posjeduje pravnu osobnost i izvršava ovlasti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom, te da djeluje u okviru prava Unije bez umanjivanja nadležnosti koje imaju institucije Unije.
- (28) Zaštita žiga EU-a dodjeljuje se za određene proizvode ili usluge čija narav i broj određuju opseg zaštite koja se pruža nositelju žiga. Stoga je ključno utvrditi pravila za označavanje i klasifikaciju proizvoda i usluga u ovoj Uredbi te osigurati pravnu sigurnost i dobro upravljanje zahtijevajući da podnositelj prijave dovoljno jasno i precizno naznači proizvode i usluge za koje se traži zaštita žiga kako bi se nadležnim tijelima i gospodarskim subjektima omogućilo da na temelju same prijave odrede opseg zaštite za koju je podnesena prijava. Uporabu općenitih izraza trebalo bi tumačiti kao da uključuje samo sve proizvode i usluge jasno obuhvaćene doslovnim značenjem izraza. Nositelji žigova EU-a, koji su zbog prakse Ureda prije 22. lipnja 2012. bili registrirani u odnosu na cijeli naslov razreda sustava klasifikacije ustanovljenoga Nicanskim sporazumom o međunarodnoj klasifikaciji roba i usluga u svrhu registriranja žigova od 15. lipnja 1957., trebali bi imati mogućnost prilagodbe svojih popisa proizvoda i usluga kako bi se osiguralo da sadržaj registra zadovoljava potreban standard jasnoće i preciznosti u skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije.
- (29) Kako bi se izbjegla nepotrebna kašnjenja prilikom registracije žiga EU-a, primjereno je utvrditi režim neobaveznog pretraživanja žigova EU-a i nacionalnih žigova koji treba biti fleksibilniji u pogledu potreba i izbora korisnika. Neobavezno pretraživanje žiga EU-a i nacionalnih žigova trebalo bi dopuniti stavljanjem na raspolaganje sveobuhvatnih, brzih i snažnih tražilica koje javnost može besplatno upotrebljavati u kontekstu suradnje Ureda s središnjim uredima država članica za industrijsko vlasništvo, uključujući Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo.

- (30) Potrebno je osigurati da su stranke na koje se odnose odluke Ureda zaštićene zakonom na način koji odgovara posebnom karakteru zakona o žigu. U tu je svrhu potrebno predvidjeti žalbu koja bi se trebala uvažiti na temelju odluka ispitivača i različitih tijela Ureda nadležnih za odlučivanje. Žalbeno vijeće pri Uredu treba odlučiti o žalbi. Potrebno je da i same odluke žalbenih vijeća podliježu tužbama pred Općim sudom, koji je nadležan za poništenje ili izmjenu osporavane odluke.
- (31) Kako bi osigurale zaštitu žigova EU-a, države članice trebale bi odrediti, uzimajući u obzir svoj nacionalni sustav, što je moguće manji broj nacionalnih sudova prvog i drugog stupnja koji bi imali nadležnost u pitanjima povrede i valjanosti žigova EU-a.
- (32) Nužno je da odluke u vezi s valjanošću i povredom žigova EU-a imaju učinak na cijelom području Unije i da pokrivaju cijelo područje Unije, s obzirom da je to jedini način sprečavanja donošenja nedosljednih odluka od strane sudova i Ureda, te osiguranja da se neće narušiti jedinstveni karakter žigova EU-a. Pravila sadržana u Uredbi (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. ⁽¹⁾ trebala bi se primjenjivati na sve postupke prema zakonu vezane za žigove EU-a, osim kada ova Uredba odstupa od tih pravila.
- (33) Trebalo bi izbjegavati proturječne presude u postupcima u koje su uključene iste stranke, o istim činjenicama na temelju žiga EU-a i usporednih nacionalnih žigova. U tu svrhu ako se postupci vode u istoj državi članici, način na koji se to postiže jest pitanje nacionalnih postupovnih pravila koja se ne dovode u pitanje ovom Uredbom, dok se u slučaju kada se postupci vode u različitim državama članicama, odredbe donesene po uzoru na pravila o lis pendens i povezanim postupcima iz gore spomenute Uredbe (EU) br. 1215/2012 čine primjerenima.
- (34) S ciljem promicanja konvergencije praksi i razvoja zajedničkih alata potrebno je uspostaviti prikladan okvir za suradnju između Ureda i ureda država članica za industrijsko vlasništvo, uključujući Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo, određujući pritom ključna područja suradnje i omogućujući Uredu koordinaciju odgovarajućih zajedničkih projekata u interesu Unije i država članica te financiranje tih projekata do najvećeg mogućeg iznosa. Navedene aktivnosti suradnje trebale bi biti korisne za poduzeća koja rabe sustave žiga u Europi. Za korisnike režima Unije utvrđenoga u ovoj Uredbi projekti bi, posebice baze podataka za pretraživanje i pregled, trebali pružiti dodatne, uključive, učinkovite i besplatne alate radi usklađenosti s posebnim zahtjevima koji proizlaze iz jedinstvenog karaktera žiga EU-a.
- (35) Poželjno je omogućiti prijateljsko, brzo i učinkovito rješavanje sporova na način da se Uredu povjeri osnivanje centra za posredovanje čijim bi se uslugama mogle služiti sve osobe s ciljem prijateljskog rješavanja sporova koji se odnose na žigove EU-a i dizajne Zajednice.
- (36) Uspostava sustava žiga EU-a dovela je do većih financijskih opterećenja središnjih ureda za industrijsko vlasništvo i drugih tijela država članica. Dodatni troškovi povezani su s obradom većeg broja postupaka prigovora i postupaka za proglašenje ništavosti koji uključuju žig EU-a odnosno koje su pokrenuli nositelji takva žiga, s aktivnostima podizanja svijesti povezanima sa sustavom žiga EU-a kao i aktivnostima namijenjenima osiguravanju izvršenja prava žiga EU-a. Stoga je primjereno osigurati da Ured nadoknadi dijelove troškova država članica za ulogu koju imaju u osiguravanju neometanog funkcioniranja žiga EU-a. Takvu nadoknadu trebalo bi uvjetovati podnošenjem, od strane država članica, odgovarajućih statističkih podataka. Nadoknada troškova ne bi smjela biti tolika da izazove proračunski deficit Ureda.
- (37) Kako bi se zajamčila potpuna autonomija i neovisnost Ureda, smatra se potrebnim odobriti mu samostalan proračun čiji prihod u načelu proizlazi iz pristojbi koje uplaćuju korisnici sustava. Međutim, proračunski postupak Unije i dalje se primjenjuje kad se radi o svim subvencijama koje se isplaćuju iz glavnog proračuna Unije. Nadalje, reviziju financijskih izvještaja trebao bi obaviti Revizorski sud.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 351, 20.12.2012., str. 1.).

- (38) U interesu dobrog financijskog upravljanja trebalo bi izbjegavati nakupljanje znatnih proračunskih viškova Ureda. Time se ne bi smjelo dovesti u pitanje zadržavanje financijske rezerve Ureda kojom se pokriva jedna godina njegovih operativnih rashoda kako bi se osigurao kontinuitet njegova poslovanja i izvršavanje njegovih zadaća. Tom rezervom trebalo bi se koristiti isključivo kako bi se osigurao kontinuitet zadaća Ureda kako su navedene u ovoj Uredbi.
- (39) S obzirom na ključnu važnost iznosa pristojbi koje se plaćaju Uredu za funkcioniranje sustava žiga EU-a i njihove komplementarnosti u pogledu nacionalnih sustava žigova, potrebno je iznose pristojbi odrediti izravno u ovoj Uredbi u obliku priloga. Visinu iznosa pristojbi trebalo bi utvrditi na razini koja osigurava da: prvo, prihodi od pristojbi u načelu budu dostatni za uravnoteženi proračun Ureda; drugo, žig EU-a i nacionalni sustavi žigova postoje koegzistiraju i nadopunjuju se, također uzimajući u obzir veličinu tržišta obuhvaćenog žigom EU-a i potrebe malih i srednjih poduzeća; i, treće, da se prava nositelja žiga EU-a učinkovito izvršavaju u državama članicama.
- (40) Kako bi se osiguralo da Ured djelotvorno, učinkovito i brzo ispita i registrira prijave žiga EU-a, upotrebljavajući postupke koji su transparentni, temeljiti, poštenu i pravični, ovlast donošenja akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) trebalo bi delegirati Komisiji u pogledu utvrđivanja pojedinosti o postupcima za podnošenje i ispitivanje prigovora te o postupcima za izmjenu prijave.
- (41) Kako bi se osiguralo da se žig EU-a može opozvati ili proglasiti ništavim na djelotvoran i učinkovit način transparentnim, temeljitim, poštenim i pravičnim postupcima, ovlast donošenja akata u skladu s člankom 290. UFEU-a trebalo bi delegirati Komisiji u pogledu utvrđivanja postupaka za opoziv i proglašenje ništavosti.
- (42) Kako bi se omogućilo da žalbena vijeća djelotvorno, učinkovito i u cijelosti preispitaju odluke Ureda transparentnim, temeljitim, poštenim i pravičnim postupkom kojim se u obzir uzimaju načela utvrđena u ovoj Uredbi, ovlast donošenja akata u skladu s člankom 290. UFEU-a trebalo bi delegirati Komisiji u pogledu određivanja službenog sadržaja žalbe, postupka za podnošenje i ispitivanje žalbe, službenog sadržaja i oblika odluka žalbenog vijeća te naknade pristojbe za žalbu.
- (43) Kako bi se osiguralo neometano, djelotvorno i učinkovito funkcioniranje sustava žiga EU-a, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a trebalo bi delegirati Komisiji u pogledu utvrđivanja uvjeta koji se odnose na pojedinosti o usmenom postupku i detaljnog uređenja za izvođenje dokaza, detaljnog uređenja za dostavljanje obavijesti, načina komuniciranja i obrazaca kojima se trebaju koristiti strane u postupku, pravila o izračunavanju i trajanju rokova postupaka za opoziv odluke ili brisanje unosa iz registra te detaljnog uređenja za nastavljanje postupka te pojedinosti o zastupanju pred Uredom.
- (44) Kako bi se omogućio djelotvoran i učinkovit ustroj žalbenih vijeća, Komisiji bi trebalo dodijeliti ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu utvrđivanja pojedinosti o ustroju žalbenih vijeća.
- (45) Kako bi se osigurala djelotvorna i učinkovita registracija međunarodnih žigova, na način koji je potpuno u skladu s pravilima Protokola povezanoga s Madridskim sporazumom o međunarodnoj registraciji žigova, donesenog 27. lipnja 1989. u Madridu („Madridski protokol“) ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu utvrđivanja pojedinosti o postupcima za podnošenje i ispitivanje prigovora, uključujući priopćenja koja je potrebno uputiti Svjetskoj organizaciji za intelektualno vlasništvo (WIPO) te pojedinosti o postupku povezanom s međunarodnom registracijom žigova temeljenoj na osnovnoj prijavi ili osnovnoj registraciji koja se odnosi na zajednički, certifikacijski ili jamstveni žig.
- (46) Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provode u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. (1). Osobito, kako bi se osiguralo ravnopravno

(1) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

sudjelovanje u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci imaju sustavan pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

- (47) S ciljem da se osiguraju ujednačeni uvjeti za provedbu ove Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti u pogledu određivanja pojedinosti koje se odnose na prijave, zahtjeve, potvrde, pritužbe, propise, obavijesti i svu drugu dokumentaciju u okviru relevantnih postupovnih uvjeta utvrđenih ovom Uredbom, kao i u pogledu najvećih mogućih stopa za troškove koji su neophodni za postupak i koji su stvarno nastali, pojedinosti o objavama u Glasniku žigova Europske unije i Službenom listu Ureda, detaljnog uređenja razmjene informacija između Ureda i tijela država članica, detaljnog uređenja za prijevode popratne dokumentacije u pismenim postupcima, točnih vrsta odluka koje može donijeti jedan član odjela za prigovore ili odjela za poništaje, pojedinosti o obvezi obavješćivanja u skladu s Madridskim protokolom i detaljnih uvjeta u vezi sa zahtjevom za teritorijalno proširenje koji se podnosi nakon međunarodne registracije. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (48) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njihova opsega ili djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Žig Europske unije

1. Žig za proizvode ili usluge koji je registriran u skladu s uvjetima i na način kako se predviđa ovom Uredbom, u daljnjem se tekstu naziva „žig Europske unije (žig EU-a)“.
2. Žig EU-a ima jedinstveni karakter. Ima jednak učinak u cijeloj Uniji: ne smije se registrirati, ne smije se prenositi ili ne smije ga se odreći, ne smije biti predmetom odluke kojom se opozivaju prava nositelja žiga ili odluke kojom se žig proglašava ništavim i njegova se uporaba ne smije zabraniti, osim u odnosu na cijelu Uniju. To se načelo primjenjuje, osim ako je drukčije određeno u ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ured

1. Osniva se Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo („Ured“).
2. Sva upućivanja u pravu Unije na Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) smatraju se upućivanjima na Ured.

Članak 3.

Poslovna sposobnost

Za potrebe provedbe ove Uredbe, trgovačka društva ili tvrtke i druge pravne osobe smatraju se pravnim osobama ako, prema uvjetima pravnih propisa kojima se one uređuju, mogu u svoje ime preuzimati prava i obveze svih vrsta, sklapati ugovore ili poduzimati druge pravne radnje, te tužiti i biti tužene.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije. (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

POGLAVLJE II.

PRAVNI PROPISI KOJI SE ODNOSI NA ŽIGOVE

ODJELJAK 1.

Definicija žiga EU-a i stjecanje žiga EU-a

Članak 4.

Znakovi od kojih se žig EU-a može sastojati

Žig EU-a može se sastojati od bilo kakvih znakova, osobito riječi, uključujući osobna imena, ili od crteža, slova, brojki, boja, oblika proizvoda ili pakiranja proizvoda, ili zvukova, pod uvjetom da su takvi znakovi prikladni za:

- (a) razlikovanje proizvoda ili usluga jednoga poduzeća od proizvoda ili usluga drugih poduzeća; i
- (b) prikazivanje u registru žigova Europske unije („registar“), na način koji omogućuje nadležnim tijelima i javnosti da odrede točan i jasan predmet zaštite koja je pružena njihovu nositelju.

Članak 5.

Osobe koje mogu biti nositelji žiga EU-a

Nositelj žiga EU-a može biti svaka fizička ili pravna osoba, uključujući tijela osnovana na temelju javnog prava.

Članak 6.

Načini stjecanja žiga EU-a

Žig EU-a stječe se registracijom.

Članak 7.

Apsolutni razlozi za odbijanje

1. Neće se registrirati sljedeće:
 - (a) znakovi koji nisu u skladu sa zahtjevima iz članka 4.;
 - (b) žigovi koji nemaju nikakav razlikovni karakter;
 - (c) žigovi koji se sastoje samo od oznaka ili podataka koji u trgovini mogu služiti za označivanje vrste, kakvoće, količine, namjene, vrijednosti, zemljopisnog podrijetla, ili vremena proizvodnje proizvoda ili pružanja usluge ili nekih drugih obilježja proizvoda ili usluga;
 - (d) žigovi koji se sastoje isključivo od oznaka ili podataka koji su postali uobičajeni u svakodnevnom govoru ili u dobroj vjeri i ustaljenoj trgovačkoj praksi;
 - (e) znakovi koji se sastoje samo od:
 - i. oblika, ili drugog obilježja, koji proizlazi iz same vrste proizvoda;
 - ii. oblika, ili drugog obilježja, proizvoda potrebnog za ostvarenje nekog tehničkog rezultata;
 - iii. oblika, ili drugog obilježja, koji proizvodima daje bitnu vrijednost;
 - (f) žigovi koji su protivni javnom poretku ili prihvaćenim moralnim načelima;

- (g) žigovi koji mogu javnost dovesti u zabludu, primjerice u odnosu na vrstu, kakvoću ili zemljopisno podrijetlo proizvoda ili usluga;
 - (h) žigovi koji nemaju odobrenje nadležnih tijela i koji moraju biti odbijeni prema članku 6.ter Pariške konvencije za zaštitu industrijskog vlasništva („Pariška konvencija”);
 - (i) žigovi koji sadržavaju službene znakove, ambleme ili grbove koji nisu obuhvaćeni člankom 6.ter Pariške konvencije, a koji su od posebnog javnog interesa, osim ako su odgovarajuća nadležna tijela odobrila njihovu registraciju;
 - (j) žigovi koji su isključeni iz registracije na temelju zakonodavstva Unije ili nacionalnog prava ili međunarodnih sporazuma kojih je Unija ili dotična država članica stranka, kojima se osigurava zaštita oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla;
 - (k) žigovi koji su isključeni iz registracije u skladu sa zakonodavstvom Unije ili međunarodnim sporazumima kojih je Unija stranka, kojima se osigurava zaštita tradicionalnih izraza za vina;
 - (l) žigovi koji su isključeni iz registracije u skladu sa zakonodavstvom Unije ili međunarodnim sporazumima kojih je Unija stranka, kojima se osigurava zaštita zajamčeno tradicionalnih specijaliteta;
 - (m) žigovi koji se sastoje od prijašnje denominacije biljne sorte ili ju reproduciraju u svojim bitnim elementima, koja je registrirana u skladu sa zakonodavstvom Unije ili nacionalnim pravom ili međunarodnim sporazumima kojih je Unija ili dotična država članica stranka, kojima se predviđa zaštita prava na biljnu sortu i koji se odnose na biljne sorte iste vrste ili blisko srodne vrste.
2. Stavak 1. primjenjuje se neovisno o tome što razlozi za nemogućnost registracije postoje samo u jednom dijelu Unije.
3. Stavak 1. točke (b), (c) i (d) ne primjenjuju se ako je žig slijedom njegove uporabe stekao razlikovni karakter u odnosu na proizvode ili usluge za koje je zatražena registracija.

Članak 8.

Relativni razlozi za odbijanje

1. Na temelju prigovora nositelja ranijeg žiga, žig za koji je podnesena prijava za registraciju neće se registrirati:
 - (a) ako je istovjetan s ranijim žigom i ako su proizvodi ili usluge za koje je podnesena prijava za registraciju istovjetni s proizvodima ili uslugama za koje je raniji žig zaštićen;
 - (b) ako zbog njegove istovjetnosti ili sličnosti s ranijim žigom i istovjetnosti ili sličnosti proizvoda ili usluga obuhvaćenih tim žigovima postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu na državnom području na kojem je zaštićen raniji žig; vjerojatnost dovođenja u zabludu uključuje vjerojatnost dovođenja u svezu s ranijim žigom.
2. Za potrebe stavka 1. „raniji žig” znači:
 - (a) žigovi sljedećih vrsta s datumom prijave za registraciju koji je raniji od datuma prijave za registraciju žiga EU-a, uzimajući u obzir, ako je to primjereno, prava prvenstva koja su zatražena u odnosu na te žigove:
 - i. žigovi EU-a;
 - ii. žigovi registrirani u državi članici ili, u slučaju Belgije, Luksemburga ili Nizozemske, pri Uredu Beneluksa za intelektualno vlasništvo;
 - iii. žigovi registrirani na temelju međunarodnih sporazuma koji imaju učinak u državi članici;
 - iv. žigovi registrirani na temelju međunarodnih sporazuma koji vrijede u Uniji;
 - (b) prijave za registraciju žigova iz točke (a), podložno njihovoj registraciji;
 - (c) žigovi koji su na dan prijave za registraciju žiga EU-a ili, ako je, gdje je to primjereno, zatraženo pravo prvenstva u odnosu na prijavu za registraciju žiga EU-a, na datum prava prvenstva, dobro poznati u državi članici u smislu u kojemu se izraz „dobro poznat” rabi u članku 6. bis. Pariške konvencije.

3. Na temelju prigovora nositelja žiga, žig se neće registrirati kad trgovački zastupnik ili predstavnik nositelja žiga podnese prijavu za njegovu registraciju u svoje ime bez dopuštenja nositelja žiga, osim ako takav zastupnik ili predstavnik opravda svoj postupak.

4. Na temelju prigovora nositelja neregistriranog žiga ili nekog drugog znaka koji se rabi u trgovačkom prometu i čija važnost nije samo lokalnog karaktera, žig za koji je podnesena prijava neće se registrirati kad i u opsegu u kojem, sukladno zakonodavstvu Unije ili pravnom propisu države članice koji se primjenjuje na taj znak:

(a) prava na taj znak bila su stečena prije datuma prijave za registraciju žiga EU-a ili prije datuma prava prvenstva zatraženog u prijavi za registraciju žiga EU-a;

(b) taj znak daje svojem nositelju pravo zabraniti uporabu kasnijeg žiga.

5. Na temelju prigovora nositelja registriranog ranijeg žiga u smislu stavka 2., žig za koji je podnesena prijava ne registrira se kada je istovjetan ili sličan ranijem žigu, neovisno o tome jesu li proizvodi ili usluge iz prijave istovjetni, slični ili nisu slični onima za koje je registriran raniji žig, kada, u slučaju ranijeg žiga EU-a, žig ima ugled u Uniji ili kada, u slučaju ranijeg nacionalnog žiga, žig ima ugled u dotičnoj državi članici i kada bi uporaba žiga za koji je podnesena prijava bez opravdanog razloga nepošteno iskoristila razlikovni karakter ili ugled ranijeg žiga ili im naštetila.

6. Na temelju prigovora bilo koje osobe ovlaštene prema mjerodavnom pravu za ostvarivanje prava koja proizlaze iz oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla, žig za koji je podnesena prijava ne registrira se u slučaju kada, i u opsegu u kojem, sukladno zakonodavstvu Unije ili nacionalnom pravu kojim se predviđa zaštita oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla:

i. zahtjev za oznaku izvornosti ili oznaku zemljopisnog podrijetla već je podnesen u skladu sa zakonodavstvom Unije ili nacionalnim pravom prije datuma prijave za registraciju žiga EU-a ili datuma prvenstva zatraženoga u prijavi, pod uvjetom njegove naknadne registracije;

ii. ta oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla daje pravo zabrane uporabe kasnijeg žiga.

ODJELJAK 2.

Učinci žiga EU-a

Članak 9.

Prava koja proizlaze iz žiga EU-a

1. Registracija žiga EU-a nositelju žiga daje isključiva prava koja proizlaze iz njega.

2. Ne dovodeći u pitanje prava nositelja stečena prije datuma podnošenja prijave ili datuma prvenstva žiga EU-a, nositelj tog žiga EU-a ovlašten je spriječiti sve treće strane koje nemaju njegovu suglasnost da rabe u trgovačkom prometu, u vezi s proizvodima ili uslugama, bilo koji znak ako je:

(a) znak istovjetan žigu EU-a te se rabi u vezi s proizvodima ili uslugama koji su istovjetni proizvodima ili uslugama za koje je žig EU-a registriran;

(b) znak istovjetan ili sličan žigu EU-a te se rabi u vezi s proizvodima i uslugama koji su istovjetni ili slični proizvodima ili uslugama za koje je žig EU-a registriran, ako postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu; vjerojatnost dovođenja u zabludu uključuje vjerojatnost dovođenja u vezu tog znaka i žiga;

(c) znak istovjetan ili sličan žigu EU-a, neovisno o tome jesu li proizvodi ili usluge za koje se žig rabi istovjetni, slični, ili nisu slični, onima za koje je registriran žig EU-a te ako taj žig ima ugled u Uniji i ako uporaba tog znaka bez opravdanog razloga nepošteno iskorištava razlikovni karakter ili ugled žiga EU-a ili im šteti.

3. U skladu s odredbama stavka 2. osobito se može zabraniti sljedeće:
 - (a) isticanje znaka na proizvodima ili na njihovim pakiranjima;
 - (b) nuđenje proizvoda ili njihovo stavljanje na tržište ili skladištenje u te svrhe pod tim znakom, ili nuđenje ili pružanje usluga pod tim znakom;
 - (c) uvoz ili izvoz proizvoda pod tim znakom;
 - (d) uporaba znaka kao trgovačkog naziva ili naziva trgovačkog društva ili dijela trgovačkog naziva, odnosno dijela naziva trgovačkog društva;
 - (e) uporaba tog znaka na poslovnim dokumentima i u oglašavanju;
 - (f) uporaba takvog znaka u komparativnom oglašavanju na način koji je protivan Direktivi 2006/114/EZ.
4. Ne dovodeći u pitanje prava nositelja stečena prije datuma podnošenja prijave ili datuma prvenstva žiga EU-a, nositelj tog žiga EU-a također ima pravo onemogućiti trećim stranama da u trgovačkom prometu u državu članicu u kojoj je žig registriran unose proizvode koji na tom području nisu pušteni u slobodan promet, ako ti proizvodi, uključujući pakiranje, dolaze iz trećih zemalja i bez odobrenja nose žig koji je istovjetan žigu EU-a registriranom za te proizvode ili koji se po svojim bitnim obilježjima ne može razlikovati od tog žiga.

Pravo nositelja žiga EU-a u skladu s prvim podstavkom prestaje važiti ako tijekom postupka za utvrđivanje počinjenja povrede žiga EU-a, pokrenutog u skladu s Uredbom (EU) br. 608/2013, deklarant ili držatelj proizvodâ dokaže da nositelj žiga EU-a nije ovlašten zabraniti stavljanje proizvoda na tržište u zemlji krajnjeg odredišta.

Članak 10.

Pravo zabrane pripremljenih radnji povezanih s korištenjem pakiranja ili drugih sredstava

Ako postoji rizik da bi se pakiranje, naljepnice, etikete, sigurnosna obilježja ili oznake ili obilježja ili oznake autentičnosti, ili bilo koja druga sredstva na kojima je žig istaknut moglo upotrebljavati u vezi s proizvodima ili uslugama te da bi se takvom uporabom počinila povreda prava nositelja žiga EU-a u skladu s člankom 9. stavcima 2. i 3., nositelj tog žiga EU-a ima pravo zabraniti sljedeće radnje poduzete tijekom poslovanja u trgovačkom prometu:

- (a) isticanje znaka istovjetnog ili sličnog žigu EU-a na pakiranju, naljepnicama, etiketama, sigurnosnim obilježjima ili oznakama ili obilježjima ili oznakama autentičnosti, ili na bilo kojim drugim sredstvima na kojima žig može biti istaknut;
- (b) nuđenje ili stavljanje na tržište, ili skladištenje u te svrhe, ili uvoz ili izvoz, pakiranja, naljepnica, etiketa, sigurnosnih obilježja ili oznaka ili obilježja ili oznaka autentičnosti, ili bilo kojih drugih sredstava na kojima je žig istaknut.

Članak 11.

Datum od kojeg prava proizvode učinak prema trećim stranama

1. Prava koja proizlaze iz žiga EU-a proizvode učinak prema trećim stranama od datuma objave registracije žiga.
2. Moguće je zahtijevati razumnu naknadu u pogledu radnji poduzetih nakon datuma objave prijave žiga EU-a ako bi te radnje, nakon objave registracije žiga, bile zabranjene na temelju objave.
3. Sud nadležan za predmet donosi odluku o meritumu predmeta tek nakon objave registracije.

Članak 12.**Navođenje žiga EU-a u rječniku**

Ako navođenje žiga EU-a u rječniku, enciklopediji ili sličnim publikacijama ostavlja dojam da je taj žig generički naziv za proizvode ili za usluge za koje je registriran, izdavač te publikacije, na zahtjev nositelja žiga EU-a, mora osigurati, da najkasnije u sljedećem izdanju publikacije, navođenje žiga bude popraćeno napomenom da je žig registriran.

Članak 13.**Zabrana uporabe žiga EU-a registriranoga na ime trgovačkog zastupnika ili predstavnika**

Kad je žiga EU-a registriran na ime trgovačkog zastupnika ili predstavnika osobe koja je nositelj tog žiga, bez odobrenja nositelja žiga, ovaj potonji ima pravo usprotiviti se uporabi njegova žiga od strane trgovačkog zastupnika ili predstavnika ako on sam nije odobrio takvu uporabu, osim ako trgovački zastupnik ili predstavnik opravda svoj postupak.

Članak 14.**Ograničenje učinaka žiga EU-a**

1. Žig EU-a ne daje nositelju pravo da trećoj strani u trgovačkom prometu zabrani uporabu:
 - (a) imena ili adrese treće strane ako je treća strana fizička osoba;
 - (b) znakova ili podataka koji nisu razlikovni ili koji se odnose na vrstu, kvalitetu, količinu, predviđenu namjenu, vrijednost, zemljopisno podrijetlo, vrijeme proizvodnje proizvoda ili pružanja usluge ili druge karakteristike tih proizvoda ili usluga;
 - (c) žiga EU-a u svrhu prepoznavanja ili upućivanja na proizvode ili usluge kao one koji pripadaju nositelju tog žiga, osobito ako je uporaba tog žiga potrebna da se naznači predviđena namjena proizvoda ili usluge, osobito ako je riječ o dodatnim ili rezervnim dijelovima.
2. Stavak 1. primjenjuje se samo kada treća strana rabi žig u skladu s dobrom poslovnom praksom u industriji i trgovini.

Članak 15.**Iscrpljenje prava koja proistječu iz žiga EU-a**

1. Žig EU-a ne daje nositelju pravo da zabrani njegovu uporabu u odnosu na proizvode koji su pod tim žigom stavljeni na tržište Europskog gospodarskog prostora od strane samog nositelja žiga ili uz njegovo odobrenje.
2. Stavak 1. ne primjenjuje se kad postoje opravdani razlozi da se nositelj žiga usprotivi daljnjoj komercijalizaciji proizvoda, posebno kad je stanje proizvoda promijenjeno ili pogoršano nakon njihova stavljanja na tržište.

Članak 16.**Pravo nositelja kasnije registriranog žiga da se radi obrane uključi u postupak zbog povrede prava**

1. U postupcima zbog povrede prava nositelj žiga EU-a nije ovlašten zabraniti uporabu kasnije registriranog žiga EU-a ako se taj kasniji žig ne bi proglasio ništavim u skladu s člankom 60. stavcima 1., 3. ili 4., člankom 61. stavcima 1. ili 2. ili člankom 64. stavkom 2. ove Uredbe.

2. U postupcima zbog povrede prava nositelj žiga EU-a nije ovlašten zabraniti uporabu kasnije registriranog nacionalnog žiga ako se taj kasnije registrirani nacionalni žig ne bi proglasio ništavim u skladu s člankom 8. ili člankom 9. stavcima 1. ili 2. ili člankom 46. stavkom 3. Direktive (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

3. Ako nositelj žiga EU-a nije ovlašten zabraniti uporabu kasnije registriranog žiga u skladu sa stavkom 1. ili 2., nositelj tog kasnije registriranog žiga nema pravo zabraniti uporabu tog ranijeg žiga EU-a u postupcima zbog povrede.

Članak 17.

Dopunska primjena nacionalnog zakonodavstva o povredi prava

1. Učinci žigova EU-a uređuju se isključivo odredbama ove Uredbe. U svakom drugom smislu, povreda žiga EU-a uređuje se nacionalnim zakonodavstvom koje se odnosi na povredu nacionalnog žiga u skladu s odredbama poglavlja X.

2. Ova Uredba ne sprečava podnošenje tužbi u pogledu žiga EU-a u okviru pravnih propisa država članica, osobito u vezi s građanskopravnom odgovornošću i nepoštenim tržišnim natjecanjem.

3. Pravila postupanja koja će se primijeniti određuju se u skladu s odredbama poglavlja X.

ODJELJAK 3.

Uporaba žiga EU-a

Članak 18.

Uporaba žiga EU-a

1. Ako u petogodišnjem razdoblju od registracije, nositelj nije stvarno rabio svoj žig EU-a u Uniji u odnosu na proizvode ili usluge za koje je registriran ili ako je takva uporaba suspendirana tijekom neprekinutog razdoblja od pet godina, žig EU-a podliježe sankcijama predviđenima ovom Uredbom, osim ako postoje opravdani razlozi za neuporabu.

Uporabom u smislu prvog podstavka također se smatra sljedeće:

- (a) uporaba žiga EU-a u obliku koji se razlikuje u elementima koji ne mijenjaju razlikovni karakter žiga u odnosu na oblik u kojem je registriran, bez obzira na to je li žig u obliku u kojem se rabi također registriran u ime nositelja;
 - (b) isticanje žiga EU-a na proizvodima ili njihovu pakiranju u Uniji isključivo za potrebe izvoza.
2. Uporaba žiga EU-a uz odobrenje nositelja smatra se uporabom od strane nositelja.

ODJELJAK 4.

Žigovi EU-a kao predmeti vlasništva

Članak 19.

Postupanje sa žigovima EU-a kao s nacionalnim žigovima

1. Osim ako je člancima od 20. do 28. drukčije predviđeno, žig EU-a kao predmet vlasništva u svojoj se cijelosti i na čitavom području Unije smatra nacionalnim žigom registriranim u državi članici u kojoj prema Registru:

- (a) nositelj žiga ima svoje sjedište ili svoj domicil na relevantan datum;
- (b) kada se točka (a) ne primjenjuje, nositelj žiga ima poslovni nastan na relevantan datum.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL L 336, 23.12.2015., str. 1.).

2. U slučajevima koji nisu predviđeni stavkom 1., država članica koja se navodi u tom stavku jest ona država članica u kojoj se nalazi sjedište Ureda.
3. Ako se u registru žigova EU-a navode dvije ili više osoba kao zajednički nositelji žiga, stavak 1. primjenjuje se na zajedničkog nositelja koji je prvi naveden; ako to nije moguće, primjenjuje se na zajedničke nositelje koji slijede i to redoslijedom kojim su navedeni. Kad se stavak 1. ne primjenjuje ni na jednog zajedničkog nositelja žiga, primjenjuje se stavak 2.

Članak 20.

Prijenos

1. Žig EU-a može se prenijeti neovisno o bilo kojem prijenosu poduzeća, u odnosu na neke ili u odnosu na sve proizvode ili usluge za koje je registriran.
 2. Prijenos cijelog poduzeća uključuje i prijenos žiga EU-a, osim ako, u skladu s pravnim propisom kojim se uređuje prijenos, postoji sporazum u kojemu se navodi drukčije ili okolnosti koje jasno nalažu drukčije. Ova se odredba primjenjuje na ugovornu obvezu prijenosa poduzeća.
 3. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., prijenos žiga EU-a obavlja se u pisanom obliku s potpisima stranaka ugovora, osim ako ustupanje proizlazi iz sudske odluke; u protivnom prijenos je ništavan.
 4. Na zahtjev jedne od stranaka prijenos se upisuje u registar i objavljuje.
 5. Zahtjev za upis prijenosa mora sadržavati podatke za identifikaciju žiga EU-a, novog nositelja, proizvoda i usluga na koje se prijenos odnosi, kao i dokumente koji propisno dokazuju prijenos u skladu sa stavcima 2. i 3. Zahtjev može, prema potrebi, dodatno sadržavati i podatke za identifikaciju zastupnika novog nositelja.
 6. Komisija donosi provedbene akte koji se odnose na:
 - (a) pojedinosti koje treba sadržavati zahtjev za upis prijenosa;
 - (b) vrstu dokumentacije potrebnu za dokazivanje prijenosa, uzimajući u obzir sporazume koje podnose registrirani nositelj i njegov pravni slijednik;
 - (c) pojedinosti o načinu obrade zahtjeva za djelomičan prijenos uz osiguravanje da se proizvodi i usluge u preostaloj registraciji i novoj registraciji ne preklapaju i da je za novu registraciju otvoren zaseban spis s novim registracijskim brojem.
- Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.
7. Ako nisu ispunjeni uvjeti za upis prijenosa, kako su utvrđeni u stavcima od 1., 2. i 3. ili u provedbenim aktima iz stavka 6., Ured obavješćuje podnositelja zahtjeva o nedostacima. Ako nedostaci nisu otklonjeni u roku koji odredi Ured, on odbacuje zahtjev za upis prijenosa u registar.
 8. Za prijenos dvaju ili više žigova može se podnijeti samo jedan zahtjev za upis u registar uz uvjet da su registrirani nositelj i njegov pravni slijednik isti u svim predmetima.
 9. Stavci od 5. do 8.d primjenjuju se i na prijave žigova EU-a.
 10. U slučaju djelomičnog prijenosa, svaki zahtjev koji je podnio izvorni nositelj o kojem još nije odlučeno s obzirom na izvornu registraciju smatra se neriješenim u pogledu preostale registracije i nove registracije. Ako takav zahtjev podliježe plaćanju pristojbi, a te je pristojbe platio izvorni nositelj, novi nositelj nije dužan platiti dodatne pristojbe vezane za takav zahtjev.
 11. Sve dok prijenos nije upisan u registar, pravni slijednik ne može se pozivati na prava koja proizlaze iz registracije žiga EU-a.
 12. Kad se u odnosu na Ured moraju poštovati određeni rokovi, pravni slijednik može Uredu podnijeti odgovarajuće izjave nakon što je Ured zaprimio zahtjev za upis prijenosa.

13. Svi dokumenti o kojima je potrebno obavijestiti nositelja žiga EU-a u skladu s člankom 98. upućuju se osobi koja je upisana u registar kao nositelj žiga.

Članak 21.

Prijenos žiga registriranog na ime trgovačkog zastupnika

1. Kada je žig EU-a registriran na ime trgovačkog zastupnika ili predstavnika osobe koja je nositelj tog žiga, bez odobrenja nositelja žiga, potonji ima pravo zahtijevati prijenos žiga EU-a u svoju korist, osim ako takav zastupnik ili predstavnik opravda svoj postupak.
2. Nositelj može prema stavku 1. ovog članka zahtjev za prijenos podnijeti sljedećim subjektima:
 - (a) Uredu, u skladu s člankom 60. stavkom 1. točkom (b), umjesto zahtjeva za proglašenje žiga ništavim;
 - (b) sudu za žigove Europske unije („sud za žigove EU-a“) iz članka 123., umjesto protutužbe za proglašenje ništavim na temelju članka 128. stavka 1.

Članak 22.

Prava in rem

1. Žig EU-a može se, neovisno o poduzeću, dati u zalog ili biti predmetom stvarnih prava.
2. Na zahtjev jedne od stranaka, prava iz stavka 1. ili prijenos tih prava upisuju se u registar i objavljuju.
3. Upis u registar izvršen prema stavku 2. briše se ili mijenja na zahtjev jedne od stranaka.

Članak 23.

Izvršenje

1. Žig EU-a može biti predmetom izvršenja.
2. Što se tiče postupka izvršenja u odnosu na žig EU-a, isključivu nadležnost imaju sudovi i nadležna tijela država članica određeni u skladu s člankom 19.
3. Na zahtjev jedne od stranaka, izvršenje se upisuje u registar i objavljuje.
4. Upis u registar izvršen prema stavku 3. briše se ili mijenja na zahtjev jedne od stranaka.

Članak 24.

Stečajni postupak

1. Žig EU-a može biti predmet samo onih stečajnih postupaka koji su pokrenuti u državi članici na čijem se području nalazi središte dužnikovih glavnih interesa.

Međutim, kada je dužnik osiguravajuće društvo ili kreditna institucija u smislu Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ odnosno Direktive 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, žig EU-a može biti predmet samo onih stečajnih postupaka koji su pokrenuti u državi članici u kojoj je to društvo ili ta institucija dobilo odobrenje za rad.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. o reorganizaciji i likvidaciji kreditnih institucija (SL L 125, 5.5.2001., str. 15.).

2. U slučaju zajedničkih nositelja žiga EU-a, stavak 1. primjenjuje se na udio zajedničkog nositelja.
3. Kad je žig EU-a predmet stečajnog postupka, na zahtjev nadležnog državnog tijela, ta se činjenica upisuje u registar i objavljuje u Glasniku žigova Europske Unije navedenom u članku 116.

Članak 25.

Davanje licencija

1. Žig EU-a može biti predmetom licencije za neke ili za sve proizvode ili usluge za koje je registriran, te za cijelu Uniju ili samo dio Unije. Licencija može biti isključiva ili neisključiva.
2. Nositelj žiga EU-a može se pozvati na prava koja proizlaze iz tog žiga protiv stjecatelja licencije koji krši neku odredbu iz svog ugovora o licenciji u odnosu na:
 - (a) njezino trajanje;
 - (b) registracijom obuhvaćen oblik u kojemu se žig može rabiti;
 - (c) opseg proizvoda ili usluga za koje je izdana licencija;
 - (d) državno područje na kojem se žig može isticati; ili
 - (e) kakvoću proizvedenih proizvoda ili usluga pruženih od stjecatelja licencije.
3. Ne dovodeći u pitanje odredbe ugovora o licenciji, stjecatelj licencije može pokrenuti postupak zbog povrede žiga EU-a samo uz suglasnost nositelja žiga. Međutim, stjecatelj isključive licencije može pokrenuti takav postupak ako nositelj žiga, nakon službene obavijesti, sam ne pokrene postupak zbog povrede žiga u odgovarajućem roku.
4. Stjecatelj licencije, u svrhu dobivanja naknade za štetu koju je pretrpio, ima pravo umiješati se u postupak zbog povrede koji je pokrenuo nositelj žiga EU-a.
5. Na zahtjev jedne od stranaka, izdavanje ili prijenos licencije u odnosu na žig EU-a upisuje se u registar i objavljuje.
6. Upis u registar izvršen prema stavku 5. briše se ili mijenja na zahtjev jedne od stranaka.

Članak 26.

Postupak za upis licencija i ostalih prava u registar

1. Članak 20. stavci 5. i 6. i praviladonesena u skladu s njim i članak 20. stavak 8. primjenjuju se mutatis mutandis na registraciju ili prijenos stvarnih prava kako je navedeno u članku 22. stavku 2., izvršenje kako je navedeno u članku 23. stavku 3., uključenost u stečajni postupak kako je naveden u članku 24. stavku 3., kao i na izdavanje ili prijenos licencije kako je navedeno u članku 25. stavku 5. pod uvjetom da:
 - (a) zahtjev koji se odnosi na identifikaciju proizvoda i usluga na koje se prijenos odnosi ne primjenjuje se u pogledu zahtjeva za registraciju stvarnog prava, izvršenja ili stečajnog postupka;
 - (b) zahtjev koji se odnosi na dokumente kojima se dokazuje prijenos ne primjenjuje se ako je zahtjev podnio nositelj žiga EU-a.
2. Zahtjev za upis prava iz stavka 1. smatra se podnesenim tek nakon uplate propisane pristojbe.

3. Zahtjev za registraciju licencije može sadržavati traženje da se licencija upiše u registar kao jedno ili više sljedećeg:
 - (a) isključiva licencija;
 - (b) podlicencija, u slučaju da je licenciju dao stjecatelj licencije čija je licencija upisana u registar;
 - (c) licencija ograničena na samo dio proizvoda i usluga za koje je žig registriran;
 - (d) licencija ograničena na dio Unije;
 - (e) privremena licencija.

Ako je podnesen zahtjev da se licencija upiše kao licencija navedena u prvom podstavku točkama (c), (d) i (e), u prijavi za registraciju licencije navode se proizvodi i usluge, dio Unije i vremensko razdoblje za koje se licencija dodjeljuje.

4. Ako nisu ispunjeni propisani uvjeti za upis u registar, utvrđeni člancima od 22. do 25., u stavcima 1. i 3. ovog članka i u ostalim primjenjivim pravilima usvojenima u skladu s ovom Uredbom, Ured obavješćuje podnositelja zahtjeva o nedostatku. Ako nedostatak nije ispravljena u roku koji odredi Ured, Ured odbacuje zahtjev za upis u registar.
5. Stavci 1. i 3. primjenjuju se mutatis mutandis na prijave za žigove EU-a.

Članak 27.

Učinci prema trećim stranama

1. Pravne radnje iz članka 20., 22. i 25. u odnosu na žig EU-a imaju učinke prema trećim stranama u svim državama članicama tek nakon upisa u registar. Međutim, takav pravni posao prije nego što je tako upisan, ima pravni učinak prema trećim stranama koje su stekle prava na žig nakon datuma tog pravnog posla, ali samo ako su znale za takav pravni posao na datum stjecanja prava.
2. Stavak 1. ne primjenjuje se na osobu koja stječe žig EU-a ili neko pravo koje se odnosi na žig EU-a prijenosom cjelokupnog poduzeća ili nekim drugim načinom univerzalne sukcesije.
3. Učinci pravnih radnji iz članka 23. prema trećim stranama uređuju se zakonodavstvom države članice, određenim u skladu s člankom 19.
4. Sve dok zajednička pravila država članica u pogledu stečaja ne stupe na snagu, učinci stečaja ili sličnih postupaka prema trećim stranama uređuju se zakonodavstvom one države članice u kojoj su takvi postupci najprije pokrenuti u smislu nacionalnog zakonodavstva ili konvencija koje se primjenjuju u tom području.

Članak 28.

Prijava žiga EU-a kao predmet vlasništva

Članci 19. do 27. primjenjuju se na prijave žigova EU-a.

Članak 29.

Postupak za brisanje ili izmjenu upisa u registar licencija i drugih prava

1. Upis u registar proveden prema članku 26. stavku 1. briše se ili mijenja na zahtjev jedne od osoba na koju se odnosi.
2. Zahtjev sadrži broj registracije dotičnog žiga EU-a i pojedinosti o pravu za koje se traži brisanje ili izmjena registracije.
3. Zahtjev za brisanjem licencije, stvarnog prava ili mjere izvršenja ne smatra se podnesenim sve dok nije uplaćena zahtijevana pristojba.

4. Zahtjevu se prilažu dokumenti kojima se dokazuje da pravo upisano u registar više ne postoji ili da je stjecatelj licencije ili nositelj drugog prava suglasan s brisanjem ili izmjenom upisa.
5. Ako nisu ispunjeni uvjeti za brisanje ili izmjenju upisa u registru, Ured obavješćuje podnositelja zahtjeva o nedostatku. Ako nedostatak nije ispravljena u roku koji odredi Ured, on odbacuje zahtjev za brisanje ili izmjenju upisa u registru.
6. Stavci od 1. do 5.ovog članka primjenjuju se mutatis mutandis na upise u spise u skladu s člankom 26. stavkom 5.

POGLAVLJE III.

PRIJAVA ŽIGA EU-a

ODJELJAK 1.

Podnošenje prijava i uvjeti koji se odnose na takvo podnošenje

Članak 30.

Podnošenje prijava

1. Prijava žiga EU-a podnosi se Uredu.
2. Ured bez odgode izdaje podnositelju prijave potvrdu o zaprimanju koja sadrži barem broj spisa, prikaz, opis ili drugu identifikaciju žiga, prirodu i broj dokumenata i datum njihova zaprimanja. Ta potvrda može se izdati elektroničkim putem.

Članak 31.

Uvjeti kojima prijave moraju udovoljavati

1. Prijava žiga EU-a mora sadržavati:
 - (a) zahtjev za registraciju žiga EU-a;
 - (b) podatke o podnositelju prijave;
 - (c) popis proizvoda ili usluga za koje se traži registracija;
 - (d) izgled žiga, koji ispunjava zahtjeve utvrđene u članku 4. točki (b).
2. Prijava žiga EU-a podliježe plaćanju pristojbe za prijavu kojom se obuhvaća jedan razred proizvoda ili usluga i, prema potrebi, jedne ili više pristojbi za svaki razred proizvoda i usluga nakon prvog razreda i, ako je primjenjivo, pristojbe za pretraživanje.
3. Osim uvjeta iz stavaka 1. i 2., prijava žiga EU-a mora zadovoljavati formalne uvjete utvrđene u ovoj Uredbi i u provedbenim aktima donesenima u skladu s njome. Ako se prema tim uvjetima predviđa elektronički prikaz žiga, izvršni direktor može odrediti formate i najveću veličinu takve elektroničke datoteke.
4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pojedinosti koje treba sadržavati prijava. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

Članak 32.

Datum podnošenja

Datum podnošenja prijave žiga EU-a jest datum na koji podnositelj prijave Uredu podnese dokumente koji sadržavaju podatke navedene u članku 31. stavku 1., podložno plaćanju pristojbe za prijavu u roku od mjesec dana od podnošenja tih dokumenata.

Članak 33.

Označivanje i klasifikacija proizvoda i usluga

1. Proizvodi i usluge iz prijave za registraciju žiga razvrstavaju se u razrede u skladu sa sustavom klasifikacije uspostavljenim Nicanskim sporazumom o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957. („Nicanska klasifikacija”).
2. Podnositelj prijave mora dovoljno jasno i precizno identificirati proizvode i usluge za koje se traži zaštita žiga kako bi nadležna tijela i gospodarski subjekti isključivo na temelju prijave mogli odrediti opseg zaštite koja se traži.
3. Za potrebe stavka 2. mogu se upotrebljavati opće oznake uključene u naslove razreda iz Nicanske klasifikacije ili drugi opći izrazi pod uvjetom da zadovoljavaju potrebne standarde jasnoće i preciznosti utvrđene u ovom članku.
4. Ured odbija prijavu u odnosu na oznake ili izraze koji su nejasni ili neprecizni ako podnositelj prijave ne predloži prihvatljiv izričaj unutar roka koji u tu svrhu odredi Ured.
5. Uporaba općih izraza, uključujući opće oznake naslova razreda Nicanske klasifikacije, tumači se tako da uključuje sve proizvode i usluge koji su jasno obuhvaćeni doslovnim značenjem oznake ili izraza. Uporaba takvih izraza ili oznaka ne tumači se kao da obuhvaća zahtjev prema proizvodima ili uslugama koji se tako ne mogu shvatiti.
6. Ako podnositelj prijave zahtijeva registraciju više od jednog razreda, podnositelj prijave grupira proizvode i usluge prema razredima Nicanske klasifikacije, pri čemu svakoj grupi prethodi broj razreda kojemu ta grupa proizvoda ili usluga pripada te ih navodi prema redosljediu razreda.
7. Proizvodi i usluge ne smatraju se međusobno sličnima na temelju toga što se pojavljuju u istom razredu Nicanske klasifikacije. Proizvodi i usluge ne smatraju se međusobno različitim na temelju toga što se pojavljuju u različitim razredima Nicanske klasifikacije.
8. Nositelji žigova EU-a prijavljenih prije 22. lipnja 2012. koji su registrirani s obzirom na cijeli naslov određenog Nicanskog razreda mogu izjaviti da im je na dan podnošenja zahtjeva namjera bila tražiti zaštitu s obzirom na proizvode i usluge koje izlaze iz okvira obuhvaćenog doslovnim značenjem sadržaja tog razreda, pod uvjetom da su tako označeni proizvodi ili usluge uključeni u abecedni popis za taj razred u onom izdanju Nicanske klasifikacije koje je bilo na snazi na datum podnošenja zahtjeva.

Izjava se podnosi u Uredu do 24. rujna 2016. i u njoj se jasno, precizno i specifično navode proizvodi i usluge, osim onih koji su očito obuhvaćeni doslovnim značenjem naznaka naslova razreda izvorno obuhvaćenoga nositeljevom namjerom. Ured poduzima prikladne mjere za izmjenu registra shodno tomu. Mogućnost davanja izjave u skladu s prvim podstavkom ovog stavka ne dovodi u pitanje primjenu članka 18., članka 47. stavka 2., članka 58. stavka 1. točke (a) i članka 64. stavka 2.

Smatra se da žig EU-a za koji nije podnesena izjava u razdoblju iz drugog podstavka obuhvaća, nakon isteka tog razdoblja, samo proizvode ili usluge jasno obuhvaćene doslovnim značenjem naznaka uključenih u naslov odgovarajućeg razreda.

9. Ako se registar izmjeni, isključiva prava koja proizlaze iz žiga EU-a u skladu s člankom 9. ne onemogućavaju treću stranu u daljnjoj uporabi žiga za proizvode ili usluge kada i u mjeri u kojoj je uporaba žiga za proizvode ili usluge:

- (a) započela prije izmjene registra; i
- (b) takva da njome nisu povrijeđena prava nositelja žiga na temelju doslovnog značenja podatka o proizvodima i uslugama zabilježenima u registru u to vrijeme.

Osim toga, izmjena popisa proizvoda ili usluga zabilježenih u registru ne daje nositelju žiga EU-a pravo da podnese prigovor protiv kasnije podnesene prijave žiga ili da zatraži proglašenje njegove ništavosti kad i u mjeri u kojoj:

- (a) je kasniji žig ili bio u uporabi ili je prijava za registraciju žiga za proizvode ili usluge podnesena prije izmjene registra; te
- (b) uporabom žiga za proizvode ili usluge nisu ili ne bi bila povrijeđena prava nositelja žiga na temelju doslovnog značenja podatka o proizvodima i uslugama zabilježenima u registru u to vrijeme.

ODJELJAK 2.

Prvenstvo

Članak 34.

Pravo prvenstva

1. Osoba koja je uredno podnijela prijavu žiga u bilo kojoj ili za bilo koju državu ugovornicu Pariške konvencije ili članicu Sporazuma o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije ili njezini pravni slijednici, uživa, za potrebe podnošenja prijave žiga EU-a za isti žig u odnosu na proizvode ili usluge koji su istovjetni s onima ili sadržani u onima za koje je prijava podnesena, pravo prvenstva tijekom razdoblja od šest mjeseci od datuma podnošenja prve prijave.
2. Svako podnošenje prijave koje je istovjetno s redovitom nacionalnim podnošenjem prijave sukladno nacionalnom zakonodavstvu države u kojoj je izvršeno ili sukladno bilateralnim ili multilateralnim sporazumima, priznaje se kao osnova za stjecanje prava prvenstva.
3. Pod redovitim nacionalnim podnošenjem prijave razumijeva se svako podnošenje prijave koje je dostatno za utvrđivanje datuma podnošenja prijave, bez obzira na ishod prijave.
4. Kasnija prijava žiga koja je bila predmetom prethodne prve prijave u odnosu na iste proizvode ili usluge i koja je podnesena u istoj državi ili za istu državu, smatra se prvom prijavom za potrebe utvrđivanja prava prvenstva, pod uvjetom da je na datum podnošenja kasnije prijave prethodna prijava povučena, da se od nje odustalo ili da je odbijena, a da nije učinjena dostupnom javnosti i nije imala pravne učinke te da nije služila kao osnova za zahtijevanje prava prvenstva. Prethodna prijava u tom slučaju više ne može služiti kao osnova za zahtijevanje prava prvenstva.
5. Ako je prijava prvi put podnesena u državi koja nije država ugovornica Pariške konvencije ili članica Sporazuma o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije, stavci od 1. do 4. primjenjuju se samo ako ta država prema objavljenim podacima, priznaje, na temelju prvog podnošenja prijave tom Uredu i sukladno uvjetima koji su istovjetni s uvjetima iz ove Uredbe, pravo prvenstva s učinkom koji je istovjetan s učinkom utvrđenim ovom Uredbom. Izvršni direktor prema potrebi zahtijeva od Komisije da razmotri ispitivanje primjene recipročnog postupanja države u smislu prve rečenice. Ako Komisija utvrdi da se uzajamnost priznaje sukladno prvoj rečenici, o tome objavljuje komunikaciju u *Službenom listu Europske unije*.
6. Stavak 5. primjenjuje se od dana objave u *Službenom listu Europske unije* komunikacije kojom se utvrđuje da se uzajamnost priznaje, osim ako se u komunikaciji navodi raniji datum primjene. Prestaje se primjenjivati od datuma objave komunikacije Komisije u *Službenom listu Europske unije* o prestanku priznavanja uzajamnosti, osim ako se u komunikaciji navodi raniji datum prestanka primjene.
7. Komunikacije iz stavaka 5. i 6. također se objavljuju u Službenom listu Ureda.

Članak 35.

Zahtijevanje prvenstva

1. Zahtjevi za priznanje prava prvenstva podnose se zajedno s prijavom žiga EU-a i uključuju datum, broj i zemlju prethodne prijave. Popratna dokumentacija uz zahtjeve za pravo prvenstva podnosi se u roku od tri mjeseca od dana podnošenja.
2. Komisija donosi provedbene akte kojima se određuje vrsta dokumentacije koju treba dostaviti za priznanje prvenstva prethodne prijave u skladu sa stavkom 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.
3. Izvršni direktor može odrediti da se dokumentacija koju podnositelj prilaže uz zahtjev za priznanje prava prvenstva može sastojati od manje stavki nego što je propisano u specifikacijama usvojenima u skladu sa stavkom 2., pod uvjetom da su zatražene informacije Uredu dostupne iz drugih izvora.

Članak 36.**Učinak prava prvenstva**

Učinak prava prvenstva sastoji se u tome što se datum prvenstva smatra datumom podnošenja prijave žiga EU-a u svrhu utvrđivanja koja su prava ranija.

Članak 37.**Ekvivalentnost podnošenja u Uniji i nacionalnog podnošenja**

Prijava žiga EU-a kojoj je utvrđen datum podnošenja ima u državi članici isti učinak kao i podnošenje redovite nacionalne prijave s pravom prvenstva, ako je to primjereno, zahtijevanim za prijavu žiga EU-a.

ODJELJAK 3.**Izložbeno pravo prvenstva****Članak 38.****Izložbeno pravo prvenstva**

1. Ako je podnositelj prijave žiga EU-a izlagao proizvode ili usluge obilježene znakom za koji je podnesena prijava na službenoj ili službeno priznatoj međunarodnoj izložbi, koja podliježe uvjetima Konvencije o međunarodnim izložbama, potpisane u Parizu 22. studenoga 1928. i posljednji puta revidirane 30. studenoga 1972., on može, ako podnese prijavu u roku od šest mjeseci od datuma prvog izlaganja proizvoda ili usluga obilježenih znakom za koji je podnesena prijava, zahtijevati pravo prvenstva od tog datuma u smislu članka 36. Zahtjev za priznanje prava prvenstva podnosi se zajedno s prijavom žiga EU-a.
2. Podnositelj prijave koji želi zatražiti pravo prvenstva u skladu s stavkom 1. podnosi dokaz o izlaganju proizvoda ili usluga obilježenih znakom za koji je podnesena prijava u roku od tri mjeseca od datuma podnošenja.
3. Izložbeno pravo prvenstva priznato u državi članici ili u trećoj zemlji ne produljuje razdoblje prvenstva utvrđeno člankom 34.
4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju vrsta i pojedinosti dokaza koji se trebaju priložiti za potrebe podnošenja zahtjeva za izložbeno pravo prvenstva u skladu sa stavkom 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

ODJELJAK 4.**Senioritet nacionalnog žiga****Članak 39.****Zahtijevanje senioriteta nacionalnog žiga u prijavi za žig EU-a ili nakon podnošenja prijave**

1. Nositelj ranijeg žiga registriranog u državi članici, uključujući žig registriran u zemljama Beneluksa, ili registriran sukladno međunarodnim sporazumima koji imaju učinak u državi članici, koji podnosi prijavu za registraciju istovjetnog žiga kao žiga EU-a za proizvode ili usluge koji su istovjetni sa ili su sadržani u onima za koje je registriran raniji žig, može za žig EU-a zahtijevati senioritet ranijeg žiga u odnosu na državu članicu u kojoj je ili za koju je taj žig registriran.
2. Zahtjevi za senioritet podnose se ili zajedno s prijavom žiga EU-a ili u roku od dva mjeseca od datuma podnošenja prijave te uključuju državu članicu ili države članice u kojima je, ili za koje je žig registriran, broj i datum podnošenja relevantne registracije te proizvode i usluge za koje je žig registriran. Ako je podnesen zahtjev za senioritet jednog ili više registriranih ranijih žigova, popratna dokumentacija uz zahtjev za senioritet podnosi se u roku od tri mjeseca od datuma podnošenja. Ako podnositelj zahtjeva želi podnijeti zahtjev za senioritet nakon podnošenja prijave, popratna dokumentacija uz zahtjev za senioritet podnosi se Uredu u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva za senioritet.

3. Sukladno ovoj Uredbi jedini učinak senioriteta jest taj da se u slučaju kada nositelj žiga EU-a odustane od ranijeg žiga ili dopusti da on prestane vrijediti, smatra da on i dalje uživa ista prava koja bi imao da je raniji žig i dalje ostao registriran.
4. Senioritet koji se zahtijeva za žig EU-a prestaje vrijediti ako se raniji žig, na čiji se senioritet poziva, proglašništavim ili opozove. Ako je raniji žig opozvan, senioritet prestaje vrijediti pod uvjetom da opoziv stupi na snagu prije datuma podnošenja ili datuma prvenstva žiga EU-a.
5. Ured obavješćuje Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo ili središnji ured za industrijsko vlasništvo dotične države članice o priznatom senioritetu.
6. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje vrsta dokumentacije koju treba priložiti u okviru podnošenja zahtjeva za senioritet nacionalnog žiga ili žiga registriranog sukladno međunarodnim sporazumima koji imaju učinak u državi članici u skladu sa stavkom 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.
7. Izvršni direktor može odrediti da se dokumentacija koju podnositelj prilaže uz zahtjev za senioritet može sastojati od manje stavki nego što je propisano u specifikacijama usvojenima u skladu sa stavkom 6, pod uvjetom da su zatražene informacije Uredu dostupne iz drugih izvora.

Članak 40.

Zahtijevanje senioriteta nacionalnog žiga nakon registracije žiga EU-a

1. Nositelj žiga EU-a koji je nositelj ranijeg istovjetnog žiga registriranog u državi članici, uključujući i žig registriran u zemljama Beneluksa ili žig registriran sukladno međunarodnim sporazumima koji imaju učinak u državi članici za proizvode ili usluge koji su istovjetni s onima za koje je registriran raniji žig ili su sadržani u njima, može zahtijevati senioritet ranijeg žiga u odnosu na državu članicu u kojoj je ili za koju je taj žig registriran.
2. Zahtjevi za senioritet podneseni u skladu sa stavkom 1. ovog članka uključuju broj registracije dotičnog žiga EU-a, ime i adresu njegova nositelja, državu članicu ili države članice u kojima je ili za koje je raniji žig registriran, broj i datum podnošenja relevantne registracije, proizvode i usluge za koje je žig registriran i proizvode i usluge za koje se traži senioritet te popratnu dokumentaciju utvrđenu u pravilima donesenima u skladu s člankom 39. stavkom 6.
3. Ako nisu ispunjeni uvjeti za podnošenje zahtjeva za senioritet, Ured o nedostatku obavješćuje nositelja žiga EU-a. Ako nedostatak nije otklonjen u roku koji Ured odredi, Ured odbacuje zahtjev.
4. Primjenjuje se članak 39. stavci 3., 4., 5. i 7.

POGLAVLJE IV.

POSTUPAK REGISTRACIJE

ODJELJAK 1.

Ispitivanje prijave

Članak 41.

Ispitivanje uvjeta za podnošenje prijave

1. Ured ispituje:
 - (a) udovoljava li prijava žiga EU-a zahtjevima za utvrđivanje datuma podnošenja prema članku 32.;
 - (b) je li prijava žiga EU-a u skladu s uvjetima i zahtjevima navedenima u članku 31. stavku 3.;
 - (c) jesu li pristojbe za klasifikaciju plaćene u propisanom roku, ako je to primjereno.

2. Kad prijava žiga EU-a ne udovoljava zahtjevima iz stavka 1., Ured zahtijeva od podnositelja prijave da u roku od dva mjeseca od primitka obavijesti ispravi nedostatke odnosno da izvrši propušteno plaćanje.
3. Ako nedostaci ili propust u plaćanju utvrđeni sukladno stavku 1. točki (a) nisu ispravljani u tom roku, s prijavom se neće postupati kao s prijavom žiga EU-a. Ako podnositelj prijave postupi u skladu sa zahtjevom Ureda, Ured utvrđuje datum na koji su utvrđeni nedostaci ili utvrđeni propust u plaćanju ispravljani kao datum podnošenja prijave.
4. Ako nedostaci utvrđeni sukladno stavku 1. točki (b) nisu ispravljani u propisanom roku, Ured odbija prijavu.
5. Ako propust u plaćanju koji je ustanovljen sukladno stavku 1. točki (c) nije ispravljen u propisanom roku, smatra se da je prijava povučena, osim ako je jasno koje je kategorije proizvoda ili usluga uplaćeni iznos trebao pokriti. U nedostatku drugih kriterija za određivanje razreda koje se namjeravalo obuhvatiti, Ured uzima razrede prema redoslijedu klasifikacije. Prijava se smatra povučenom u odnosu na razrede za koje nije plaćena pristojba za klasifikaciju ili nije plaćena u cijelosti.
6. Neudovoljavanje uvjetima koji se odnose na zahtijevanje prava prvenstva ima za posljedicu gubitak prava prvenstva u odnosu na prijavu.
7. Neudovoljavanje uvjetima koji se odnose na zahtijevanje senioriteta nacionalnog žiga ima za posljedicu gubitak tog prava u odnosu na prijavu.
8. Ako se neudovoljavanje uvjetima iz stavka 1. točaka (b) i (c) odnosi samo na neke proizvode i usluge, Ured odbija prijavu ili se gubi pravo prvenstva ili pravo senioriteta samo u odnosu na te proizvode i usluge.

Članak 42.

Ispitivanje u odnosu na apsolutne razloge za odbijanje

1. Kad, sukladno članku 7., žig ne udovoljava uvjetima za registraciju u odnosu na neke ili na sve proizvode ili usluge obuhvaćene prijavom Unije, prijava se odbija u odnosu na te proizvode ili te usluge.
2. Prijava ne može biti odbijena, a da podnositelju prijave nije prethodno pružena mogućnost da svoju prijavu povuče, izmijeni ili da podnese svoje očitovanje. U tu svrhu, Ured podnositelju prijave izdaje obrazloženje odbijanja registracije i određuje rok u kojem podnositelj prijave može povući ili izmijeniti prijavu ili podnijeti svoje očitovanje. Ako podnositelj prijave ne uspije ukloniti razloge za odbijanje registracije, Ured odbija registraciju u cijelosti ili djelomično.

ODJELJAK 2.

Pretraživanje

Članak 43.

Izvješće o pretraživanju

1. Ured na zahtjev podnositelja prijave žiga EU-a u trenutku podnošenja prijave sastavlja izvješće Europske unije o pretraživanju („izvješće EU-a o pretraživanju”) u kojemu se navode pronađeni raniji žigovi EU-a ili ranije prijave žiga EU-a na koje se, na temelju članka 8., moguće pozvati protiv registracije žiga EU-a za koji je podnesena prijava.
2. Ako podnositelj prijave žiga EU-a u trenutku podnošenja zatraži da izvješće o pretraživanju sastave središnji uredi za industrijsko vlasništvo država članica te ako je odgovarajuća pristojba za pretraživanje plaćena u roku za plaćanje pristojbe za podnošenje prijave, Ured bez odlaganja prosljeđuje primjerak prijave žiga EU-a središnjem uredu za industrijsko vlasništvo svake države članice koji je izvijestio Ured o svojoj odluci o izvršenju pretraživanja vlastitog registra žigova u pogledu prijave žiga EU-a.

3. Svi središnji uredi za industrijsko vlasništvo država članica iz stavka 2. ovog članka dostavljaju izvješće o pretraživanju u kojem se navode pronađeni raniji nacionalni žigovi, prijave nacionalnih žigova ili žigovi registrirani u skladu s međunarodnim sporazumima koji imaju učinak u odnosnoj državi članici ili odnosnim državama članicama, na koje se na temelju članka 8. moguće pozvati protiv registracije žiga EU-a za koju je podnesena prijava, ili utvrđuju da pretraživanjem nisu utvrđena takva prava.
4. Nakon savjetovanja s Upravljačkim odborom predviđenim u članku 153. („Upravljački odbor”), Ured utvrđuje sadržaj i oblike izvješća.
5. Ured svakom središnjem uredu za industrijsko vlasništvo plaća određeni iznos za svako izvješće o pretraživanju koje je sastavljeno u skladu sa stavkom 3. Taj iznos, koji je identičan za svaki ured, određuje Odbor za proračun na temelju odluke donesene tročtvrtinskom većinom glasova predstavnika država članica.
6. Podnositelju prijave žiga EU-a Ured dostavlja zatraženo izvješće EU-a o pretraživanju te sva zatražena nacionalna izvješća o pretraživanju koja su zaprimljena.
7. Nakon objave prijave žiga EU-a, Ured obavješćuje nositelje svih ranijih žigova EU-a ili podnositelje prijave žiga EU-a navedenih u izvješću EU-a o pretraživanju o objavi prijave žiga EU-a. Potonje se primjenjuje bez obzira na to je li podnositelj prijave zatražio primitak izvješća EU-a o pretraživanju, osim ako nositelj ranije registracije ili podnositelj prijave zatraži izuzeće od primitka obavijesti.

ODJELJAK 3.

Objava prijave

Članak 44.

Objava prijave

1. Ako su ispunjeni uvjeti kojima mora udovoljavati prijava žiga EU-a, prijava se objavljuje za potrebe članka 46., pod uvjetom da nije bila odbijena na temelju članka 42. Objava prijave ne dovodi u pitanje informacije koje su već dostupne javnosti, a koje su u skladu s ovom Uredbom ili s aktima donesenima u skladu s ovom Uredbom.
2. Kad je, nakon objave, prijava odbijena na temelju članka 42., odluka o njezinu odbijanju objavljuje se nakon što odluka postane pravomoćna.
3. Ako objava prijave sadrži pogrešku koja se može pripisati Uredu, Ured na vlastitu inicijativu ili na zahtjev podnositelja prijave ispravlja pogrešku i objavljuje ispravak.

Pravila donesena u skladu s člankom 49. stavkom 3. primjenjuju se mutatis mutandis ako ispravak zatraži podnositelj prijave.

4. Članak 46. stavak 2. primjenjuje se i u slučaju kada se ispravakodnosi na popis proizvoda ili usluga ili prikaz znaka.
5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pojedinosti koje treba sadržati objava prijave. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

ODJELJAK 4.

Primjedbe trećih strana i prigovor

Članak 45.

Primjedbe trećih strana

1. Svaka fizička ili pravna osoba i svaka skupina ili tijelo koji predstavljaju proizvođače, pružatelje usluga, trgovce ili potrošače mogu Uredu podnijeti pismene primjedbe u kojima se obrazlažu razlozi iz članka 5. i 7. prema kojima žig ne bi trebao biti registriran po službenoj dužnosti.

Osobe i skupine ili tijela navedeni u prvom podstavku nisu stranke u postupku pred Uredom.

2. Primjedbe trećih strana podnose se prije isteka razdoblja prigovora ili, ako je podnesen prigovor protiv žiga, prije donošenja konačne odluke o prigovoru.
3. Podnošenje iz stavka 1. ne dovodi u pitanje pravo Ureda da na vlastitu inicijativu, prema potrebi, bilo kada prije registracije ponovno pokrene ispitivanje apsolutnih razloga.
4. Primjedbe iz stavka 1. dostavljaju se podnositelju prijave, koji se može o njima očitovati.

Članak 46.

Prigovor

1. U roku od tri mjeseca od objave prijave žiga EU-a, obavijest o prigovoru na registraciju žiga koji se temelji na razlozima iz članka 8. zbog kojih se žig ne može registrirati mogu podnijeti:
 - (a) u odnosu na članak 8. stavak 1. i stavak 5., nositelji ranijih žigova navedenih u članku 8. stavku 2. kao i stjecatelji licencije koji imaju odobrenje nositelja tih žigova;
 - (b) nositelji žigova iz članka 8. stavka 3.;
 - (c) nositelji ranijih žigova ili znakova navedenih u članku 8. stavku 4. i osobe koje su ovlaštene na temelju određenog nacionalnog propisa ostvarivati ta prava;
 - (d) osobe koje su ovlaštene na temelju relevantnog zakonodavstva Unije ili nacionalnog prava ostvarivati prava iz članka 8. stavka 6.
2. Obavijest o prigovoru na registraciju žiga moguće je također podnijeti, podložno uvjetima utvrđenima stavkom 1., u slučaju objave izmijenjene prijave u skladu s drugom rečenicom članka 49. stavka 2.
3. Prigovor se podnosi u pisanom obliku i u njemu se navode razlozi na kojima se temelji. Prigovor se smatra uredno zaprimljenim tek kada je plaćena pristojba za prigovor.
4. U roku koji treba odrediti Ured podnositelj prigovora može podnijeti činjenice, dokaze i argumente koji idu u prilog njegova predmeta.

Članak 47.

Ispitivanje prigovora

1. U postupku ispitivanja prigovora Ured poziva stranke onoliko puta koliko je to potrebno, da u roku koji on odredi podnesu primjedbe na podneske drugih stranaka ili na njegove odluke.
2. Ako podnositelj prijave to zatraži, nositelj ranijeg žiga EU-a koji je podnio obavijest o prigovoru mora dokazati da je tijekom petogodišnjeg razdoblja koje je prethodilo datumu podnošenja ili datumu prvenstva prijave žiga EU-a raniji žig EU-a bio u stvarnoj uporabi u Uniji u odnosu na proizvode ili usluge za koje je registriran i koje navodi kao opravdanje za svoj prigovor, ili da postoje opravdani razlozi za neuporabu, pod uvjetom da je raniji žig EU-a na taj datum bio registriran najmanje pet godina. Ako nema dokaza o tomu, prigovor se odbacuje. Ako je raniji žig EU-a rabljen u odnosu na samo dio proizvoda ili usluga za koje je registriran, za potrebe ispitivanja prigovora, smatra se da je registriran samo za taj dio proizvoda ili usluga.
3. Stavak 2. primjenjuje se na ranije nacionalne žigove iz članka 8. stavka 2. točke (a), zamjenjujući uporabu u državi članici u kojoj je raniji nacionalni žig zaštićen, uporabom u Uniji.
4. Ured može, ako smatra da je to prikladno, pozvati stranke da sklope nagodbu.

5. Ako se ispitivanjem prigovora utvrdi da žig ne može biti registriran u odnosu na neke ili u odnosu na sve proizvode ili usluge za koje je podnesena prijava žiga EU-a, prijava se odbija u odnosu na te proizvode ili usluge. U suprotnom, prigovor se odbacuje.

6. Odluka o odbijanju prijave objavljuje se nakon što ona postane pravomoćna.

Članak 48.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 208. kojim se utvrđuju pojedinosti o postupku za podnošenje i ispitivanje prigovora iz članka 46. i 47.

ODJELJAK 5.

Povlačenje, ograničenje, izmjena i razdvajanje prijave

Članak 49.

Povlačenje, ograničenje i izmjena prijave

1. Podnositelj prijave može u svakom trenutku povući svoju prijavu žiga EU-a ili ograničiti popis proizvoda ili usluga koji su u njoj sadržani. Kad je prijava već objavljena, povlačenje ili ograničenje također se objavljuje.

2. Osim toga, prijavu za registraciju žiga EU-a moguće je izmijeniti na zahtjev podnositelja prijave, samo u slučajevima kada je potrebno ispraviti ime i adresu podnositelja prijave, pogreške u tekstu ili u prijepisu ili neke druge očigledne pogreške, pod uvjetom da se takvim ispravkom žig bitno ne mijenja ili da se ne proširuje popis proizvoda ili usluga. Kad izmjene utječu na izgled žiga ili na popis proizvoda ili usluga i kad su one uslijedile nakon objave prijave, prijava žiga objavljuje se kako je izmijenjena.

3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 208. kojima se utvrđuju pojedinosti o postupku koji uređuje izmjenu prijave.

Članak 50.

Razdvajanje prijave

1. Podnositelj prijave prijavu može razdvojiti ako izjavi da će neki proizvodi ili usluge iz prve prijave biti predmet jedne ili više razdvojenih prijava. Proizvodi ili usluge iz razdvojene prijave ne smiju se preklapati s proizvodima i uslugama koji ostaju u prvoj prijavi ili s onima iz drugih razdvojenih prijava.

2. Izjava o razdvajanju nije dopuštena:

(a) ako se, kada je na prvu prijavu podnesen prigovor, razdvajanjem prijave razdvajaju proizvodi i usluge na koje se odnosi prigovor, do pravomoćnosti odluke Odjela za prigovore ili do okončanja postupka povodom prigovora na neki drugi način;

(b) prije nego što Ured utvrdi datum podnošenja iz članka 32. i tijekom razdoblja za prigovor iz članka 46. stavka 1.

3. Za izjavu o razdvajanju plaća se pristojba. Izjava se smatra podnesenom tek kada je plaćena pristojba.

4. Ako Ured smatra da nisu zadovoljeni zahtjevi utvrđeni u stavku 1. i u pravilima donesenima u skladu sa stavkom 9. točkom (a), on poziva podnositelja prijave da otkloni nedostatke u roku koji odredi Ured. Ako se nedostaci ne otklone prije isteka roka, Ured odbija zahtjev za razdvajanje.

5. Razdvajanje proizvodi pravni učinak od datuma na koji je ono uvedeno u spis koji vodi Ured u odnosu na prvu prijavu.
6. Smatra se da su svi zahtjevi koji su podneseni i sve prijave koje su podnesene te sve pristojbe koje su plaćene u odnosu na prvu prijavu prije datuma na koji je Ured primio izjavu o razdvajanju, poneseni odnosno plaćeni i u odnosu na razdvojenu prijavu odnosno razdvojene prijave. Pristojbe za prvu prijavu koje su uredno plaćene prije datuma primitka izjave o razdvajanju ne vraćaju se.
7. Razdvojena prijava zadržava datum podnošenja i sve datume prvenstva te senioritet prve prijave.
8. Ako se izjava o razdvajanju odnosi na prijavu koja je već objavljena sukladno članku 44., razdvajanje se objavljuje. Razdvojena prijava se objavljuje. Objava ne otvara mogućnost novog roka za podnošenje prigovora.
9. Komisija donosi provedbene akte koji se odnose na:
 - (a) pojedinosti koje treba sadržavati izjava o razdvajanju prijave podnesena u skladu sa stavkom 1.;
 - (b) pojedinosti o načinu obrade zahtjeva za razdvajanje prijave uz osiguravanje da se za razdvojenu prijavu otvori zaseban spis s novim registracijskim brojem;
 - (c) pojedinosti koje treba sadržavati objava razdvojene prijave u skladu sa stavkom 8.Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

ODJELJAK 6.

Registracija

Članak 51.

Registracija

1. Ako prijava udovoljava uvjetima koji su određeni u ovoj Uredbi i ako nije podnesen prigovor u roku iz članka 46. stavka 1., ili ako su svi podneseni prigovori konačno riješeni povlačenjem, odbacivanjem ili na drugi način, žig i pojedinosti iz članka 111. stavka 2. upisuju se u registar. Registracija se objavljuje.
2. Ured izdaje potvrdu o registraciji. Potvrda se može izdati u elektroničkim putem. Ured izdaje ovjerene ili neovjerene preslike potvrde nakon plaćanja pristojbe ako se te preslike ne izdaju elektroničkim putem.
3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje pojedinosti koje treba sadržavati potvrda o registraciji iz stavka 2. ovog članka i njen oblik. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

POGLAVLJE V.

TRAJANJE, PRODULJENJE, PROMJENA I PODJELA ŽIGOVA EU-a

Članak 52.

Trajanje registracije

Žigovi EU-a registriraju se za razdoblje od deset godina od datuma podnošenja prijave. Registraciju je moguće produljiti u skladu s člankom 53. za daljnja razdoblja od deset godina.

Članak 53.

Produljenje

1. Registracija žiga EU-a produljuje se na zahtjev nositelja žiga EU-a ili na zahtjev osobe koju je on izričito ovlastio, pod uvjetom da su plaćene pristojbe.

2. Ured pravodobno obavještava nositelja žiga EU-a i sve druge osobe koje imaju neko pravo upisano u registar u odnosu na žig EU-a o isteku registracije najmanje šest mjeseci prije spomenutog isteka. Izostanak ove obavijesti ne podrazumijeva odgovornost Ureda i ne utječe na istek registracije.

3. Zahtjev za produljenje podnosi se u roku od šest mjeseci prije isteka registracije. Osnovna pristojba za produljenje i, prema potrebi, jedna ili više pristojbi za svaki razred proizvoda i usluga nakon prvog razreda, također se plaćaju u tom roku. Ako se to ne učini, zahtjev se može podnijeti, a pristojbe se mogu uplatiti u dodatnom roku od šest mjeseci od isteka registracije, pod uvjetom da se dodatna pristojba za zakašnjelo plaćanje pristojbe za produljenje ili kasno podnošenje zahtjeva za produljenje plati unutar tog dodatnog roka.

4. U zahtjevu za produljenje navodi se:

(a) ime osobe koja zahtijeva produljenje;

(b) broj registracije žiga EU-a koji se produljuje;

(c) ako se produljenje zahtijeva samo u odnosu na dio registriranih proizvoda i usluga, naznaka tih razreda ili proizvoda i usluga za koje se zahtijeva produljenje ili naznaka onih razreda ili proizvoda i usluga za koje se ne zahtijeva produljenje, razvrstanih u skladu s razredima Nicanske klasifikacije, pri čemu svakoj skupini prethodi broj razreda one klasifikacije kojoj pripada ta skupina proizvoda i usluga, a prikazana je prema redoslijedu razreda te klasifikacije.

Izvršenje plaćanja iz stavka 3. smatra se zahtjevom za produljenje ako sadrži sve potrebne podatke za utvrđivanje svrhe plaćanja.

5. Kad je zahtjev podnesen ili kad su pristojbe plaćene u odnosu na samo neke proizvode ili usluge za koje je žig EU-a registriran, registracija se produljuje samo za te proizvode ili za te usluge. Ako su uplaćene pristojbe nedostatne za obuhvaćanje svih razreda proizvoda i usluga za koje se traži produljenje, registracija se produljuje ako je jasno koji razred ili koje razrede treba obuhvatiti. U nedostatku drugih kriterija, Ured uzima u obzir razrede po redoslijedu razvrstavanja u klasifikaciji.

6. Produljenje proizvodi pravni učinak od dana koji slijedi datumu isteka postojeće registracije. Produljenje se upisuje u registar.

7. Ako se zahtjev za produljenje podnese u roku predviđenom u stavku 3., ali nisu zadovoljeni drugi uvjeti za produljenje iz ovog članka, Ured obavještava podnositelja o utvrđenim nedostacima.

8. Ako zahtjev za produljenje nije podnesen ili je podnesen nakon isteka roka predviđenog u stavku 3., ili ako pristojbe nisu plaćene ili su plaćene tek po isteku dotičnog roka ili ako nedostaci iz stavka 7. nisu otklonjeni u tom roku, Ured određuje da je registracija istekla i o tome obavještuje nositelja žiga EU-a. Ako je odluka postala konačna, Ured briše žig iz registra. Brisanje stupa na snagu na dan koji slijedi datum isteka postojeće registracije. Ako su pristojbe plaćene, ali registracija nije produljena, te se pristojbe vraćaju.

9. Za dva ili više žiga može se podnijeti jedan zahtjev za produljenje, nakon uplaćenih pristojbi za svaki žig, uz uvjet da su nositelji ili zastupnici u svakom pojedinom slučaju isti.

Članak 54.

Promjena

1. Žig EU-a ne može se mijenjati se u registru tijekom razdoblja registracije ili pri njezinu produljenju.

2. Ipak, kad žig EU-a sadržava ime i adresu nositelja, svaka njegova promjena koja ne utječe bitno na identitet žiga kako je on prvotno upisan u registar, može se upisati u registar na zahtjev nositelja.

3. Zahtjev za promjenu uključuje element žiga koji se treba promijeniti i taj element u promijenjenoj inačici;

Komisija donosi provedbene akte kojima utvrđuje pojedinosti koje treba sadržavati zahtjev za promjenu. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

4. Zahtjev se smatra podnesenim tek kada je plaćena propisana pristojba. Ako pristojba nije uplaćena ili nije uplaćena u cijelosti, Ured o tome obavješćuje podnositelja zahtjeva. Za promjenu istog elementa u dvije ili više registracija istog nositelja može se podnijeti jedan zahtjev. Propisana pristojba plaća se za svaku registraciju koju treba promijeniti. Ako nisu ispunjeni uvjeti koji uređuju promjenu registracije, Ured obavješćuje podnositelja zahtjeva o nedostatku. Ako nedostatak nije otklonjen u roku koji odredi Ured, Ured odbacuje zahtjev.

5. Objava upisa promjene u registar mora sadržavati prikaz žiga EU-a u promijenjenom obliku. Treće strane na čija prava ta promjena može utjecati, takav upis mogu osporavati u roku od tri mjeseca od objave. Članci 46. i 47. i pravila usvojena u skladu s člankom 48. primjenjuju se na objavu upisa promjene u registar.

Članak 55.

Promjena imena ili adrese

1. Promjena imena ili adrese nositelja žiga EU-a koja nije promjena žiga EU-a u skladu s člankom 54. stavkom 2. i koja nije posljedica cijelog ili djelomičnog prijenosa žiga EU-a, na zahtjev nositelja, unosi se u registar.

Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pojedinosti koje treba sadržavati zahtjev za promjenu imena ili adrese u skladu s prvim podstavkom ovog stavka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

2. Jedan je zahtjev dovoljan za promjenu imena i adrese u odnosu na dvije ili više registracija istog nositelja.

3. Ako nisu ispunjeni uvjeti koji propisuju upis promjene, Ured o nedostatku obavješćuje nositelja žiga EU-a. Ako nedostatak nije otklonjen u roku koji odredi Ured, Ured odbacuje zahtjev.

4. Stavci 1., 2. i 3. primjenjuju se i na promjenu imena ili adrese registriranog zastupnika.

5. Stavci od 1. do 4. primjenjuju se na prijave za žig EU-a. Promjena se bilježi u spisima o prijavama žiga EU-a koje vodi Ured.

Članak 56.

Razdvajanje registracije

1. Nositelj žiga EU-a može registraciju razdvojiti ako izjavi da će neki proizvodi ili usluge iz prve registracije biti predmet jedne ili više razdvojenih registracija. Proizvodi ili usluge iz razdvojene registracije ne smiju se preklapati s proizvodima i uslugama koji ostaju u prvoj registraciji ili s onima iz drugih razdvojenih registracija.

2. Izjava o razdvajanju nije dopuštena:

(a) ako, kada je protiv prve registracije Uredu podnesen zahtjev za opoziv prava ili zahtjev za proglašavanje ništavosti, takva izjava o razdvajanju ima učinak razdvajanja proizvoda ili usluga na koje se odnosi zahtjev za opoziv prava ili zahtjev za proglašavanje ništavosti, do pravomoćnosti odluke Odjela za poništaje ili do okončanja postupka na neki drugi način;

(b) ako, kada je u postupku koji se vodi pred sudom za žigove EU-a podnesena protutužba za opoziv ili za proglašavanje ništavosti, takva izjava o razdvajanju ima za posljedicu razdvajanje proizvoda odnosno usluga na koje se odnosi protutužba, do upisa podatka o odluci suda za žigove EU-a u registar u skladu s člankom 128. stavkom 6.

3. Ako zahtjevi utvrđeni u stavku 1. i na temelju provedbenih akata iz stavka 8. nisu ispunjeni ili se popis proizvoda i usluga koji sačinjavaju razdvojenu registraciju preklapaju s proizvodima i uslugama koji ostaju u izvornoj registraciji, Ured poziva nositelja žiga EU-a da te nedostatke otkloni u roku koji Ured odredi. Ako se nedostaci ne otklone prije isteka roka, Ured odbija izjavu o razdvajanju.
4. Za izjavu o razdvajanju plaća se pristojba. Izjava se smatra podnesenom tek kada je plaćena pristojba.
5. Razdvajanje proizvodi pravni učinak od datuma njegovog upisa u registar.
6. Smatra se da su svi zahtjevi koji su podneseni i sve prijave koje su podnesene te sve pristojbe koje su plaćene u odnosu na prvu registraciju prije datuma na koji je Ured primio izjavu o razdvajanju, također podneseni odnosno plaćeni u odnosu na razdvojenu registraciju ili razdvojene registracije. Pristojbe za prvu registraciju koje su uredno plaćene prije datuma primitka izjave o razdvajanju ne vraćaju se.
7. Razdvojena registracija zadržava datum podnošenja i sve datume prvenstva te senioritet prve registracije.
8. Komisija donosi provedbene akte koji se odnose na:
 - (a) pojedinosti koje treba sadržavati izjava o razdvajanju registracije u skladu sa stavkom 1.;
 - (b) pojedinosti o načinu obrade izjave o razdvajanju registracije uz osiguravanje da se za razdvajanje registracije otvori zaseban spis s novim registracijskim brojem.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

POGLAVLJE VI.

ODRICANJE, OPOZIV I NIŠTAVOST

ODJELJAK 1.

Odricanje

Članak 57.

Odricanje

1. Žiga EU-a moguće je odreći se u odnosu na neke ili u odnosu na sve proizvode ili usluge za koje je registriran.
2. Nositelj žiga odriče se žiga pismenom izjavom upućenom Uredu. Odricanje proizvodi učinak tek nakon upisa u registar. Valjanost odricanja od žiga EU-a koji se prijavljuje Uredu nakon podnošenja zahtjeva za opoziv tog žiga sukladno članku 63. stavku 1. uvjetovana je konačnim odbijanjem ili povlačenjem zahtjeva za opoziv.
3. Odricanje se upisuje u registar samo uz suglasnost nositelja prava koje se odnosi na žig EU-a te koji je upisan u registar. Ako je licencija upisana u registar, odricanje se upisuje u registar samo ako nositelj žiga EU-a dokaže da je stjecatelja licencije obavijestio o svojoj namjeri odricanja. Upis odricanja izvršava se nakon isteka roka od tri mjeseca od datuma na koji je nositelj dokazao Uredu da je obavijestio stjecatelja licencije o namjeri odricanja ili prije isteka tog roka, odmah po ishodu suglasnosti stjecatelja licencije.
4. Ako uvjeti propisani za odricanje nisu ispunjeni, Ured o nedostacima obavješćuje deklaranta. Ako nedostaci nisu otklonjeni u roku koji odredi Ured, Ured odbija upisati odricanje u registar.
5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pojedinosti koje treba sadržavati izjava o odricanju iz stavka 2. ovog članka. i vrsta dokumentacije potrebna za utvrđivanje suglasnosti treće strane u skladu sa stavkom 3. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

ODJELJAK 2.

Razlozi za opoziv

Članak 58.

Razlozi za opoziv

1. Prava nositelja žiga EU-a proglašavaju se opozvanima na zahtjev podnesen Uredu ili na protutužbu podnesenu u postupku zbog povrede:
 - (a) ako se tijekom neprekinutog razdoblja od pet godina, žig nije stvarno rabio u Uniji u odnosu na proizvode ili usluge za koje je registriran, a ne postoje opravdani razlozi za neuporabu; međutim, nitko ne može zahtijevati da prava nositelja žiga EU-a budu opozvana kad stvarna uporaba žiga započne ili se nastavi tijekom vremenskog razmaka između isteka petogodišnjeg razdoblja i podnošenja zahtjeva ili protutužbe; međutim, početak ili nastavak uporabe u razdoblju od tri mjeseca koje prethodi podnošenju zahtjeva ili protutužbe, a koje je započelo najranije nakon isteka neprekinutog razdoblja od pet godina neuporabe, ne uzima se u obzir ako su pripreme za početak ili za nastavak uporabe počele tek nakon što je nositelj saznao da postoji mogućnost podnošenja zahtjeva ili protutužbe;
 - (b) ako zbog djelovanja ili nedjelovanja nositelja, žig postane uobičajeni naziv u trgovini za proizvod ili uslugu za koje je registriran;
 - (c) ako, zbog uporabe žiga od strane nositelja žiga ili uz njegovu suglasnost, a u odnosu na proizvode ili usluge za koje je registriran, žig može javnost dovesti u zabludu, posebno u pogledu vrste, kakvoće ili zemljopisnog podrijetla tih proizvoda ili usluga.
2. Kad osnovani razlozi za opoziv prava postoje u odnosu na samo neke proizvode ili samo neke usluge za koje je taj žig EU-a registriran, prava nositelja proglašavaju se opozvanima u odnosu na samo te proizvode ili samo te usluge.

ODJELJAK 3.

Razlozi ništavosti

Članak 59.

Apsolutni razlozi za ništavost

1. Žig EU-a proglašava se ništavim na zahtjev podnesen Uredu ili na protutužbu podnesenu u postupku zbog povrede:
 - (a) kad je žig EU-a registriran protivno odredbama članka 7.;
 - (b) kad je podnositelj prijave postupao u zloj vjeri kada je podnosio prijavu žiga.
2. Kad je žig EU-a registriran protivno odredbama članka 7. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d), ipak ne može biti proglašen ništavim, ako je zbog svoje uporabe nakon registracije stekao razlikovni karakter u odnosu na proizvode ili usluge za koje je registriran.
3. Kad razlozi za ništavost postoje u odnosu na samo neke proizvode ili usluge za koje je žig EU-a registriran, taj se žig proglašava ništavim u odnosu na samo te proizvode ili usluge.

Članak 60.

Relativni razlozi ništavosti

1. Žig EU-a proglašava se ništavim na zahtjev podnesen Uredu ili na protutužbu podnesenu u postupku zbog povrede:
 - (a) kad postoji raniji žig iz članka 8. stavka 2., te kad su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ili 5. tog članka;
 - (b) kad postoji žig iz članka 8. stavka 3., te kad su ispunjeni uvjeti navedeni u tom stavku;

- (c) kad postoji ranije pravo iz članka 8. stavka 4., te kad su ispunjeni uvjeti navedeni u tom stavku;
- (d) kad postoji ranija oznaka podrijetla ili ranija oznaka zemljopisnog podrijetla iz članka 8. stavka 6. te kad su ispunjeni uvjeti navedeni u tom stavku.

Svi uvjeti iz prvog podstavka moraju biti ispunjeni na datum podnošenja prijave ili datum prvenstva žiga EU-a.

2. Žig EU-a također se proglašava ništavim na zahtjev podnesen Uredu ili na protutužbu podnesenu u postupku zbog povrede, kad uporaba tog žiga može biti zabranjena na temelju nekog drugog ranijeg prava prema zakonodavstvu Unije ili prema nacionalnom zakonodavstvu koje uređuje njegovu zaštitu i to posebno:

- (a) prava na ime;
- (b) prava na osobnu sliku;
- (c) autorskog prava;
- (d) prava industrijskog vlasništva.

3. Žig EU-a ne mora se proglasiti ništavim kad nositelj prava iz stavka 1. ili 2. izričito odobri registraciju žiga EU-a prije podnošenja zahtjeva za proglašenje žiga ništavim ili prije podnošenja protutužbe.

4. Kad je nositelj nekog od prava iz stavka 1. ili 2. prethodno podnio zahtjev za proglašavanje žiga EU-a ništavim ili ako je podnio protutužbu u postupku zbog povrede, on ne može podnijeti novi zahtjev za proglašavanje žiga ništavim ili podnijeti protutužbu na temelju nekog drugog od spomenutih prava na koje se mogao pozvati u potkrepljivanju svog prvog zahtjeva ili svoje prve protutužbe.

5. Primjenjuje se članak 59. stavak 3.

Članak 61.

Ograničenje prava kao posljedica trpljenja

1. Ako nositelj žiga EU-a u neprekinutom razdoblju od pet godina svjesno trpi uporabu kasnijeg žiga EU-a u Uniji, on više nema pravo na temelju ranijeg žiga podnijeti zahtjev za proglašenje kasnijeg žiga ništavim u odnosu na proizvode ili usluge za koje se rabi taj kasniji žig, osim ako je prijava za registraciju kasnijeg žiga EU-a podnesena u zloj vjeri.

2. Ako nositelj ranijeg nacionalnog žiga iz članka 8. stavka 2. ili nekog drugog ranijeg znaka iz članka 8. stavka 4. u neprekinutom razdoblju od pet godina, svjesno trpi uporabu kasnijeg žiga EU-a u državi članici u kojoj su raniji žig ili neki drugi raniji znak zaštićeni, on više nema pravo na temelju ranijeg žiga ili nekog drugog ranijeg znaka podnijeti zahtjev za proglašenje kasnijeg žiga ništavim u odnosu na proizvode ili usluge za koje se rabi taj kasniji žig, osim ako je prijava za registraciju kasnijeg žiga EU-a podnesena u zloj vjeri.

3. U slučajevima iz stavaka 1. i 2., nositelj kasnijeg žiga EU-a nema pravo usprotiviti se uporabi ranijeg prava, iako više nije moguće pozivati se na to pravo protiv kasnijeg žiga EU-a.

ODJELJAK 4.

Posljedice opoziva i ništavosti

Članak 62.

Posljedice opoziva i ništavosti

1. Smatra se da žig EU-a nema učinke navedene u ovoj Uredbi od datuma podnošenja zahtjeva za opoziv ili od datuma podnošenja protutužbe, u mjeri u kojoj su prava nositelja opozvana. Moguće je da se na zahtjev jedne od stranaka u odluci utvrdi i neki raniji datum, na koji se pojavio neki od razloga za opoziv.

2. Smatra se da žig EU-a nema učinke navedene u ovoj Uredbi od samog početka, u mjeri u kojoj je taj žig proglašen ništavim.
3. Podložno nacionalnim odredbama koje se odnose bilo na zahtijevanje popravljivanja štete koja je prouzročena nepažnjom ili nepostojanjem dobre vjere od strane nositelja žiga, bilo na zahtijevanje vraćanja ili naknađivanja koristi stečenih bez osnove, retroaktivan učinak opoziva ili ništavosti žiga ne utječe:
 - (a) ni na jednu odluku o povredi koja je postala pravomoćna i koja je bila izvršena prije odluke o opozivu ili ništavosti;
 - (b) ni na jedan ugovor koji je sklopljen prije odluke o opozivu ili ništavosti, pod uvjetom da je ugovor izvršen prije te odluke; međutim, u opravdanim se okolnostima zbog pravičnosti može zahtijevati povrat iznosa plaćenih sukladno dotičnom ugovoru.

ODJELJAK 5.

Postupak koji vodi ured povodom opoziva ili ništavosti

Članak 63.

Zahtjev za opoziv ili za proglašavanje žiga ništavim

1. Zahtjev za opoziv prava nositelja žiga EU-a ili zahtjev za proglašavanje žiga ništavim Uredu mogu podnijeti:
 - (a) kad se primjenjuju članci 58. i 59., svaka fizička ili pravna osoba i svaka grupa ili tijelo koji su ustrojani s ciljem predstavljanja interesa proizvođača, pružatelja usluga, trgovaca ili potrošača, koji sukladno uvjetima mjerodavnog prava mogu podnijeti tužbu i biti tuženi;
 - (b) kad se primjenjuje članak 60. stavak 1., osobe koje se navode u članku 46. stavku 1.;
 - (c) kad se primjenjuje članak 60. stavak 2., nositelji ranijih prava koji se navode u toj odredbi ili osobe koje u skladu s zakonodavstvom Unije ili pravom dotične države članice imaju pravo ostvarivati navedena prava.
2. Zahtjev se podnosi u pisanom obliku i mora biti obrazložen. Zahtjev se smatra podnesenim tek nakon plaćanja pristojbe.
3. Zahtjev za opoziv ili zahtjev za proglašenje ništavosti nije dopušten ako je o meritumu zahtjeva koji se odnosi na isti predmet i iste razloge za podnošenje tužbe te koji je uključivao iste stranke već odlučio ili Ured ili sud za žigove EU-a iz članka 123. te ako je odluka Ureda ili suda o tom zahtjevu postala pravomoćna.

Članak 64.

Ispitivanje zahtjeva

1. U postupku ispitivanja zahtjeva za opoziv prava ili zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim, Ured poziva stranke onoliko puta koliko je to potrebno da podnesu primjedbe na podneske drugih stranaka ili na njegove odluke u roku koji odredi Ured.
2. Ako nositelj žiga EU-a to zatraži, nositelj ranijeg žiga EU-a koji je stranka u postupku za proglašenje žiga ništavim mora dokazati da je tijekom razdoblja od pet godina koje prethodi datumu podnošenja zahtjeva za proglašenje ništavosti, raniji žig EU-a bio u stvarnoj uporabi u Uniji u odnosu na proizvode ili usluge za koje je registriran i koje nositelj tog ranijeg žiga EU-a navodi kao razlog za svoj zahtjev ili mora dokazati da postoje opravdani razlozi za neuporabu, pod uvjetom da je raniji žig EU-a na taj datum bio registriran najmanje pet godina. Ako je, na datum na koji je prijava žiga EU-a bila podnesena ili na datum prvenstva prijave žiga EU-a, raniji žig EU-a bio registriran najmanje pet godina, nositelj ranijeg žiga EU-a mora dokazati da su, osim toga, uvjeti određeni u članku 47. stavku 2. na taj datum

bili ispunjeni. Ako to ne dokaže, zahtjev za proglašenje žiga ništavim odbacuje se. Ako je raniji žig EU-a rabljen u odnosu na samo dio proizvoda ili usluga za koje je registriran, za potrebe ispitivanja zahtjeva za proglašenje žiga ništavim, smatra se da je registriran samo za taj dio proizvoda ili usluga.

3. Stavak 2. primjenjuje se na ranije nacionalne žigove iz članka 8. stavka 2. točki (a), zamjenjujući uporabu u državi članici u kojoj je raniji nacionalni žig zaštićen uporabom u Uniji.
4. Ured može, ako smatra da je to prikladno, pozvati stranke da sklope nagodbu.
5. Ako se ispitivanjem zahtjeva za opoziv prava ili zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim utvrdi da žig nije trebao biti registriran u odnosu na neke ili u odnosu na sve proizvode ili usluge za koje je registriran, prava nositelja žiga EU-a opozivaju se ili se žig proglašava ništavim u odnosu na te proizvode ili usluge. U protivnom se zahtjev za opoziv prava ili zahtjev za proglašavanje žiga ništavim odbacuje.
6. Odluka o opozivu prava nositelja ili odluka o proglašavanju žiga ništavim upisuje se u registar nakon što postane pravomoćna.

Članak 65.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 208. kojim se utvrđuju pojedinosti o postupcima kojima se uređuju opoziv ili proglašenje ništavosti žiga EU-a predviđeni u člancima 63. i 64., kao i prijenos žiga EU-a registriranog na ime trgovačkog zastupnika iz članka 21.

POGLAVLJE VII.

ŽALBE

Članak 66.

Odluke protiv kojih se može podnijeti žalba

1. Žalba se može podnijeti protiv odluka bilo kojeg tijela Ureda nadležnog za odlučivanje navedenog u članku 159. točkama od (a) do (d) te, prema potrebi, točki (f) toga članka. Te odluke stupaju na snagu tek od datuma isteka razdoblja za podnošenje žalbe iz članka 68. Podnošenje žalbe ima suspenzivni učinak.
2. Protiv odluka kojom se postupak za jednu od stranaka ne okončava može se podnijeti žalba samo zajedno sa žalbom protiv konačne odluke, osim ako je protiv nje dopuštena posebna žalba.

Članak 67.

Osobe koje imaju pravo podnijeti žalbu i biti stranke u žalbenom postupku

Svaka stranka u postupku u kojem je donesena odluka kojom nije udovoljeno njezinim zahtjevima, može podnijeti žalbu. Sve druge stranke u tom postupku imaju pravo biti stranke u žalbenom postupku.

Članak 68.

Rok za žalbu i oblik žalbe

1. Obavijest o žalbi podnosi se Uredu u pisanom obliku u roku od dva mjeseca od datuma obavijesti o odluci. Žalba se smatra podnesenom tek kad je uplaćena pristojba za žalbu. Podnosi se na jeziku postupka na kojem je donesena odluka koja je predmet žalbe. U roku od četiri mjeseca od datuma obavijesti o odluci podnosi se pismeno obrazloženje žalbe.

2. U postupcima inter partes, protivna stranka u svojem odgovoru može tražiti poništavanje odluke ili izmjenu osporene odluke u pogledu stavke koja nije bila iznesena u žalbi. Takvi podnesci nemaju učinak ako podnositelj žalbe odustane od postupka.

Članak 69.

Preispitivanje odluka u slučajevima ex parte

1. Ako je stranka koja je podnijela žalbu jedina stranka u postupku i ako odjel protiv čije je odluke podnesena žalba smatra da je žalba dopuštena i osnovana, on ispravlja svoju odluku.

2. Ako se odluka ne ispravi u roku od jednog mjeseca od primitka obrazloženja žalbe, žalba se bez odgode i bez primjedbi o njezinu meritumu upućuje Žalbenom vijeću.

Članak 70.

Ispitivanje žalbi

1. Ako je žalba dopuštena, žalbeno vijeće ispituje je li žalba osnovana.

2. U ispitivanju žalbe, žalbeno vijeće poziva stranke, onoliko puta koliko je to potrebno, da u roku koji žalbeno vijeće odredi, podnesu primjedbe na podneske drugih stranaka ili na njegove odluke.

Članak 71.

Odluke o žalbama

1. Nakon ispitivanja osnovanosti žalbe, žalbeno vijeće odlučuje o žalbi. Žalbeno vijeće može odlučiti o žalbi u okviru nadležnosti odjela čija je odluka predmet žalbe ili predmet vratiti tom odjelu na daljnje odlučivanje.

2. Ako žalbeno vijeće vrati predmet na daljnje odlučivanje odjelu protiv čije je odluke podnesena žalba, taj je odjel, ako su činjenice iste, vezan pravnim tumačenjem na kojem se temelji odluka žalbenog vijeća.

3. Odluke žalbenog vijeća proizvode pravni učinak tek od datuma isteka roka iz članka 72. stavka 5. ili, ako je u tom roku podnesena tužba Općem sudu, od datuma odbijanja takve tužbe ili svake žalbe podnesene Sudu Europske unije na odluku Općeg suda.

Članak 72.

Postupci pred Sudom

1. Protiv odluka žalbenih vijeća u vezi sa žalbama mogu se podnositi tužbe Općem sudu.

2. Tužba se može podnijeti zbog nenadležnosti, bitnih povreda pravila postupka, povrede UFEU-a, povrede ove Uredbe ili bilo kojeg pravnog pravila koje se odnosi na njihovu primjenu ili zlouporabu ovlasti.

3. Opći sud nadležan je za poništavanje ili izmjenu osporene odluke.

4. Tužbu može podnijeti svaka stranka u postupku pred žalbenim vijećem za koju je njegova odluka nepovoljna.

5. Tužba se podnosi Općem sudu u roku od dva mjeseca od datuma obavijesti o odluci žalbenog vijeća.

6. Ured poduzima sve potrebne mjere za izvršenje presude Općeg suda ili, u slučaju žalbe na tu presudu, Suda Europske unije.

Članak 73.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 208. kojim se utvrđuje sljedeće:

- (a) službeni sadržaj obavijesti o žalbi iz članka 68. i postupak podnošenja i ispitivanja žalbe;
- (b) službeni sadržaj i oblik odluka žalbenog vijeća iz članka 71.;
- (c) nadoknada pristojbe za žalbu iz članka 68.

POGLAVLJE VIII.

POSEBNE ODREDBE O ZAJEDNIČKIM ŽIGOVIMA I CERTIFIKACIJSKIM ŽIGOVIMA EUROPSKE UNIJE

ODJELJAK 1.

Zajednički žigovi EU-a

Članak 74.

Zajednički žigovi EU-a

1. Zajednički žig Europske unije („zajednički žig EU-a“) je žig Europske unije koji je kao takav opisan u prijavi žiga i koji je prikladan za razlikovanje proizvoda ili usluga članova udruge koja je nositelj tog žiga od proizvoda ili usluga drugih poduzetnika. Udruge proizvođača, pružatelja usluga ili trgovaca koje, sukladno zakonu koji se na njih primjenjuje, u svoje ime mogu ostvarivati prava i preuzimati obveze svake vrste, sklapati ugovore ili poduzimati druge pravne radnje, tužiti i biti tužene, kao i pravne osobe na koje se primjenjuje javno pravo, mogu podnositi prijave zajedničkih žigova EU-a.

2. Odstupajući od odredaba članka 7. stavka 1. točke (c), znakovi ili oznake koji u trgovini mogu služiti za označavanje zemljopisnog podrijetla proizvoda ili usluga mogu se zaštititi kao zajednički žigovi EU-a u smislu stavka 1. Zajednički žig EU-a ne daje nositelju pravo da trećoj strani u trgovačkom prometu zabrani uporabu tih znakova ili oznaka, pod uvjetom da ih rabi u skladu s ustaljenom i poštenom praksom u industrijskoj i trgovačkoj djelatnosti; posebno se na takav žig ne smije pozvati protiv treće strane koja ima pravo rabiti zemljopisni naziv.

3. Poglavlja od I. do VII. te od IX. do XIV. primjenjuju se na zajedničke žigove EU-a u mjeri u kojoj ovim odjeljkom nije drukčije predviđeno.

Članak 75.

Propisi koji uređuju uporabu zajedničkog žiga EU

1. Podnositelj prijave za registraciju zajedničkog žiga EU-a u roku od dva mjeseca od datuma podnošenja prijave dostavlja pravila kojima se uređuje uporaba.

2. Propisi kojima se uređuje uporaba zajedničkog žiga moraju sadržavati popis osoba ovlaštenih za uporabu takva žiga, uvjete članstva u udruzi i, ako postoje, uvjete za uporabu žiga, uključujući kazne. Propisima kojima se uređuje uporaba žiga iz članka 74. stavka 2. mora se dopustiti svakoj osobi čiji proizvodi ili usluge potječu iz određenog zemljopisnog područja da postane članicom udruge koja je nositelj žiga.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pojedinosti koje trebaju sadržavati pravila iz stavka 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

Članak 76.**Odbijanje prijave**

1. Osim razloga za odbijanje prijave za registraciju žiga EU-a predviđenih člancima 41. i 42., prijava za registraciju zajedničkog žiga EU-a odbija se ako nisu zadovoljene odredbe članka 74. ili članka 75. ili ako su propisi koji uređuju njegovu uporabu protivni javnom poretku ili prihvaćenim moralnim načelima.
2. Prijava za registraciju zajedničkog žiga EU-a također se odbija ako postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu u odnosu na karakter ili značenje žiga, posebno ako postoji vjerojatnost da ga se smatra nečim drugim, a ne zajedničkim žigom.
3. Prijava se ne odbija ako podnositelj prijave nakon izmjene propisa kojima se uređuje uporaba žiga zadovoljava uvjete iz stavaka 1. i 2.

Članak 77.**Primjedbe trećih strana**

Ako se pismene primjedbe o zajedničkom žigu EU-a podnose Uredu sukladno članku 45., te se primjedbe mogu temeljiti i na određenim razlozima zbog kojih bi se prijava za zajednički žig EU-a trebala odbiti na temelju članka 76.

Članak 78.**Uporaba žigova**

Uporaba zajedničkog žiga EU-a od strane bilo koje osobe koja je ovlaštena rabiti takav žig mora udovoljavati uvjetima ove Uredbe, pod uvjetom da je udovoljeno drugim uvjetima koje ova Uredba predviđa u odnosu na uporabu žigova EU-a.

Članak 79.**Izmjena propisa kojima se uređuje uporaba zajedničkog žiga EU-a**

1. Nositelj zajedničkog žiga EU-a Uredu mora podnijeti sve izmijenjene propise koji uređuju uporabu takva žiga.
2. Ta se izmjena ne navodi u registru ako izmijenjeni propisi ne zadovoljavaju uvjete iz članka 75. ili ako uključuju neki od razloga za odbijanje iz članka 76.
3. Pismene primjedbe u skladu s člankom 77. mogu se također dostaviti u odnosu na izmijenjena pravila kojima se uređuje uporaba.
4. U smislu primjene ove Uredbe, izmjene propisa kojima se uređuje uporaba, proizvode pravni učinak tek od datuma upisa podatka o izmjeni u registar.

Članak 80.**Osobe koje imaju pravo pokrenuti postupak zbog povrede**

1. Odredbe članka 25. stavka 3. i 4. koje se odnose na prava stjecatelja licencije primjenjuju se na svaku osobu koja je ovlaštena rabiti zajednički žig EU-a.
2. Nositelj zajedničkog žiga EU-a ima pravo zahtijevati naknadu u ime osoba koje su ovlaštene rabiti žig ako su pretrpjele štetu koja je posljedica neovlaštene uporabe žiga.

Članak 81.**Razlozi za opoziv**

Osim zbog razloga za opoziv predviđenih člankom 58., prava nositelja zajedničkog žiga EU-a opozivaju se na temelju zahtjeva podnesenog Uredu ili na temelju protutužbe u postupku zbog povrede, ako:

- (a) nositelj ne poduzme razumne mjere kojima bi spriječio da se žig rabi na način koji nije sukladan uvjetima uporabe, ako oni postoje, a utvrđeni su u propisima koji uređuju uporabu, čije su izmjene, gdje je to prikladno, navedene u registru;
- (b) je način na koji je nositelj rabio žig uzrokovao da žig dovede javnost u zabludu na način utvrđen u članku 76. stavku 2.;
- (c) je izmjena propisa koji uređuju uporabu žiga navedena u registru protivno odredbama članka 79. stavka 2., osim ako nositelj žiga daljnjim izmjenama propisa koji uređuju uporabu, uspije zadovoljiti uvjete tih odredbi.

Članak 82.**Razlozi za ništavost**

Osim zbog razloga za ništavost predviđenih člancima 59. i 60., zajednički žig EU-a koji je registriran protivno odredbama članka 76. proglašava se ništavim na temelju zahtjeva podnesenog Uredu ili na temelju protutužbe u postupku zbog povrede, osim ako nositelj žiga izmjenama propisa koji uređuju uporabu, uspije zadovoljiti uvjete tih odredbi.

ODJELJAK 2.**Certifikacijski žigovi EU-a****Članak 83.****Certifikacijski žigovi EU-a**

1. Certifikacijski žig EU-a jest žig EU-a koji je kao takav opisan u prijavi žiga i koji je prikladan za razlikovanje proizvoda ili usluga koje je odobrio nositelj žiga u odnosu na materijal, način proizvodnje proizvoda ili pružanja usluga, kvalitetu, ispravnost ili druge karakteristike osim oznake zemljopisnog podrijetla, od proizvoda i usluga koji nisu označeni na taj način.
2. Svaka fizička ili pravna osoba, uključujući institucije, tijela vlasti i tijela koja podliježu javnom pravu, može podnijeti prijavu za certifikacijske žigove EU-a pod uvjetom da ta osoba ne obavlja posao koji uključuje nabavu proizvoda ili usluga one vrste koja je certificirana.
3. Poglavlja od I. do VII. te od IX. do XIV. primjenjuju se na certifikacijske žigove EU-a u mjeri u kojoj ovim odjeljkom nije drukčije predviđeno.

Članak 84.**Pravila kojima se uređuje uporaba certifikacijskog žiga EU-a**

1. Podnositelj prijave za registraciju certifikacijskog žiga EU-a dostavlja pravila kojima se uređuje uporaba certifikacijskog žiga EU-a u razdoblju od dva mjeseca od datuma podnošenja.
2. Pravila kojima se uređuje uporaba utvrđuju osobe ovlaštene za uporabu žiga, obilježja koja se certificiraju žigom, načine na koji tijelo za izdavanje odobrenja treba testirati ta obilježja i nadgledati uporabu žiga. Tim se pravilima također određuju uvjeti uporabe žiga, uključujući sankcije.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pojedinosti koje trebaju sadržavati pravila iz stavka 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

Članak 85.

Odbijanje prijave

1. Osim razloga za odbijanje prijave za registraciju žiga EU-a predviđenih člancima 41. i 42., prijava za registraciju certifikacijskog žiga EU-a odbija se ako nisu ispunjeni uvjeti određeni u člancima 83. i 84. ili ako su pravila kojima se uređuje njegova uporaba protivni javnom poretku ili prihvaćenim moralnim načelima.
2. Prijava za registraciju certifikacijskog žiga EU-a također se odbija ako postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu u odnosu na karakter ili značenje žiga, osobito ako postoji vjerojatnost da ga se smatra nečim drugim, a ne certifikacijskim žigom.
3. Prijava se ne odbija ako podnositelj prijave nakon izmjene pravila kojima se uređuje uporaba žiga zadovoljava uvjete iz stavaka 1. i 2.

Članak 86.

Primjedbe trećih strana

Ako se pismene primjedbe o certifikacijskom žigu EU-a podnose Uredu prema članku 45., te se primjedbe mogu temeljiti i na određenim razlozima zbog kojih bi se prijava za registraciju certifikacijskog žiga EU-a trebala odbiti sukladno članku 85.

Članak 87.

Uporaba certifikacijskog žiga EU-a

Uporaba certifikacijskog žiga EU-a od strane bilo koje osobe koja ga je ovlaštena rabiti u skladu s pravilima kojima se uređuje uporaba iz članka 84. mora udovoljavati uvjetima ove Uredbe, pod uvjetom da su ispunjeni drugi uvjeti utvrđeni u ovoj Uredbi u pogledu uporabe žigova EU-a.

Članak 88.

Izmjena pravila kojima se uređuje uporaba certifikacijskog žiga EU-a

1. Nositelj certifikacijskog žiga EU-a mora Uredu podnijeti sva izmijenjena pravila kojima se uređuje uporaba.
2. Izmjene se ne navode u registru ako pravila kako su izmijenjena ne zadovoljavaju uvjete iz članka 84. ili ako uključuju neki od razloga za odbijanje iz članka 85.
3. U skladu s člankom 86. pismene primjedbe mogu se također dostaviti u odnosu na izmijenjena pravila kojima se uređuje uporaba.
4. Za potrebe ove Uredbe, izmjene pravila kojima se uređuje uporaba stupaju na snagu tek od datuma upisa podatka o izmjeni u registar.

Članak 89.

Prijenos

Odstupanjem od članka 20. stavka 1., certifikacijski žig EU-a može se prenijeti samo na osobu koja ispunjava zahtjeve iz članka 83. stavka 2.

Članak 90.**Osobe koje imaju pravo pokrenuti postupak zbog povrede**

1. Samo nositelj certifikacijskog žiga EU-a ili osoba koju je on posebno ovlastio u tu svrhu imaju pravo pokrenuti postupak zbog povrede.
2. Nositelj certifikacijskog žiga EU-a ima pravo zahtijevati naknadu u ime osoba ovlaštenih za uporabu žiga ako su pretrpjele štetu kao posljedicu neovlaštene uporabe žiga.

Članak 91.**Razlozi za opoziv**

Osim zbog razloga za opoziv predviđenih u članku 58., prava nositelja certifikacijskog žiga EU-a opozivaju se na temelju zahtjeva podnesenoga Uredu ili na temelju protutužbe u postupku zbog povrede, ako je zadovoljen bilo koji od sljedećih uvjeta:

- (a) nositelj više ne zadovoljava zahtjeve određene u članku 83. stavku 2.;
- (b) nositelj ne poduzima razumne mjere kojima bi spriječio da se certifikacijski žig EU-a rabi na način koji nije sukladan uvjetima uporabe utvrđenima u pravilima kojima se uređuje uporaba, čije su izmjene, gdje je to prikladno, navedene u registru;
- (c) način na koji je nositelj rabio certifikacijski žig EU-a uzrokovao je da žig dovede javnost u zabludu na način utvrđen u članku 85. stavku 2.;
- (d) izmjena pravila kojima se uređuje uporabu certifikacijskog žiga EU-a navedena u registru nije u skladu s člankom 88. stavkom 2., osim ako nositelj žiga daljnjim izmjenama pravila kojima se uređuje uporaba uspije zadovoljiti zahtjeve iz tog članka.

Članak 92.**Razlozi za ništavost**

Osim razloga za ništavost predviđenih člancima 59. i 60., certifikacijski žig EU-a koji je registriran protivno odredbama članka 85 proglašava se ništavim na temelju zahtjeva podnesenog Uredu ili na temelju protutužbe u postupku zbog povrede prava, osim ako nositelj certifikacijskog žiga EU-a izmjenom pravila kojima se uređuje uporaba uspije zadovoljiti uvjete iz članka 85.

Članak 93.**Pretvaranje**

Ne dovodeći u pitanje članak 139. stavak 2., zahtjev za pretvaranje certifikacijskog žiga EU-a ili registriranog certifikacijskog žiga EU-a ne provodi se ako se nacionalnim pravom dotične države članice ne predviđa registracija jamstvenih ili certifikacijskih žigova u skladu s člankom 28. Direktive (EU) 2015/2436.

POGLAVLJE IX.**POSTUPAK****ODJELJAK 1.****Opće odredbe****Članak 94.****Odluke i priopćenja Ureda**

1. U odlukama Ureda navode se razlozi na kojima se te odluke temelje. Temelje se samo na razlozima ili dokazima o kojima su dotične stranke imale priliku iznijeti svoje očitovanje. Ako se pred Uredom vodi usmena rasprava, odluka se može iznijeti usmeno. Strankama se naknadno uručuje odluka u pisanom obliku.

2. Svaka odluka, priopćenje ili obavijest Ureda navodi odjel ili odsjek Ureda, kao i ime odgovornog/odgovornih službenika. Njih potpisuje taj službenik ili ti službenici ili, umjesto potpisa, imaju ispisan ili otisnut pečat Ureda. Izvršni direktor može odrediti mogućnost uporabe drugih načina identifikacije odjela ili odsjeka Ureda i imena odgovornog službenika/odgovornih službenika, odnosno identifikacije osim pečatom, ako se odluke, priopćenja ili obavijesti Ureda prenose telefaksom ili nekim drugim tehničkim sredstvima komunikacije.

3. Odlukama Ureda koje mogu biti predmet žalbe prilaže se pismena uputa u kojoj se navodi da se svaka žalba treba podnijeti Uredu u pisanom obliku u roku od dva mjeseca od datuma obavijesti o predmetnoj odluci. Uputa o pravnom lijeku također upozorava stranke na odredbe iz članka 66., 67. i 68. Stranke se ne mogu pozivati na propust Ureda da ih obavijesti o mogućnosti korištenja žalbenog postupka.

Članak 95.

Ispitivanje činjenica od strane Ureda po službenoj dužnosti

1. U postupcima koji se pred njim vode, Ured po službenoj dužnosti ispituje činjenice; međutim u postupcima koji se odnose na relativne razloge za odbijanje registracije, Ured to ispitivanje ograničava na činjenice, dokaze i argumente te zahtjeve što su ih podnijele stranke. U postupcima za proglašenje ništavosti na temelju članka 59. Ured ograničava svoje ispitivanje na razloge i argumente koje su podnijele stranke.

2. Ured ne mora uzeti u obzir činjenice ili dokaze koje predmetne stranke nisu pravodobno podnijele.

Članak 96.

Usmeni postupak

1. Ako Ured smatra da bi usmeni postupak bio koristan, on se može provesti po službenoj dužnosti ili na zahtjev bilo koje stranke u postupku.

2. Usmeni postupak koji se vodi pred ispitivačima, Odjelom za prigovore i Odjelom zaduženim za registar, nije javna.

3. Usmeni postupak, uključujući donošenje odluke, koji se vodi pred Odjelom za poništaje i žalbenim vijećima javan je, osim ako odjel pred kojim se vodi postupak odluči drukčije u slučajevima u kojima bi prisutnost javnosti mogla ozbiljno i neopravdano štetiti, osobito jednoj od stranaka u postupku.

4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 208. kojim se utvrđuje detaljno uređenje za usmeni postupak, uključujući detaljno uređenje za upotrebu jezika u skladu s člankom 146.

Članak 97.

Izvođenje dokaza

1. U svakom postupku pred Uredom, izvođenje dokaza uključuje sljedeće:

(a) saslušanje stranaka;

(b) prikupljanje podataka;

(c) predočenje dokumenata i dokaznog materijala;

(d) saslušanje svjedoka;

(e) vještačenje;

(f) izjave pisane pod prisegom ili svečane izjave ili izjave sa sličnim učinkom sukladno zakonu države u kojoj je izjava sastavljena.

2. Predmetni odjel može zadužiti jednog od svojih članova za izvođenje dokaza.
3. Ako Ured smatra potrebnim da stranka, svjedok ili vještak usmeno iznese iskaz, on upućuje dotičnoj osobi poziv za saslušanje pred Uredom. Rok za davanje iskaza, naveden u tom pozivu mora biti najmanje mjesec dana, osim ako su suglasni s kraćim rokom.
4. Stranke se obavješćuju o saslušanju svjedoka ili vještaka pred Uredom. One imaju pravo biti prisutne kao i postavljati pitanja svjedoku ili vještaku.
5. Izvršni direktor određuje iznose troškova koje treba platiti, uključujući predujmove u pogledu troškova izvođenja dokaza iz ovog članka.
6. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 208. kojim se utvrđuje detaljno uređenje za izvođenje dokaza.

Članak 98.

Dostava obavijesti

1. Ured po službenoj dužnosti dostavlja svima na koje se to odnosi odluke i pozive te sve obavijesti ili druga priopćenja od kojih se računa određeni vremenski rok, odnosno o kojima sve zainteresirane strane trebaju biti obaviještene na temelju drugih odredaba ove Uredbe ili akata donesenih prema ovoj Uredbi, te akte za koje je dostavu naložio izvršni direktor.
2. Izvršni direktor može odrediti koji se dokumenti, osim odluka koje imaju predviđen rok za žalbu ili poziv, šalju preporučenom pošiljkom s povratnicom.
3. Obavijest se može slati na različite načine, uključujući elektroničkim putem. Pojednostiti u vezi sa slanjem obavijesti elektroničkim putem određuje izvršni direktor.
4. Ako obavijest treba dostaviti javnom objavom, izvršni direktor određuje kako se javna objava provodi te određuje početak jednomjesečnog razdoblja nakon čijeg se isteka smatra da je obavijest uručena.
5. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 208. kojim se utvrđuje detaljno uređenje za obavješćivanje.

Članak 99.

Obavijest o gubitku prava

Ako Ured zaključi da je zbog ove Uredbe ili akata donesenih sukladno ovoj Uredbi došlo do gubitka bilo kojeg prava, bez donošenja odluke bilo koje vrste, Ured to priopćuje dotičnoj osobi u skladu s člankom 98. Ta osoba može zatražiti odluku o tom pitanju u roku od dva mjeseca od dostavljanja priopćenja, ako smatra da je nalaz Ureda netočan. Ured takvu odluku donosi samo u slučaju neslaganja s osobom koja zahtjeva odluku; inače je Ured dužan izmijeniti svoj nalaz i obavijestiti osobu koja zahtjeva odluku.

Članak 100.

Priopćenja Uredu

1. Priopćenja upućena Uredu mogu se slati elektroničkim putem. Izvršni direktor određuje opseg i tehničke uvjete pod kojima se ta priopćenja mogu podnositi elektronički.
2. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 208. kojima se utvrđuju pravila o sredstvima priopćavanja, uključujući elektronička sredstva komunikacije, kojima se stranke u postupcima koriste pred Uredom i oblici koje Ured treba učiniti dostupnima.

*Članak 101.***Rokovi**

1. Rokovi se određuju u cijelim godinama, mjesecima, tjednima ili danima. Izračunavanje počinje na dan koji slijedi nakon dana kada je nastao relevantni događaj. Rokovi ne smiju biti kraći od jednog mjeseca ni dulji od šest mjeseci.
2. Izvršni direktor prije početka svake kalendarske godine određuje dane kad Ured nije otvoren za zaprimanje dokumenata ili kada se obična pošta ne dostavlja na lokaciju na kojoj se Ured nalazi.
3. Izvršni direktor određuje trajanje razdoblja prekida u slučaju općeg prekida dostave pošte u državi članici u kojoj se Ured nalazi ili u slučaju stvarnog prekida, povezanosti Ureda s dopuštenim elektroničkim sredstvima komunikacije.
4. U slučaju da neki izniman događaj, kao što je prirodna nepogoda ili štrajk, prekine ili poremeti pravilno obavješćivanje od strane stranaka u postupku prema Uredu ili obrnuto, izvršni direktor može odrediti da se za stranke u postupku, koje imaju svoje boravište ili registrirani ured u predmetnoj državi članici ili su imenovale zastupnika sa službenom adresom u predmetnoj državi članici, svi rokovi koji bi inače istekli na datum ili nakon datuma početka takvog događaja koje je odredio predsjednik, produljuju do datuma koji on odredi. Prilikom određivanja tog datuma predsjednik procjenjuje kada iznimni događaj završava. Ako događaj pogađa sjedište Ureda, u takvoj se odluci izvršnog direktora navodi da se primjenjuje s obzirom na sve stranke u postupku.
5. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 208. kojim se utvrđuju pojedinosti o izračunavanju i trajanju vremenskih ograničenja.

*Članak 102.***Ispravci pogrešaka i očitih propusta**

1. Ured na vlastitu inicijativu ili na zahtjev jedne od stranaka ispravlja jezične pogreške ili pogreške u prijepisu te očite propuste u svojim odlukama, odnosno tehničke pogreške prilikom registracije žiga EU-a ili objave registracije koje mu se mogu pripisati.
2. Ako ispravak pogrešaka u registraciji žiga EU-a ili objavi registracije zatraži nositelj, primjenjuje se članak 55. *mutatis mutandis*.
3. Ured objavljuje ispravke pogrešaka u registraciji žiga EU-a i u objavi registracije.

*Članak 103.***Opoziv odluka**

1. Ako Ured izvrši upis u registar ili donese odluku koja sadrži očitu pogrešku koja se može pripisati Uredu, on osigurava brisanje upisa iz registra ili opoziv odluke. Ako u postupku sudjeluje samo jedna stranka i kad takav upis ili takva odluka povređuje njezina prava, brisanje iz registra odnosno opoziv nalaže se čak i ako stranka nije uočila pogrešku.
2. Brisanje iz registra ili opoziv iz stavka 1. nalaže, po službenoj dužnosti ili na zahtjev jedne od stranaka u postupku, odjel koji je izvršio upis u registar ili donio odluku. Brisanje upisa u registar ili opoziv odluke izvršava se u roku od jedne godine od datuma upisa u registar ili datuma donošenja odluke, nakon savjetovanja sa strankama u postupku i svim nositeljima prava na predmetni žig EU-a koji su upisani u registar. Ured vodi evidenciju o tom brisanju ili opozivu.

3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 208. kojim se utvrđuje postupak za opoziv odluke ili brisanje unosa iz registra.

4. Ovim se člankom ne dovodi u pitanje pravo stranaka na podnošenje žalbe u skladu s člancima 66. i 72. niti mogućnost ispravka pogrešaka i očitih propusta iz članka 102. Ako se na odluku Ureda koja sadrži pogrešku podnese žalba, žalbeni postupak postaje nesvrshodan nakon što Ured opozove svoju odluku sukladno stavku 1. ovog članka. U potonjem slučaju, pristojba za žalbu vraća se podnositelju žalbe.

Članak 104.

Povrat u prijašnje stanje

1. Podnositelju prijave ili nositelju žiga EU-a ili nekoj drugoj stranci u postupku koji se vodi pred Uredom, koji unatoč dužnoj pažnji koju su zahtijevale okolnosti nije bio u mogućnosti pridržavati se roka u odnosu na Ured, dopustit će se na zahtjev povrat u prijašnje stanje ako je neposredna posljedica nepoštovanja roka prema odredbama ove Uredbe gubitak nekog prava ili pravnog sredstva.

2. Zahtjev se mora podnijeti u pisanom obliku u roku od dva mjeseca od prestanka razloga za nepoštovanje roka. Propuštena radnja mora biti obavljena u tom roku. Zahtjev je dopušten samo u roku od godine dana od isteka propuštenog roka. U slučaju nepodnošenja zahtjeva za produljenje registracije ili neplaćanja pristojbe za produljenje, dodatan rok od šest mjeseci iz članka 53. stavka 3., treće rečenice, uračunava se u rok od godine dana.

3. U zahtjevu se moraju navesti razlozi na kojima se zahtjev temelji i iznijeti činjenice koje podupiru te razloge. Zahtjev se smatra podnesenim tek nakon što je uplaćena pristojba za povrat u prijašnje stanje.

4. O zahtjevu odlučuje odjel koji je nadležan za odlučivanje o propuštenoj radnji.

5. Odredbe ovog članka ne primjenjuju se na rokove iz stavka 2. ovog članka, članka 46. stavaka 1. i 3. i članka 105.

6. Kad je podnositelju prijave ili nositelju žiga EU-a odobren povrat u prijašnje stanje, on se ne može pozivati na svoja prava u odnosu na treću osobu koja je tijekom razdoblja između gubitka prava iz prijave ili iz žiga EU-a i objave podataka o povratu u prijašnje stanje u dobroj vjeri stavljala proizvode na tržište ili pružala usluge pod znakom koji je istovjetan sa žigom EU-a ili sličan žigu EU-a.

7. Treća osoba koja se može koristiti odredbama iz stavka 6. može pokrenuti postupak treće strane protiv odluke o povratu u prijašnje stanje donesene u korist podnositelja prijave ili nositelja žiga EU-a u roku od dva mjeseca od datuma objave podataka o povratu u prijašnje stanje.

8. Ništa iz ovog članka ne ograničava pravo države članice da dopusti povrat u prijašnje stanje u odnosu na rokove predviđene ovom Uredbom koji se moraju poštovati u odnosu na tijela te države.

Članak 105.

Nastavak postupka

1. Podnositelju prijave, nositelju žiga EU-a ili bilo kojoj drugoj stranci u postupku koji se vodi pred Uredom, koja je u odnosu na Ured propustila u roku izvršiti neku radnju, može se na zahtjev odobriti nastavak postupka, pod uvjetom da je u trenutku podnošenja zahtjeva propuštena radnja izvršena. Zahtjev za nastavak postupka dopušten je samo onda kada je podnesen u roku od dva mjeseca od isteka propuštenog roka. Zahtjev se smatra zaprimljenim tek kada je plaćena pristojba za nastavak postupka.

2. Odredbe ovog članka ne primjenjuju se na rokove iz članka 32., članka 34. stavka 1., članka 38. stavka 1., članka 41. stavka 2., članka 46. stavaka 1. i 3., članka 53. stavka 3., članka 68., članka 72. stavka 5., članka 104. stavka 2. i članka 139. ili na rokove utvrđene u stavku 1. ovog članka niti na rok za zahtijevanje senioriteta sukladno članku 39. nakon podnošenja prijave.

3. O zahtjevu odlučuje odjel koji je nadležan za odlučivanje o propuštenoj radnji.
4. Ako Ured prihvati zahtjev, smatra se da posljedica propuštanja roka nije bilo. Ako je odluka donesena između tog roka i zahtjeva za nastavak postupka, odjel koji je nadležan za odlučivanje o propuštenoj radnji preispituje odluku i, ako je izvršenje te propuštene radnje dovoljno, donosi drugačiju odluku. Ako slijedom preispitivanja Ured zaključi da prvobitnu odluku ne treba promijeniti, on potvrđuje tu odluku u pisanom obliku.
5. Ako Ured odbaci zahtjev, pristojba se vraća.

Članak 106.

Prekid postupka

1. Postupak pred Uredom prekida se:
 - (a) u slučaju smrti ili pravne nesposobnosti podnositelja prijave žiga ili nositelja žiga EU-a ili osobe koja je prema nacionalnom pravu ovlaštena djelovati u njegovo ime. U opsegu u kojem smrt ili nesposobnost ne utječu na ovlaštenje zastupnika imenovanog u skladu s člankom 120., postupak se prekida samo na zahtjev takvog zastupnika;
 - (b) ako podnositelj prijave žiga ili nositelj žiga EU-a ne može iz pravnih razloga nastaviti postupak pri Uredu zbog nekog postupka protiv svoje imovine;
 - (c) u slučaju smrti ili pravne nesposobnosti zastupnika podnositelja prijave ili nositelja žiga EU-a ili kada taj zastupnik ne može iz pravnih razloga nastaviti postupak pri Uredu zbog nekog postupka protiv njegove imovine.
2. Postupak pred Uredom nastavlja se čim je utvrđen identitet osobe ovlaštene za njegov nastavak.
3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 208. kojim se utvrđuje detaljno uređenje za nastavak postupka pred Uredom.

Članak 107.

Upućivanje na opća načela

Ako ova Uredba ili akti doneseni u skladu s ovom Uredbom ne sadržavaju neke odredbe o postupku, Ured uzima u obzir načela postupovnog prava koja su općepriзнata u državama članicama.

Članak 108.

Prestanak financijskih obveza

1. Prava Ureda na naplatu pristojbi prestaju u roku od četiri godine od kraja kalendarske godine u kojoj je pristojba dospjela na naplatu.
2. Prava prema Uredu na povrat pristojbi ili više uplaćenih iznosa prestaju u roku od četiri godine od kraja kalendarske godine u kojoj su ta prava nastala.
3. Rok iz stavaka 1. i 2. u slučaju iz stavka 1. prekida se zahtjevom za plaćanje pristojbe, a u slučaju iz stavka 2. obrazloženim zahtjevom u pisanom obliku. Rok počinje ponovno teći odmah nakon njegova prekida i teče do najviše šest godina, računajući od kraja godine u kojoj je prvotno počeo teći, osim ako je u međuvremenu pokrenut sudski postupak za ostvarivanje tog prava; u tom slučaju rok istječe najranije istekom godine dana od pravomoćnosti presude.

ODJELJAK 2.

Troškovi

Članak 109.

Troškovi

1. Stranka koja izgubi spor u postupku prigovora, postupku opoziva, postupku za proglašenje ništavosti ili u žalbenom postupku snosi pristojbe koje je platila druga stranka. Ne dovodeći u pitanje članak 146. stavak 7., stranka koja izgubi spor snosi i sve troškove druge stranke koji su bitni za postupak, uključujući putne troškove, dnevnice i naknadu za zastupnika u smislu članka 120. stavka 1., u okviru tarifa koje su za svaku kategoriju troškova utvrđene u provedbenom aktu koji treba donijeti u skladu sa stavkom 2. ovog članka. Pristojbe koje treba snositi stranka koja je izgubila spor ograničene su na pristojbe koje je druga stranka platila za prigovor, za zahtjev za opoziv ili zahtjev za proglašenje ništavim žiga EU-a i za žalbu.

2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje najveća moguća stopa za troškove koji su bitni za postupak i stvarne troškove stranke koja je dobila spor. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

Pri utvrđivanju tih iznosa za putne troškove i dnevnice, Komisija uzima u obzir udaljenost između mjesta boravišta ili poslovanja stranke, zastupnika, svjedoka ili vještaka i mjesta gdje se održava usmeni postupak i postupovni korak u kojem su nastali troškovi, a u pogledu troškova zastupanja u smislu članka 120. stavka 1., potrebu da se osigura da druga stranka ne zlouporabi obvezu snošenja troškova iz taktičkih razloga. Dnevnice se izračunavaju u skladu s Pravilnikom o osoblju za dužnosnike Unije i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika Unije, utvrđenima u Uredbi Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 ⁽¹⁾ („Pravilnik o osoblju” odnosno „Uvjeti zaposlenja”).

Stranka koja izgubi spor snosi trošak samo jedne stranke koja podnosi prigovor ili prema potrebi, samo jednog zastupnika.

3. Međutim, kad stranka uspije po nekim, a ne uspije po drugim zahtjevima ili, ako tako nalažu razlozi pravičnosti, Odjel za prigovor, Odjel za poništaje ili žalbeno vijeće donosi odluku o drukčijoj raspodjeli troškova.

4. Stranka koja okonča postupak povlačenjem prijave za registraciju žiga EU-a, prigovora, zahtjeva za poništaj prava, zahtjeva za proglašavanje ništavosti ili povlačenjem žalbe ili neproduženjem registracije žiga EU-a ili odricanjem od žiga EU-a, snosi pristojbe i troškove druge stranke kako je određeno u stavcima 1. i 3.

5. Ako postupak ne rezultira odlukom, odluku o troškovima donosi Odjel za prigovore, Odjel za poništaje ili žalbeno vijeće.

6. Ako stranke pred Odjelom za prigovor, Odjelom za poništaje ili žalbenim vijećem sklope nagodbu o troškovima koji se razlikuju od onih predviđenih u stavcima 1. do 5., odnosni odjel sastavlja zabilješku o toj nagodbi.

7. Odjel za prigovore ili Odjel za poništaje ili žalbeno vijeće utvrđuje iznos troškova koji se plaćaju sukladno sa stavcima od 1. do 6. ovog članka ako se ti troškovi ograničavaju na pristojbe koje se plaćaju Uredu i troškove zastupanja. U svim ostalim slučajevima pisarnica žalbenog vijeća ili član osoblja Odjela za prigovore ili Odjela za poništaje utvrđuje, na zahtjev, iznos troškova koji se moraju vratiti. Zahtjev se može podnijeti samo u roku od dva mjeseca nakon datuma na koji odluka u odnosu na koju je podnesen zahtjev za utvrđivanje troškova postane konačna te se uz njega prilaže račun i popratni dokazi. Za troškove zastupanja u skladu s člankom 120. stavkom 1. dovoljna je potvrda zastupnika da su troškovi nastali. Za ostale troškove dovoljno je iskazati njihovu vjerodostojnost. Ako je iznos troškova određen u skladu s prvom rečenicom ovog stavka, troškovi zastupanja odobravaju se na razini određenoj u provedbenom aktu donesenom na temelju stavka 2. ovog članka i bez obzira na to jesu li zaista učinjeni.

⁽¹⁾ SL L 56, 4.3.1968., str. 1.

8. Odluka o utvrđivanju troškova u kojoj se navode razlozi na kojima se temelji može se preispitati odlukom Odjela za prigovore ili Odjela za poništaje ili žalbenog vijeća na zahtjev podnesen u roku od mjesec dana nakon datuma obavijesti o priznavanju troškova. Zahtjev se ne smatra podnesenim dok se ne plati pristojba za preispitivanje iznosa troškova. Odjel za prigovore, Odjel za poništaje ili žalbeno, ovisno o slučaju, vijeće odlučuju o zahtjevu za preispitivanje odluke o utvrđivanju troškova bez usmenog postupka.

Članak 110.

Izvršenje odluka kojima se utvrđuje iznos troškova

1. Svaka konačna odluka Ureda kojom se utvrđuje iznos troškova jest izvršna.
2. Izvršenje se uređuje pravilima građanskog postupka koja su na snazi u državi na čijem se državnom području izvršenje provodi. Svaka država članica imenuje jedno tijelo odgovorno za potvrdu vjerodostojnosti odluke iz stavka 1. i dostavlja svoje podatke za kontakt Uredu, Sudu Europske unije i Komisiji. To tijelo uz odluku prilaže nalog za izvršenje odluke s potvrdom vjerodostojnosti odluke kao jedinom formalnosti.
3. Kad su te formalnosti ispunjene na zahtjev dotične stranke, ona može nastaviti s izvršenjem u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, iznoseći slučaj izravno pred nadležno tijelo.
4. Izvršenje se može suspendirati samo odlukom Suda. Međutim, sudovi dotične države nadležni su za pritužbe o odnosu na izvršenje koje je provedeno na neodgovarajući način.

ODJELJAK 3.

Podaci koji mogu biti učinjeni dostupnima javnosti i tijelima država članica

Članak 111.

Registar žigova EU-a

1. Ured vodi registar žigova EU-a i održava ga ažuriranim.
2. Registar sadrži sljedeće unose koji se odnose na prijave i registracije žiga EU-a:
 - (a) datum podnošenja prijave;
 - (b) broj spisa prijave;
 - (c) datum objave prijave;
 - (d) ime i adresu podnositelja prijave;
 - (e) ime i poslovnu adresu zastupnika, osim zastupnika iz prve rečenice članka 119. stavka 3.;
 - (f) izgled žiga s podacima o njegovoj prirodi; te, ako je primjenjivo, opis žiga;
 - (g) naznake proizvoda i usluga prema nazivima;
 - (h) pojedinosti o zahtjevima za pravo prvenstva u skladu s člankom 35.;
 - (i) pojedinosti o zahtjevima za izložbeno pravo prvenstva u skladu s člankom 38.;
 - (j) pojedinosti o zahtjevima za senioritet registriranog ranijeg žiga u skladu s člankom 39.;
 - (k) izjavu da je znak stekao razlikovni karakter kao posljedicu njegove uporabe u skladu s člankom 7. stavkom 3.;
 - (l) naznaku da je žig zajednički žig;
 - (m) naznaku da je žig certifikacijski žig;
 - (n) jezik na kojem je podnesena prijava i drugi jezik koji je podnositelj naveo u prijavi, u skladu s člankom 146. stavkom 3.;

- (o) datum registracije žiga u registru i registarski broj;
 - (p) izjavu da je prijava rezultat pretvaranja međunarodne registracije u kojoj je naznačena Unija u skladu s člankom 204. ove Uredbe, s datumom međunarodne registracije u skladu s člankom 3. stavkom 4. Madridskog protokola ili s datumom registracije naknadnog teritorijalnog proširenja zaštite na Uniju u skladu s člankom 3. ter stavkom 2. Madridskog protokola i, ako je primjenjivo, datumom prava prvenstva međunarodne registracije.
3. Registar također sadrži sljedeće unose, pri čemu se svakom unosu dodaje datum upisa:
- (a) promjene imena, adrese ili državljanstva nositelja žiga EU-a ili promjena države njegova domicila ili sjedišta ili poslovnog nastana;
 - (b) promjene imena ili poslovne adrese zastupnika, osim zastupnika iz prve rečenice članka 119. stavka 3.;
 - (c) ako je imenovan novi zastupnik, ime i poslovna adresa tog zastupnika;
 - (d) izmjene i promjene žiga, u skladu s člancima 49. i 54., i ispravci pogrešaka;
 - (e) obavijest o izmjeni pravila kojima se uređuje uporaba zajedničkog žiga u skladu s člankom 79.;
 - (f) pojedinosti o zahtjevima za senioritet registriranog ranijeg žiga kako je navedeno u članku 39., u skladu s člankom 40.;
 - (g) potpune ili djelomične prijenose u skladu s člankom 20.;
 - (h) nastanak ili prijenos stvarnog prava u skladu s člankom 22. i priroda stvarnog prava;
 - (i) izvršenje u skladu s člankom 23. te stečajni postupak u skladu s člankom 24.;
 - (j) davanje licencije ili prijenos licencije u skladu s člankom 25. i, ako je primjenjivo, vrstu licencije;
 - (k) produljenje registracije u skladu s člankom 53., datum od kojega ima učinak i sva ograničenja u skladu s člankom 53. stavkom 4.;
 - (l) upis isteka registracije u skladu s člankom 53.;
 - (m) izjave nositelja žiga o povlačenju ili odricanju u skladu s člankom 49. odnosno 57.;
 - (n) datum podnošenja i pojedinosti prigovora u skladu s člankom 46., zahtjeva u skladu s člankom 63. ili protutužbe za opoziv ili za proglašenje ništavosti u skladu s člankom 128. stavkom 4. ili žalbe u skladu s člankom 68.;
 - (o) datum i sadržaj odluke o prigovoru, o zahtjevu ili protutužbi u skladu s člankom 64. stavkom 6. ili trećom rečenicom članka 128. stavka 6. ili o žalbi u skladu s člankom 71.;
 - (p) upise primitka zahtjeva za pretvaranje u skladu s člankom 140. stavkom 2.;
 - (q) brisanje upisanog zastupnika u skladu sa stavkom 2. točkom (e) ovog članka;
 - (r) brisanje senioriteta nacionalnog žiga;
 - (s) promjenu ili brisanje iz registra podataka koji se navode u točkama (h), (i) te (j) ovog stavka;
 - (t) zamjenu žiga EU-a međunarodnom registracijom u skladu s člankom 197.;
 - (u) datum i broj međunarodne registracije koja se temelji na prijavi žiga EU-a koji je registriran kao žig EU-a u skladu s člankom 185. stavkom 1.;
 - (v) datum i broj međunarodne registracije koja se temelji na žigu EU-a u skladu s člankom 185. stavkom 2.;
 - (w) razdvajanje prijave u skladu s člankom 50. te razdvajanje registracije u skladu s člankom 56., zajedno s točkama navedenima u stavku 2. ovog članka s obzirom na razdvojenu registraciju, kao i popis proizvoda i usluga izmijenjene izvorne registracije;

- (x) opoziv odluke ili unosa u registar u skladu s člankom 103., ako se opoziv odnosi na objavljenu odluku odnosno unos;
 - (y) obavijest o izmjeni pravila kojima se uređuje uporaba certifikacijskog žiga EU-a u skladu s člankom 88.
4. Izvršni direktor može odrediti da u registar treba upisati i druge podatke osim onih navedenih u stavcima 2. i 3. ovog članka, podložno članku 149. stavku 4.
 5. Registar se može voditi u elektroničkom obliku. Ured prikuplja, organizira, objavljuje i pohranjuje podatke iz stavaka 2. i 3., uključujući osobne podatke, u svrhe utvrđene u stavku 8. Ured omogućuje da registar bude lako dostupan za uvid javnosti.
 6. Nositelj žiga EU-a obavješćuje se o svakoj promjeni u registru.
 7. Ured, na zahtjev i nakon plaćanja pristojbe, izdaje ovjerene ili neovjerene izvatke iz registra.
 8. Podaci koji se odnose na unose određene u stavcima 2. i 3., uključujući osobne podatke, obrađuju se u svrhu:
 - (a) upravljanja prijavama i/ili registracijama kako je opisano u ovoj Uredbi i aktima koji su doneseni u skladu s njome;
 - (b) održavanja javnog registra u svrhu pregleda od strane tijela javne vlasti i gospodarskih subjekata te njihova informiranja, kako bi im se omogućilo ostvarivanje prava koja su im dodijeljena ovom Uredbom i kako bi bili obaviješteni o postojanju prethodnih prava koja pripadaju trećim stranama; i
 - (c) izrade izvješća i statističkih podataka koji omogućuju da Ured optimizira svoje operacije i poboljša funkcioniranje sustava.
 9. Svi podaci, uključujući osobne podatke, koji se odnose na unose u stavcima 2. i 3. smatraju se podacima od javnog interesa i može im pristupiti bilo koja treća strana. Radi pravne sigurnosti unosi u registru vode se na neodređeno vrijeme.

Članak 112.

Baza podataka

1. Uz obvezu vođenja registra u smislu članka 111., Ured prikuplja i pohranjuje u elektroničku bazu podataka sve pojedinosti koje pruže podnositelji prijave ili bilo koja druga stranka u postupku u skladu s ovom Uredbom ili aktima donesenima u skladu s njome.
2. Elektronička baza podataka može uključivati osobne podatke, osim onih koje sadrži registar u skladu s člankom 111., u mjeri u kojoj su takve pojedinosti propisane ovom Uredbom ili aktima donesenima u skladu s njome. Prikupljanje, pohrana i obrada takvih podataka služi u svrhu:
 - (a) upravljanja prijavama i/ili registracijama kako je opisano u ovoj Uredbi i u aktima koji su doneseni u skladu s njome;
 - (b) pristupa informacijama nužnima za lakše i učinkovitije provođenje odgovarajućih postupaka;
 - (c) komunikacije s podnositeljima prijave i drugim strankama u postupku;
 - (d) izrade izvješća i statističkih podataka koji omogućuju da Ured optimizira svoje operacije i poboljša funkcioniranje sustava.
3. Izvršni direktor određuje uvjete pristupa elektroničkoj bazi podataka i način na koji se sadržaj, osim osobnih podataka iz stavka 2. ovog članka, no uključujući podatke navedene u članku 111., može staviti na raspolaganje u strojno čitljivom obliku, uključujući naknade za taj pristup.
4. Pristup osobnim podacima iz stavka 2. ograničen je i ti podaci nisu javno dostupni osim ako je dotična stranka dala svoj izričiti pristanak.

5. Svi se podaci čuvaju na neograničeno razdoblje. Međutim, dotična stranka može zatražiti uklanjanje bilo kojih osobnih podataka iz baze podataka nakon 18 mjeseci od isteka žiga EU-a ili okončanja relevantnog postupka inter partes. Dotična stranka ima pravo dobiti ispravak netočnih ili pogrešnih podataka u bilo kojem trenutku.

Članak 113.

Internetski pristup odlukama

1. Odluke Ureda dostupne su na internetu radi informiranja i konzultiranja javnosti u interesu transparentnosti i predvidljivosti. Svaka stranka u postupku koji je doveo do donošenja odluke može zatražiti uklanjanje svih osobnih podataka uključenih u odluku.

2. Ured može omogućiti internetski pristup presudama nacionalnih sudova i sudova Unije koje se odnose na njegove zadaće kako bi se podigla javna svijest o pitanjima intelektualnog vlasništva i promicala konvergencija praksi. Ured poštuje uvjete prve objave s obzirom na osobne podatke.

Članak 114.

Uvid u spise

1. Uvid u spise koji se odnose na prijave žiga EU-a koje još nisu objavljene, nije dopušten bez suglasnosti podnositelja prijave.

2. Svaka osoba koja može dokazati da je podnositelj prijave žiga EU-a izjavio da će nakon što žig bude registriran, pozivajući se na prava iz tog žiga, djelovati protiv nje, može izvršiti uvid u spis prije objave te prijave i bez suglasnosti podnositelja prijave.

3. Nakon objave prijave žiga EU-a moguće je na zahtjev izvršiti uvid u spis koji se odnosi na tu prijavu i na žig koji iz nje proizlazi.

4. Ako se uvid u spis obavlja u skladu sa stavkom 2. ili 3. ovog članka, dokumenti povezani s izuzećem ili prigovorom u skladu s člankom 169., nacrti odluka i mišljenja te svi drugi interni dokumenti kojima se koristi za pripremu odluka i mišljenja, kao i dijelovi spisa za koje je predmetna stranka iskazala posebnu želju da ostanu povjerljivi prije no što je podnesen zahtjev za uvid u spise, mogu biti izuzeti od davanja na uvid, osim ako je uvid u te dijelove spisa opravdan zbog prevagujućih legitimnih interesa stranke koja traži uvid.

5. Uvid u spise prijave žiga EU-a i registriranih žigova EU-a odnosi se na izvorni dokument ili na njihove preslike ili tehnička sredstva pohrane ako su spisi tako pohranjeni. Izvršni direktor određuje sredstva za uvid.

6. Prilikom uvida u spise sukladno sa stavkom 7. zahtjev za uvid u spise ne smatra se podnesenim sve dok nije uplaćena zahtijevana pristojba. Pristojba se ne plaća ako se uvid u tehnička sredstva pohrane odvija putem interneta.

7. Uvid u spise obavlja se u prostorima Ureda. Na zahtjev se uvid u spise obavlja izdavanjem preslika dokumenata iz spisa. Izdavanje tih preslika uvjetuje se plaćanjem pristojbe. Ured na zahtjev također izdaje ovjerene ili neovjerene preslike prijave za žig EU-a nakon plaćanja pristojbe.

8. U spise u vezi s međunarodnim registracijama u kojima je naznačena Unija, a koji su pohranjeni u Uredu, može se dati uvid na zahtjev od datuma objave iz članka 190. stavka 1. u skladu s uvjetima iz stavaka 1., 3. i 4. ovog članka.

9. Držeći se ograničenja iz stavka 4., Ured može, na zahtjev, dati informaciju o podacima iz bilo kojeg spisa žiga EU-a za koji je podnesena prijava ili registriranog žiga EU-a nakon uplaćene pristojbe. Međutim, Ured može zahtijevati korištenje mogućnošću uvida u sami spis ako to smatra prikladnim s obzirom na količinu podataka koje mora osigurati.

*Članak 115.***Pohrana spisa**

1. Ured vodi spise svakog postupka u vezi s prijavom žiga EU-a ili registracijom žiga EU-a. Izvršni direktor određuje oblik u kojem se ti spisi vode.
2. Ako se spisi pohranjuju u elektroničkom obliku, elektronički spisi, ili njihove sigurnosne kopije, pohranjuju se na neograničeno razdoblje. Izvorni dokumenti koje su podnijele stranke u postupku, i koji čine temelj takvog elektroničkog spisa, uklanjaju se, nakon što ih Ured zaprimi, u određenom roku koji određuje izvršni direktor.
3. Ako se spisi ili dijelovi spisa pohranjuju u nekom drugom obliku osim elektroničkog, dokumenti ili dokazi koji sačinjavaju dio takvog spisa pohranjuju se na najmanje pet godina od kraja godine u kojoj je prijava odbijena ili povučena ili se smatra povučenom, u kojoj registracija žiga EU-a u potpunosti ističe sukladno članku 53., u kojoj se registrira potpuno odricanje od žiga EU-a u skladu s člankom 57., ili je žig EU-a u cijelosti izbrisan iz registra sukladno članku 64. stavku 6. odnosno članku 128. stavku 6.

*Članak 116.***Periodičke publikacije**

1. Ured periodički objavljuje:
 - (a) Glasnik žigova Europske unije koji sadržava objave o prijavama i podacima upisanima u registar, kao i druge pojedinosti u vezi s prijavama ili registracijama žigova EU-a čija se objava zahtijeva prema ovoj Uredbi ili aktima donesenima u skladu s njome;
 - (b) Službeni list Ureda koji sadržava opće obavijesti i priopćenja izvršnog direktora, kao i sve druge informacije koje se odnose na ovu Uredbu ili na njezinu provedbu.

Objave iz prvog podstavka točaka (a) i (b) mogu se izvršiti elektroničkim putem.

2. Izvršni direktor treba odrediti na koji se način i koliko često objavljuje Glasnik žigova Europske unije.
3. Službeni list Ureda objavljuje se na jezicima Ureda. Međutim, izvršni direktor može odrediti da se određene stavke objavljuju u Službenom listu Ureda na službenim jezicima Unije.
4. Komisija donosi provedbene akte koji se odnose na:
 - (a) datum koji će se smatrati datumom objave u Glasniku žigova Europske unije;
 - (b) način objave unesenih podataka povezanih s registracijom žiga koji ne sadržavaju izmjene u odnosu na objavu prijave;
 - (c) oblike u kojima će izdanja Glasnika žigova Europske unije biti dostupna javnosti.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

*Članak 117.***Administrativna suradnja**

1. Ako ovom Uredbom ili nacionalnim zakonodavstvom nije drukčije propisano, Ured i sudovi ili tijela država članica jedni drugima na zahtjev pružaju pomoć dostavom podataka ili davanjem na uvid spisa. Kad Ured daje spise na uvid sudovima, državnom odvjetništvu ili središnjim uredima za industrijsko vlasništvo, uvid u spise ne podliježe ograničenjima iz članka 114.
2. Ured ne naplaćuje naknade za dostavljanje informacija ili davanje spisa na uvid.

3. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuje detaljno uređenje za način na koji Ured i tijela vlasti država članica trebaju izmjenjivati informacije među sobom i daju spise na uvid, uzimajući u obzir ograničenja kojima podliježe uvid u spise u vezi s prijavama ili registracijama žigova EU-a, u skladu s člankom 114., kada se daje trećim stranama. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

Članak 118.

Razmjena publikacija

1. Ured i središnji uredi za industrijsko vlasništvo država članica na zahtjev i za vlastitu uporabu jedni drugima besplatno dostavljaju jedan ili više primjeraka svojih publikacija.
2. Ured može sklapati sporazume o razmjeni ili dostavi publikacija.

ODJELJAK 4.

Zastupanje

Članak 119.

Opća načela zastupanja

1. Podložno odredbama stavka 2., nitko nije obavezan imati zastupnika pred Uredom.
2. Ne dovodeći u pitanje ovaj članak stavak 3. drugu rečenicu, fizičke ili pravne osobe koje u Uniji nemaju ni prebivalište ni glavno mjesto poslovanja niti stvarni i djelatni industrijski ili trgovački poslovni nastan u Europskom gospodarskom prostoru pred Uredom predstavlja zastupnik u skladu s člankom 120. stavkom 1. u svim postupcima koji su predviđeni ovom Uredbom, osim u podnošenju prijave žiga EU-a.
3. Fizičke ili pravne osobe koje u Europskom gospodarskom prostoru imaju domicil ili glavno mjesto poslovanja ili stvarno i djelatno industrijsko ili trgovačko sjedište može pred Uredom zastupati zaposlenik. Zaposlenik pravne osobe na koju se primjenjuje ovaj stavak može zastupati i druge pravne osobe koje su gospodarski povezane s prvom pravnom osobom, pa čak i ako te druge pravne osobe nemaju domicil ili glavno mjesto poslovanja ili stvarno i djelatno industrijsko ili trgovačko sjedište u Europskom gospodarskom prostoru. Zaposlenici koji zastupaju osobe, u smislu ovog stavka, na zahtjev Ureda ili, prema potrebi, na zahtjev stranke u postupku, podnose mu potpisano ovlaštenje koje se ulaže u spis.
4. Ako postoji više od jednog podnositelja prijave ili više trećih strana koje zajedno djeluju, imenuje se zajednički zastupnik.

Članak 120.

Ovlašteni zastupnici

1. Fizičke ili pravne osobe u postupcima pred Uredom može zastupati samo:
 - (a) odvjetnik koji je kvalificiran u jednoj od država članica Europskoga gospodarskog prostora i koji ima mjesto poslovanja u Europskome gospodarskom prostoru, u mjeri u kojoj u toj državi članici ima pravo djelovati kao zastupnik u području žiga;
 - (b) ovlašteni zastupnici upisani na popis ovlaštenih zastupnika koji vodi Ured.

Zastupnici koji djeluju pred Uredom, na zahtjev Ureda ili, prema potrebi, druge stranke u postupku, podnose mu potpisano ovlaštenje koje se ulaže u spis.

2. Svaka fizička osoba koja ispunjava sljedeće uvjete može biti upisana na popis ovlaštenih zastupnika:
 - (a) ako je državljanin jedne od država članica Europskoga gospodarskog prostora;

- (b) ako ima mjesto poslovanja ili mjesto zaposlenja u Europskome gospodarskom prostoru;
- (c) ako ima pravo zastupati fizičke ili pravne osobe u području žiga pred Uredom Beneluksa za intelektualno vlasništvo ili pred središnjim uredom za industrijsko vlasništvo države članice u Europskom gospodarskom prostoru. Ako u dotičnoj državi to pravo nije uvjetovano obveznim posjedovanjem posebnih stručnih kvalifikacija, osobe koje podnose zahtjev za upis na taj popis, moraju pred Uredom Beneluksa za intelektualno vlasništvo ili tim središnjim uredima za industrijsko vlasništvo imati radno iskustvo u području žiga od najmanje pet godina. Međutim, od osoba čija je stručna kvalifikacija za zastupanje fizičkih ili pravnih osoba u području žiga pred Uredom Beneluksa za intelektualno vlasništvo ili tim središnjim uredima za industrijsko vlasništvo službeno priznata u skladu s propisima utvrđenima u dotičnoj državi ne zahtijeva se da imaju prethodno radno iskustvo.
3. Upis se obavlja na zahtjev uz koji je priložena potvrda koju izdaje središnji ured za industrijsko vlasništvo odnosno države članice, u kojoj se navodi da su uvjeti iz stavka 2. ispunjeni.
4. Izvršni direktor Ureda može odobriti izuzeće od:
- (a) uvjeta iz stavka 2. točke (c) druge rečenice ako podnositelj zahtjeva podnese dokaz da je potrebnu kvalifikaciju stekao na drugi način;
- (b) uvjeta određenog u stavku 2. točki (a) u slučaju visokokvalificiranih stručnjaka, pod uvjetom da su zahtjevi određeni u stavku 2. točkama (b) i (c) zadovoljeni.
5. Osoba može biti izbrisana s popisa ovlaštenih zastupnika na vlastiti zahtjev ili ako više nije u mogućnosti zastupati. Izmjene liste ovlaštenih zastupnika objavljuju se u Službenom listu Ureda.

Članak 121.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 208. kojim se utvrđuje sljedeće:

- (a) uvjeti i postupak za imenovanje zajedničkog zastupnika iz članka 119. stavka 4.;
- (b) uvjeti pod kojima zaposlenici iz članka 119. stavka 3. i ovlašteni zastupnici iz članka 120. stavka 1. podnose Uredu potpisanu punomoć s ciljem obavljanja zastupništva i sadržaj te punomoći;
- (c) okolnosti pod kojima određena osoba može biti isključena s popisa ovlaštenih zastupnika iz članka 120. stavka 5.

POGLAVLJE X.

NADLEŽNOSTI I SUDSKI POSTUPCI KOJI SE ODNOSU NA ŽIGOVE EU-a

ODJELJAK 1.

Primjena pravila Unije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

Članak 122.

Primjena pravila Unije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

1. Ako ovom Uredbom nije drukčije određeno, pravila Unije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, primjenjuje se na postupke koji se odnose na žigove EU-a i prijave žiga EU-a, kao i na postupke koji se odnose na istodobne i uzastopne tužbe na temelju žigova EU-a i nacionalnih žigova.

2. U slučaju postupaka koji se odnose na tužbe i tužbene zahtjeve iz članka 124.:
 - (a) članak 4. i članak 6., točke 1., 2., 3. i 5. članka 7. i članak 35. Uredbe (EU) br. 1215/2012 ne primjenjuju se;
 - (b) članci 25. i 26. Uredbe (EU) br. 1215/2012 primjenjuju se podložno ograničenjima iz članka 125. stavka 4. ove Uredbe;
 - (c) odredbe poglavlja II. Uredbe (EU) br. 1215/2012 koje se primjenjuju na osobe s domicilom u državi članici primjenjuju se i na osobe koje nemaju domicil ni u jednoj od država članica, ali u njima imaju poslovni nastan.
3. Upućivanja u ovoj Uredbi na Uredbu (EZ) br. 1215/2012 po potrebi uključuju Sporazum Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima od 19. listopada 2005.

ODJELJAK 2.

Sporovi u vezi s povredom i valjanosti žigova EU-a

Članak 123.

Sudovi za žig EU-a

1. Države članice na svojem državnom području određuju što je moguće manji broj nacionalnih sudova i sudišta prvog i drugog stupnja, koji obavljaju funkcije koje su im dodijeljene ovom Uredbom.
2. O svakoj promjeni koja se odnosi na broj, ime ili mjesnu nadležnost sudova koji se nalaze na popisu sudova za žig EU-a koje je država članica dostavila Komisiji u skladu s člankom 95. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009, dotična država članica bez odlaganja obavješćuje Komisiju.
3. Komisija obavješćuje države članice o podacima iz stavka 2. i objavljuje ih u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 124.

Nadležnost za povrede i valjanost

Sudovi za žig EU-a imaju isključivu nadležnost:

- (a) za postupke povodom tužbe zbog povrede i – ako su dopuštene nacionalnim zakonodavstvom – tužbe u odnosu na prijetnju povrede žigova EU-a;
- (b) za postupke povodom tužbe za utvrđivanje nepostojanja povrede ako su one dopuštene nacionalnim zakonodavstvom;
- (c) za postupke povodom tužbe podnesene zbog radnji iz članka 11. stavka 2.;
- (d) za postupke povodom protutužbe za opoziv ili za proglašavanje žiga EU-a ništavim sukladno s člankom 128.

Članak 125.

Međunarodna nadležnost

1. Podložno odredbama ove Uredbe kao i odredbama Uredbe (EU) br. 1215/2012 koje se primjenjuju na temelju članka 122., postupci koji se odnose na tužbe i tužbene zahtjeve iz članka 124. pokreću se pred sudovima države članice u kojoj tuženik ima domicil ili, ako nema domicil ni u jednoj državi članici, u državi članici u kojoj ima poslovni nastan.
2. Ako tuženik nema domicil ni poslovni nastan ni u jednoj državi članici, takvi se postupci pokreću pred sudovima države članice u kojoj tužitelj ima domicil ili, ako on nema domicil ni u jednoj državi članici, u onoj državi u kojoj tužitelj ima poslovni nastan.

3. Ako ni tuženik ni tužitelj nemaju takav domicil ni takav poslovni nastan, takvi se postupci pokreću pred sudovima države članice u kojoj Ured ima sjedište.
4. Neovisno o stavcima 1., 2. i 3.:
 - (a) članak 25. Uredbe (EU) br. 1215/2012 primjenjuje se ako su stranke suglasne da nadležnost ima neki drugi sud za žig EU-a;
 - (b) članak 26. Uredbe (EU) br. 1215/2012 primjenjuje se ako se tuženik upusti u postupak pred nekim drugim sudom za žig EU-a.
5. Postupci povodom tužbi i tužbenih zahtjeva iz članka 124., uz iznimku tužbi za utvrđivanje nepostojanja povrede žiga EU-a, mogu se pokretati i pred sudovima države članice u kojoj je povreda počinjena ili u kojoj prijeti opasnost od povrede, ili u kojoj je poduzeta radnja iz članka 11. stavka 2.

Članak 126.

Opseg nadležnosti

1. Sud za žig EU-a čija se nadležnost temelji na članku 125. stavcima od 1. do 4. nadležan je za:
 - (a) počinjene povrede ili prijetnje povrede na državnom području bilo koje države članice;
 - (b) povrede iz članka 11. stavka 2., počinjene na državnom području neke od država članica.
2. Sud za žig EU-a čija nadležnost se temelji na članku 125. stavku 5. nadležan je samo u odnosu na počinjene povrede ili prijetnje povrede na državnom području države članice u kojoj se nalazi sjedište tog suda.

Članak 127.

Pretpostavka valjanosti – obrana u odnosu na meritum

1. Sudovi za žig EU-a smatraju žig EU-a valjanim, osim ako njegovu valjanost osporava tuženik protutužbom za opoziv žiga ili protutužbom za proglašavanje žiga ništavim.
2. Valjanost žiga EU-a ne može se osporavati tužbom za utvrđivanje nepostojanja povrede.
3. U postupcima povodom tužbe iz članka 124. točaka (a) i (c), prigovor u odnosu na opoziv žiga EU-a koji je podnesen drukčije nego protutužbom dopušten je ako se tuženik pozove na to da bi žig EU-a mogao opozvati zbog nedostatka stvarne uporabe u vrijeme pokretanja postupka povodom tužbe zbog povrede.

Članak 128.

Protutužbe

1. Protutužba za opoziv ili za proglašavanje ništavim može se temeljiti samo na razlozima za opoziv ili razlozima za ništavost iz ove Uredbe.
2. Sud za žig EU-a odbacuje protutužbu za opoziv ili za proglašavanje ništavosti ako se odluka koju je donio Ured, a koja se odnosi na isti predmet, iste razloge za podnošenje tužbe i iste stranke već postala pravomoćna.
3. Ako je protutužba podnesena u postupku u kojem nositelj žiga nije jedna od stranaka, on o tome mora biti obaviješten i može se uključiti u postupak kao stranka u postupku u skladu s uvjetima utvrđenim nacionalnim zakonodavstvom.

4. Sud za žigove EU-a kojemu je podnesena protutužba za opoziv ili za proglašenje ništavosti žiga EU-a ne nastavlja s ispitivanjem protutužbe dok zainteresirana stranka ili sud ne obavijeste Ured o datumu podnošenja protutužbe. Ured tu informaciju upisuje u registar. Ako je zahtjev za opoziv ili za proglašenje žiga EU-a ništavim već bio podnesen Uredu prije nego što je podnesena protutužba, Ured o tome obavješćuje sud i zaustavlja postupak u skladu člankom 132. stavkom 1. dok odluka o zahtjevu nije konačna ili dok se zahtjev ne povuče.

5. Primjenjuje se članak 64. stavci od 2. do 5.

6. Kada je sud za žigove EU-a donio presudu na temelju protutužbe za opoziv ili za proglašenje ništavosti žiga EU-a koja je postala pravomoćna, sud ili bilo koja stranka u nacionalnom postupku odmah šalju jedan primjerak te presude Uredu. Ured ili bilo koja zainteresirana stranka mogu zatražiti informacije o takvom prosljeđivanju. Ured u registru navodi sudsku presudu i poduzima potrebne mjere radi usklađivanja s njezinim operativnim dijelom.

7. Sud za žig EU-a koji vodi postupak povodom protutužbe za opoziv ili za proglašavanje ništavosti može zastati s postupkom na zahtjev nositelja žiga EU-a i nakon saslušanja drugih stranaka i može zatražiti od tuženika da Uredu podnese zahtjev za opoziv ili za proglašavanje ništavosti u roku koji taj sud odredi. Ako u tom roku takav zahtjev nije podnesen, postupak se nastavlja; protutužba se smatra povučenom. Primjenjuje se članak 132. stavak 3.

Članak 129.

Mjerodavno pravo

1. Sudovi za žig EU-a primjenjuju odredbe ove Uredbe.
2. U svim pitanjima žiga koja nisu obuhvaćena ovom Uredbom, mjerodavan sud za žigove EU-a primjenjuje primjenjivo nacionalno pravo.
3. Ako nije drukčije određeno ovom Uredbom, sud za žig EU-a primjenjuje poslovnik kojim se uređuje isti tip parnice u odnosu na nacionalni žig u državi članici u kojoj se nalazi njegovo sjedište.

Članak 130.

Sankcije

1. Kada sud za žig EU-a utvrdi da je tuženik povrijedio ili namjeravao povrijediti žig EU-a, on, osim ako postoje posebni razlozi da to ne učini, izdaje nalog kojim se tuženiku zabranjuje daljnje vršenje radnji kojima se povređuje ili kojima bi se povrijedio žig EU-a. Sud također poduzima mjere u skladu sa svojim nacionalnim pravom čiji je cilj osigurati poštovanje takve zabrane.
2. Sud za žigove EU-a može osim toga primijeniti i mjere ili naloge dostupne u okviru primjenjivog zakona za koje smatra da su prikladni u okolnostima slučaja.

Članak 131.

Privremene i zaštitne mjere

1. Sudovima države članice, uključujući sudovima za žig EU-a, može se podnijeti zahtjev za izricanje privremenih, uključujući zaštitnih, mjera u odnosu na žig EU-a ili na prijavu žig EU-a, koje postoje prema pravu te države u odnosu na nacionalni žig, čak i ako je, prema ovoj Uredbi, stvarno nadležan sud za žig EU-a druge države članice.

2. Sud za žig EU-a čija se nadležnost temelji na članku 125. stavcima 1., 2., 3. ili 4., nadležan je za izricanje privremenih i zaštitnih mjera koje se, podložno bilo kojem postupku potrebnom za priznavanje i izvršenje sukladno s poglavljem III. Uredbe (EU) br. 1215/2012, primjenjuju na državnom području bilo koje države članice. Takvu nadležnost nema ni jedan drugi sud.

Članak 132.

Posebna pravila o povezanim postupcima

1. Sud za žig EU-a koji vodi postupak iz članka 124., osim postupka za utvrđivanje nepostojanja povrede, osim ako postoje posebni razlozi za nastavak postupka, po službenoj dužnosti, nakon saslušanja stranaka, ili, na zahtjev jedne od stranaka i nakon saslušanja drugih stranaka, zastaje s postupkom kad se valjanost žiga EU-a već osporava protutužbom pred drugim sudom za žig EU-a ili kad je Uredu već podnesen zahtjev za opoziv ili zahtjev za proglašavanje tog žiga ništavim.

2. Ured, kad vodi postupak povodom zahtjeva za opoziv ili zahtjeva za proglašavanje ništavim, osim ako postoje posebni razlozi za nastavak postupka, po službenoj dužnosti, nakon saslušanja stranaka ili, na zahtjev jedne od stranaka i nakon saslušanja drugih stranaka, zastaje s postupkom kad se valjanost žiga EU-a već osporava protutužbom pred sudom za žig EU-a. Međutim, ako jedna od stranaka u postupku pred sudom za žig EU-a to zatraži, sud može zastati s postupkom nakon saslušanja drugih stranaka u tom postupku. U tom slučaju, Ured nastavlja postupak koji se pred njim vodi.

3. Kad sud za žig EU-a zastane s postupkom, on može tijekom trajanja zastoja odrediti privremene mjere, uključujući zaštitne mjere.

Članak 133.

Nadležnost sudova za žig EU-a drugog stupnja – daljnji pravni lijekovi

1. Protiv odluka sudova za žig EU-a prvog stupnja donesenih u postupcima povodom tužbi i tužbenih zahtjeva iz članka 124., može se podnijeti žalba sudovima za žig EU-a drugog stupnja.

2. Uvjeti pod kojima se žalba može podnijeti sudovima za žig EU-a drugog stupnja određuju se nacionalnim zakonodavstvom države članice u kojoj se taj sud nalazi.

3. Na odluke sudova za žig EU-a drugog stupnja primjenjuju se nacionalna pravila koja se odnose na daljnje pravne lijekove.

ODJELJAK 3.

Drugi sporovi koje se odnose na žigove EU-a

Članak 134.

Dopunske odredbe o nadležnosti nacionalnih sudova koji nisu sudovi za žig EU-a

1. U državi članici čiji sudovi imaju nadležnost prema članku 122. stavku 1., ti su sudovi nadležni za postupke koji nisu postupci navedeni u članku 124., a koji bi imali stvarnu i mjesnu nadležnost u slučaju tužbi koje se odnose na nacionalni žig registriran u toj državi.

2. Postupci povodom tužbe koji se odnose na žig EU-a, a koji nisu postupci iz članka 124., za koje ni jedan sud nije nadležan prema članku 122. stavku 1. i stavku 1. ovog članka, mogu se voditi pred sudovima države članice u kojoj Ured ima svoje sjedište.

Članak 135.

Obveza nacionalnog suda

Nacionalni sud koji vodi postupak u odnosu na žig EU-a, a koji nije postupak iz članka 124., smatra žig EU-a valjanim.

POGLAVLJE XI.

UČINCI NA ZAKONODAVSTVA DRŽAVA ČLANICA

ODJELJAK 1.

Građanske parnice koje se vode na temelju više od jednog žiga

Članak 136.

Istodobne i uzastopne građanske parnice koje se vode na temelju žigova EU-a i nacionalnih žigova

1. Kad se postupci povodom tužbe zbog povrede prava koji se temelje na istom razlogu i vode između istih stranaka pokreću na sudovima različitih država članica, jedan na temelju žiga EU-a, a drugi na temelju nacionalnog žiga:
 - (a) sud koji nije prvi pokrenuo postupak po službenoj se dužnosti odriče nadležnosti u korist suda koji je prvi pokrenuo postupak kad su odnosni žigovi istovjetni i kad odnose se na istovjetne proizvode ili usluge. Sud koji bi bio obavezan odreći se nadležnosti može zastati sa svojim postupkom ako se nadležnost drugog suda osporava;
 - (b) sud koji nije prvi pokrenuo postupak može zastati sa svojim postupkom kad su odnosni žigovi istovjetni i kad se odnose na slične proizvode ili usluge i kad su odnosni žigovi slični i kad se odnose na istovjetne ili slične proizvode ili usluge.
2. Sud koji vodi postupak povodom tužbe zbog povrede na temelju žiga EU-a odbacuje tužbu ako je konačna presuda o meritumu donesena u postupku koji se vodio zbog istih razloga za podnošenje tužbe i između istih stranaka na temelju istovjetnog nacionalnog žiga koji se odnosi na istovjetne proizvode ili usluge.
3. Sud koji vodi postupak povodom tužbe zbog povrede na temelju nacionalnog žiga odbacuje tužbu ako je konačna presuda o meritumu donesena u postupku koji se vodio zbog istih razloga za podnošenje tužbe i između istih stranaka na temelju istovjetnog žiga EU-a koji se odnosi na istovjetne proizvode ili usluge.
4. Stavci 1., 2. i 3. ne primjenjuju se na privremene i zaštitne mjere.

ODJELJAK 2.

Primjena nacionalnog zakonodavstva u svrhu zabrane uporabe žigova EU-a

Članak 137.

Zabrana uporabe žigova EU-a

1. Ova Uredba, osim ako je drukčije predviđeno, ne utječe na pravo koje postoji u skladu s pravnim propisima država članica na pozivanje na tužbe zbog povrede ranijih prava u smislu članka 8. ili članka 60. stavka 2. u odnosu na uporabu kasnijeg žiga EU-a. Međutim, na tužbe zbog povrede ranijih prava u smislu članka 8. stavka 2. i 4. više nije moguće pozivati se ako nositelj ranijeg prava više ne može zahtijevati proglašavanje žiga EU-a ništavim u skladu s člankom 61. stavkom 2.
2. Ova Uredba, osim ako je drukčije predviđeno, ne utječe na pravo pokretanja postupka sukladno građanskom, upravnom ili kaznenom pravu države članice ili sukladno odredbama zakonodavstva Unije u svrhu zabrane uporabe žiga EU-a u mjeri u kojoj uporaba nacionalnog žiga može biti zabranjena sukladno zakonu te države članice ili sukladno pravu Unije.

Članak 138.

Prethodna prava koja se odnose na određene lokacije

1. Nositelj ranijeg prava koje se odnosi samo na određenu lokaciju može se usprotiviti uporabi žiga EU-a na državnom području na kojem je njegovo pravo zaštićeno ukoliko zakon odnosne države članice to dopušta.
2. Stavak 1. prestaje se primjenjivati ako nositelj ranijeg prava svjesno trpi uporabu žiga EU-a na državnom području na kojem je njegovo pravo zaštićeno u neprekinutom razdoblju od pet godina, osim ako je zahtjev za registraciju žiga EU-a bio podnesen u zloj vjeri.
3. Nositelj žiga EU-a nema se pravo usprotiviti uporabi prava iz stavka 1., iako se na to pravo više ne može pozivati protiv žiga EU-a.

ODJELJAK 3.

Pretvaranje u nacionalnu prijavu žiga

članak 139.

Zahtjev za primjenu nacionalnog postupka

1. Podnositelj prijave ili nositelj žiga EU-a može zatražiti pretvaranje svoje prijave žiga EU-a ili svojeg žiga EU-a u nacionalnu prijavu žiga:
 - (a) u mjeri u kojoj je prijava žiga EU-a odbijena, povučena ili se smatra povučenom;
 - (b) u mjeri u kojoj žig EU-a prestane vrijediti.
2. Pretvaranje nije moguće:
 - (a) kada su prava nositelja žiga EU-a opozvana zbog neuporabe, osim ako je u državi članici u odnosu na koju se traži pretvaranje, žig u uporabi koja se, u skladu sa zakonodavstvom te države članice, smatra stvarnom uporabom;
 - (b) u svrhu zaštite u državi članici u kojoj se, sukladno odluci Ureda ili nacionalnog suda, na prijavu žiga EU-a ili na žig EU-a primjenjuju razlozi za odbijanje registracije ili razlozi za opoziv ili razlozi za proglašavanje ništavim.
3. Nacionalna prijava žiga koja proizlazi iz pretvaranja prijave žiga EU-a ili pretvaranje žiga EU-a u dotičnoj državi članici ima datum podnošenja ili datum prvenstva te prijave ili tog žiga, i ako je to prikladno, senioritet žiga te države zahtijevan prema članku 39. ili članku 40.
4. U slučajevima u kojima se prijava žiga EU-a smatra povučenom, Ured dostavlja podnositelju prijave ili nositelju žiga obavijest u kojoj navodi da u roku od tri mjeseca od datuma te obavijesti može podnijeti zahtjev za pretvaranje.
5. Kad je prijava žiga EU-a povučena ili kad žig EU-a prestane vrijediti zbog propuštanja produženja registracije, zahtjev za pretvaranje podnosi se u roku od tri mjeseca od datuma na koji je prijava žiga EU-a povučena ili na koji je žig EU-a prestao vrijediti.
6. Kad je prijava žiga EU-a odbijena odlukom Ureda ili kad je žig EU-a prestao vrijediti odlukom Ureda ili odlukom suda za žig EU-a, zahtjev za pretvaranje podnosi se u roku od tri mjeseca od datuma na koji je ta odluka postala pravomoćna.
7. Učinak iz članka 37. prestaje ako zahtjev nije pravodobno podnesen.

Članak 140.

Podnošenje, objava i prosljeđivanje zahtjeva za pretvaranje

1. Zahtjev za pretvaranje podnosi se Uredu unutar relevantnog razdoblja u skladu s člankom 139. stavcima 4., 5. ili 6. i uključuje naznaku razlogâ za pretvaranje u skladu s člankom 139. stavkom 1. točkom (a) ili (b), država članica u odnosu na koje se zahtijeva pretvaranje te proizvoda i usluga na koje se pretvaranje odnosi. Ako se pretvaranje zahtijeva nakon neuspjelog produljenja registracije, rok od tri mjeseca predviđen u članku 139. stavku 5. počinje teći na dan nakon zadnjeg dana na koji se zahtjev za produljenje može podnijeti na temelju članka 53. stavka 3. Zahtjev za pretvaranje smatra se podnesenim tek nakon plaćanja pristojbe za pretvaranje.
 2. Ako se zahtjev za pretvaranje odnosi na prijavu žiga EU-a koja je već objavljena ili se zahtjev za pretvaranje odnosi na žig EU-a, zaprimanje svakog takvog zahtjeva bilježi se u registru i zahtjev za pretvaranje se objavljuje.
 3. Ured provjerava ispunjava li zatraženo pretvaranje uvjete iz ove Uredbe, posebno uvjete iz članka 139. stavaka 1., 2., 4., 5. i 6. i stavka 1. ovog članka, zajedno s formalnim uvjetima utvrđenima provedbenim aktom donesenim u skladu sa stavkom 6. ovog članka. Ako uvjeti za zahtjev nisu ispunjeni, Ured obavještava podnositelja o nedostacima. Ako nedostaci nisu otklonjeni u roku koji treba odrediti Ured, Ured odbija zahtjev za pretvaranje. Ako se primjenjuje članak 139. stavak 2., Ured odbacuje zahtjev za pretvaranje kao neprihvatljiv samo s obzirom na one države članice za koje je pretvaranje isključeno prema toj odredbi. Ako naknada za pretvaranje nije plaćena u odgovarajućem roku od tri mjeseca u skladu s člankom 139. stavcima 4., 5. ili 6., Ured obavještuje podnositelja zahtjeva da se smatra da zahtjev za pretvaranje nije podnesen.
 4. Ako je Ured ili sud za žigove EU-a odbio prijavu za žig EU-a ili proglasio žig EU-a ništavim iz apsolutnih razloga pozivanjem na jezik države članice, pretvaranje se isključuje prema članku 139. stavku 2. za sve države članice u kojima je taj jezik jedan od službenih jezika. Ako je Ured ili sud za žigove EU-a odbio prijavu za žig EU-a ili proglasio žig EU-a ništavim iz apsolutnih razloga za koje se smatra da se primjenjuju u cijeloj Uniji ili na račun ranijeg žiga EU-a ili drugog prava industrijskog vlasništva Unije, pretvaranje se isključuje prema članku 139. stavku 2. za sve države članice.
 5. Ako zahtjev za pretvaranje ispunjava zahtjeve iz stavka 3. ovog članka, Ured prosljeđuje zahtjev za pretvaranje i podatke iz članka 111. stavka 2. središnjim uredima država članica za industrijsko vlasništvo, među ostalim Uredu Beneluksa za intelektualno vlasništvo, za koje je zahtjev utvrđen kao prihvatljiv. Ured obavještuje podnositelja zahtjeva o datumu prosljeđivanja.
 6. Komisija donosi provedbene akte koji se odnose na:
 - (a) pojediniosti koje treba sadržavati zahtjev za pretvaranje prijave žiga EU-a ili registriranog žiga EU-a u nacionalnu prijavu žiga u skladu sa stavkom 1.;
 - (b) pojediniosti koje treba sadržavati u objava zahtjeva za pretvaranje u skladu sa stavkom 2.
- Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

Članak 141.

Formalni uvjeti za pretvaranje

1. Svaki središnji ured za industrijsko vlasništvo kojemu je prosljeđen zahtjev za pretvaranje može od Ureda dobiti sve dodatne informacije u vezi sa zahtjevom koje mogu omogućiti da taj ured donese odluku u odnosu na nacionalni žiga koji proizlazi iz pretvaranja.
2. Prijava žiga EU-a ili žig EU-a koji je prosljeđen u skladu s člankom 140. ne podliježu formalnim zahtjevima nacionalnog prava koji se razlikuju od onih predviđenih ovom Uredbom ili aktima donesenima na temelju ove Uredbom ili od onih koji su njima dodani.

3. Svaki središnji ured za industrijsko vlasništvo kojemu je proslijeđen zahtjev može zahtijevati da podnositelj zahtjeva u roku od najmanje dva mjeseca:

- (a) plati pristojbu za nacionalnu prijavu;
- (b) dostavi prijevod zahtjeva i priloženih mu dokumenata na jedan od službenih jezika dotične države;
- (c) navede adresu za dostavu u dotičnoj državi;
- (d) dostavi izgled žiga u onoliko primjeraka koliko je to potrebno u dotičnoj državi.

POGLAVLJE XII.

URED

ODJELJAK 1.

Opće odredbe

Članak 142.

Pravni status

1. Ured je agencija Unije. On ima pravnu osobnost.
2. U svakoj državi članici Ured ima najveću pravnu sposobnost koja se prema nacionalnom zakonodavstvu te države priznaje pravnim osobama; Ured osobito može stjecati ili otuđivati pokretnu i nepokretnu imovinu te može biti stranka u sudskom postupku.
3. Ured predstavlja njegov izvršni direktor.

Članak 143.

Osoblje

1. Pravilnik o osoblju, Uvjeti zaposlenja i pravila donesena sporazumom sklopljenim između institucija Europske unije za stupanje na snagu Pravilnika o osoblju i Uvjeta zaposlenja, primjenjuju se na članove osoblja Ureda, ne dovodeći u pitanje primjenu članka 166. ove Uredbe na članove žalbenih vijeća.
2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., Ured može angažirati upućene nacionalne stručnjake ili drugo osoblje koje nije zaposleno u Uredu. Upravljački odbor donosi odluku kojom se utvrđuju pravila o upućivanju nacionalnih stručnjaka u Ured.

Članak 144.

Povlastice i imuniteti

Na Ured i njegovo osoblje primjenjuje se Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije.

Članak 145.

Odgovornost

1. Za ugovornu odgovornost Ureda mjerodavno je pravo koje se primjenjuje na predmetni ugovor.
2. Sud je nadležan za donošenje presude sukladno svakoj arbitražnoj klauzuli sadržanoj u ugovoru koji je sklopio Ured.

3. U slučaju izvanugovorne odgovornosti Ured, u skladu s općim načelima koja su zajednička zakonodavstvima država članica, naknađuje svaku štetu koju prouzroče njegovi odjeli ili njegovi službenici tijekom obavljanja svojih dužnosti.
4. Za sporove koji se odnose na naknadu štete iz stavka 3. nadležan je Sud.
5. Osobna odgovornost službenika Ureda prema Uredu uređena je odredbama Pravilnika o osoblju ili odredbama Uvjeta zaposlenja koji se na njih primjenjuju.

Članak 146.

Jezici

1. Prijava žiga EU-a podnosi se na jednom od službenih jezika Europske unije.
2. Jezici Ureda su engleski, francuski, njemački, talijanski i španjolski.
3. Podnositelj prijave mora navesti drugi jezik koji mora biti jezik Ureda čije korištenje prihvaća kao mogući jezik u postupku povodom prigovora, postupku opoziva ili u postupku za proglašavanje ništavnosti.

Ako je prijava podnesena na jeziku koji nije jedan od jezika Ureda, Ured osigurava, kao što je to opisano u članku 31. stavku 1., prijevod prijave na jezik koji je naveo podnositelj prijave.

4. Kad je podnositelj prijave žiga EU-a jedina stranka u postupku pred Uredom, jezik postupka je jezik na kojem je podnesena prijava žiga EU-a. Ako je prijava podnesena na jeziku koji nije jezik Ureda, Ured može slati podnositelju prijave pisane obavijesti na jeziku koji je podnositelj prijave naveo u svojoj prijavi kao drugi jezik.
5. Prigovor i zahtjev za opoziv ili zahtjev za proglašenje ništavnosti podnose se na jednom od jezika Ureda.
6. Ne dovodeći u pitanje stavak 5.:
 - (a) svaki zahtjev ili izjava povezana s prijavom žiga EU-a može se podnijeti na jeziku kojim se koristi za podnošenje te prijave žiga EU-a ili na jeziku koji podnositelj prijave navodi u svojoj prijavi kao drugi jezik;
 - (b) svaki zahtjev ili izjava u vezi s registriranim žigom EU-a može se podnijeti na jednom od jezika Ureda.

Međutim, ako je prijava podnesena na nekom od obrazaca Ureda iz članka 100. stavka 2., ti se obrasci mogu koristiti na svim službenim jezicima Unije, uz uvjet da je obrazac, što se tiče tekstualnih elemenata, ispunjen na jednome od jezika Ureda.

7. Ako je u skladu sa stavkom 5., jezik koji je odabran za obavijest o prigovoru ili za zahtjev za opoziv ili za zahtjev za proglašavanje ništavnosti, jezik prijave žiga ili jezik koji je bio naveden kao drugi jezik prilikom podnošenja prijave, taj jezik je jezik postupka.

Ako u skladu sa stavkom 5., jezik koji je odabran za obavijest o prigovoru ili za zahtjev za opoziv ili za zahtjev za proglašavanje ništavnosti, nije jezik prijave žiga ni jezik koji je bio naveden kao drugi jezik prilikom podnošenja prijave, stranka koja podnosi prigovor ili stranka koja zahtijeva opoziv ili proglašavanje ništavnosti mora o svom trošku osigurati prijevod svojeg zahtjeva ili na jezik prijave žiga EU-a, pod uvjetom da je to jedan od jezika Ureda, ili na jezik koji je bio naveden kao drugi jezik prilikom podnošenja prijave. Prijevod mora biti podnesen u roku od mjesec dana od isteka razdoblja za prigovor ili od datuma podnošenja zahtjeva za opoziv ili zahtjeva za proglašenje ništavnosti. Tada jezik na kojem je prijava prevedena postaje jezik postupka.

8. Stranke u postupcima povodom prigovora, postupcima opoziva, postupcima za proglašavanje ništavnosti ili žalbenim postupcima mogu se dogovoriti da neki drugi službeni jezik Unije bude jezik postupka.

9. Ne dovodeći u pitanje stavke 4. i 8. te osim ako je drugačije propisano, u pismenim postupcima pred Uredom svaka stranka može se služiti bilo kojim jezikom Ureda. Ako odabrani jezik nije jezik postupka, stranka osigurava prijevod na taj jezik u roku od mjesec dana od datuma podnošenja izvornog dokumenta. Ako je podnositelj prijave žiga EU-a jedina stranka u postupku pred Uredom i jezik uporabljen za podnošenje prijave žiga EU-a nije jedan od jezika Ureda, također se može priložiti prijevod na jezik koji je podnositelj prijave naveo u svojoj prijavi kao drugi.

10. Izvršni direktor određuje način na koji se prijevodi ovjeravaju.

11. Komisija donosi provedbene akte koji se odnose na:

(a) mjeru do koje se popratna dokumentacija kojom će se koristiti u pismenim postupcima pred Uredom može podnijeti na bilo kojem jeziku Unije i potrebu za prilaganjem prijevoda;

(b) potrebne standarde prijevoda koji će se podnijeti Uredu.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

Članak 147.

Objava i upisi u registar

1. Prijava žiga EU-a, kako je navedena u članku 31. stavku 1., kao i svi drugi podatci čija je objava propisana ovom Uredbom ili aktom donesenim u skladu s ovom Uredbom objavljuju se na svim službenim jezicima Unije.

2. Svi upisi u registar žigova EU-a objavljuju se na svim službenim jezicima Unije.

3. U slučajevima dvojbe, vjerodostojan je tekst na jeziku Ureda na kojemu je podnesena prijava žiga EU-a. Ako je prijava podnesena na službenom jeziku Unije koji nije jezik Ureda, vjerodostojan je tekst na jeziku koji je podnositelj prijave naveo kao drugi jezik.

Članak 148.

Usluge prevođenja

Usluge prevođenja koje su potrebne za djelovanje Ureda pruža Prevoditeljski centar tijela Europske unije.

Članak 149.

Transparentnost

1. Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ primjenjuje se na dokumente Ureda.

2. Upravljački odbor usvaja detaljna pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 1049/2001.

3. Odluke koje Ured donese u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 mogu se osporavati putem Europskog ombudsmana ili biti predmetom postupka pred Sudom Europske unije, u skladu s uvjetima iz članka 228. odnosno 263. UFEU-a.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31.5.2001., str. 43.).

4. Obrada osobnih podataka koju provodi Ured podliježe Uredbi (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

Članak 150.

Sigurnosna pravila za zaštitu klasificiranih i osjetljivih neklasificiranih podataka

Ured primjenjuje sigurnosna načela sadržana u sigurnosnim pravilima Komisije za zaštitu klasificiranih podataka Europske unije (EUCI) i osjetljivih neklasificiranih podataka, kako je utvrđeno u odlukama Komisije (EU, Euratom) 2015/443 ⁽²⁾ i 2015/444 ⁽³⁾. Sigurnosnim načelima obuhvaćena je, između ostalog, primjena odredbi za razmjenu, obradu i čuvanje takvih podataka.

ODJELJAK 2.

Zadaće ureda i suradnja radi promicanja konvergencije

Članak 151.

Zadaće Ureda

1. Ured ima sljedeće zadaće:
 - (a) upravljanje sustavom žiga EU-a uspostavljenog u ovoj Uredbi i njegovo promicanje;
 - (b) upravljanje sustavom dizajna Europske unije uspostavljenog u Uredbi Vijeća (EZ) br. 6/2002 ⁽⁴⁾ i njegovo promicanje;
 - (c) promicanje konvergencije praksi i alata u području žigova odnosno dizajna, u suradnji sa središnjim uredima za industrijsko vlasništvo u državama članicama, uključujući Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo;
 - (d) zadaće iz Uredbe (EU) br. 386/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾;
 - (e) zadaće koje su mu dodijeljene prema Direktivi 2012/28/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾.
2. Ured surađuje s ustanovama, tijelima vlasti, tijelima, uredima za industrijsko vlasništvo, međunarodnim i nevladinim organizacijama u odnosu na zadaće koje su mu povjerene stavkom 1.
3. Ured može strankama ponuditi dobrovoljne usluge posredovanja za potrebe postizanja prijateljskog rješenja.

Članak 152.

Suradnja radi promicanja konvergencije praksi i alata

1. Ured i središnji uredi za industrijsko vlasništvo država članica i Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo međusobno dobrovoljno surađuju radi promicanja konvergencije praksi i alata u području žigova i dizajna.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽²⁾ Odluka Komisije (EU, Euratom) 2015/443 od 13. ožujka 2015. o sigurnosti u Komisiji (SL L 72, 17.3.2015., str. 41.).

⁽³⁾ Odluka Komisije (EU, Euratom) 2015/444 od 13. ožujka 2015. o sigurnosnim propisima za zaštitu klasificiranih podataka EU-a (SL L 72, 17.3.2015., str. 53.).

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice (SL L 3, 5.1.2002., str. 1.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 386/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. travnja 2012. o povjeravanju Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) zadaća u vezi s provedbom prava intelektualnog vlasništva, uključujući i okupljanje predstavnika javnog i privatnog sektora u okviru Europske promatračnice za povrede prava intelektualnog vlasništva (SL L 129, 16.5.2012., str. 1.).

⁽⁶⁾ Direktiva 2012/28/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o određenim dozvoljenim korištenjima djela siročadi (SL L 299, 27.10.2012., str. 5.).

Ne dovodeći u pitanje stavak 3., ta suradnja posebno obuhvaća sljedeća područja djelatnosti:

- (a) razvoj zajedničkih standarda ispitivanja;
- (b) stvaranje zajedničkih ili povezanih baza podataka i portala u svrhu pregleda, pretraživanja i klasifikacije diljem Unije;
- (c) stalno pružanje i razmjenu podataka i informacija, uključujući i radi popunjavanja baza podataka i portala iz točke (b);
- (d) uspostavljanje zajedničkih standarda i praksi kako bi se osigurala interoperabilnost između postupaka i sustava diljem Unije te poboljšala njihova dosljednost, učinkovitost i djelotvornost;
- (e) dijeljenje informacija o pravima industrijskog vlasništva i postupcima, uključujući uzajamnu potporu službama za pomoć i informacijskim centrima;
- (f) razmjenu stručnih tehničkih znanja i pomoći u vezi s područjima iz točaka od (a) do (e).

2. Na temelju prijedloga izvršnog direktora Upravljački odbor definira i koordinira projekte koji su u interesu Unije i država članica u odnosu na područja iz stavaka 1. i 6., i poziva središnje urede za industrijsko vlasništvo država članica i Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo da sudjeluju u tim projektima.

Definicija projekta sadrži specifične obveze i odgovornosti svakog ureda za industrijsko vlasništvo države članice koji sudjeluje, Ureda Beneluksa za intelektualno vlasništvo i Ureda. Ured će se savjetovati sa zastupnicima korisnika osobito u fazama definiranja projekata i procjenjivanja njihovih rezultata.

3. Središnji uredi za industrijsko vlasništvo država članica i Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo mogu povući, ograničiti ili privremeno suspendirati svoju suradnju na projektima iz stavka 2. prvog podstavka.

Kada se koriste mogućnostima predviđenima u prvom podstavku, središnji uredi za industrijsko vlasništvo država članica i Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo dostavljaju Uredu pismenu izjavu u kojoj objašnjavaju razloge svoje odluke.

4. Nakon što su se obvezali na sudjelovanje u određenim projektima, središnji uredi za industrijsko vlasništvo država članica i Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo, ne dovodeći u pitanje stavak 3., učinkovito sudjeluju u projektima iz stavka 2. kako bi osigurali njihov razvoj, funkcioniranje, interoperabilnost i ažuriranje.

5. Ured financijski podupire projekte iz stavka 2. u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se osiguralo, za potrebe stavka 4., učinkovito sudjelovanje središnjih ureda za industrijsko vlasništvo država članica i Ureda Beneluksa za intelektualno vlasništvo u tim projektima. Ta financijska potpora može biti u obliku biti bespovratnih sredstava i doprinosa u naravi. Ukupni iznos financiranja ne premašuje 15 % godišnjeg prihoda Ureda. Korisnici bespovratnih sredstava jesu središnji uredi za industrijsko vlasništvo država članica i Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo. Bespovratna sredstva mogu se dodijeliti bez poziva za dostavu prijedloga u skladu s financijskim pravilima primjenjivima na Ured i s načelima postupaka dodjele bespovratnih sredstava sadržanima u Uredbi (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ te u Delegiranoj uredbi Komisije (EU) br. 1268/2012 ⁽²⁾.

6. Ured i relevantna nadležna tijela država članica dobrovoljno međusobno surađuju na promicanju podizanja svijesti o sustavu žigova i borbi protiv krivotvorenja. Takva suradnja uključuje projekte koji su posebno usmjereni na provedbu uspostavljenih standarda i prakse, kao i na organiziranje obrazovnih aktivnosti i aktivnosti osposobljavanja. Financijska potpora za te projekte dio je ukupnog iznosa financiranja iz stavka 5. Stavci od 2. do 5. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL L 362, 31.12.2012., str. 1.).

ODJELJAK 3.

Upravljački odbor

Članak 153.

Funkcije Upravljačkog odbora

1. Ne dovodeći u pitanje funkcije Odbora za proračun iz odjeljka 6., Upravljački odbor ima sljedeće funkcije:
 - (a) na temelju nacrtu koji je podnio izvršni direktor u skladu s člankom 157. stavkom 4. točkom (c), donosi godišnji program rada Ureda za nadolazeću godinu, uzimajući u obzir mišljenje Komisije, te prosljeđuje doneseni godišnji program rada Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji;
 - (b) na temelju nacrtu koji je podnio izvršni direktor u skladu s člankom 157. stavkom 4. točkom (e) te uzimajući u obzir mišljenje Komisije, donosi višegodišnji strateški program za Ured, uključujući strategiju Ureda za međunarodnu suradnju, nakon razmjene stajališta između izvršnog direktora i odgovarajućeg odbora Europskog parlamenta te prosljeđuje doneseni višegodišnji strateški program Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji;
 - (c) na temelju nacrtu koji je podnio izvršni direktor u skladu s člankom 157. stavkom 4. točkom (g), donosi godišnje izvješće te prosljeđuje doneseno godišnje izvješće Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu;
 - (d) na temelju nacrtu koji je podnio izvršni direktor u skladu s člankom 157. stavkom 4. točkom (h), donosi višegodišnji plan kadrovske politike;
 - (e) primjenjuje ovlasti koje su mu dodijeljene člankom 152. stavkom 2.;
 - (f) primjenjuje ovlasti koje su mu dodijeljene člankom 172. stavkom 5.;
 - (g) donosi pravila za sprečavanje sukoba interesa u Uredu i upravljanje njima;
 - (h) u skladu sa stavkom 2. izvršava, u odnosu na osoblje Ureda, ovlasti koje su Pravilnikom o osoblju dodijeljene tijelu nadležnom za imenovanja i Uvjetima zaposlenja tijelu ovlaštenom za sklapanje ugovora o radu („ovlasti tijela nadležnog za imenovanja”);
 - (i) donosi primjerena provedbena pravila za primjenu Pravilnika o osoblju i Uvjetâ zaposlenja u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju;
 - (j) sastavlja popis kandidata predviđen člankom 158. stavkom 2.;
 - (k) osigurava prikladne aktivnosti na temelju nalaza i preporuka proizašlih iz unutarnjih ili vanjskih revizijskih izvješća i procjena iz članka 210., kao i iz istraga Europskog ureda za borbu protiv prijevара (OLAF);
 - (l) prije donošenja smjernica za ispitivanje koje se provodi u Uredu i u drugim slučajevima predviđenima ovom Uredbom provodi se savjetovanje s Upravljačkim odborom;
 - (m) izvršnom direktoru i Komisiji pruža mišljenja i podnosi zahtjeve za informacije kada to smatra potrebnim.
2. Upravljački odbor u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju i člankom 142. Uvjeta zaposlenja donosi odluku, na temelju članka 2. stavka 1. Pravilnika o osoblju i članka 6. Uvjeta zaposlenja, kojom se navedene ovlasti tijela nadležnog za imenovanja delegiraju izvršnom direktoru i utvrđuju uvjeti pod kojima se to delegiranje ovlasti tijela nadležnog za imenovanja može suspendirati.

Izvršni direktor ima pravo na daljnje delegiranje tih ovlasti.

Upravljački odbor može u iznimnim okolnostima odlukom privremeno suspendirati delegiranje ovlasti tijela nadležnog za imenovanja na izvršnog direktora i ovlasti koje je izvršni direktor delegirao dalje te ih izvršavati sam ili ih delegirati jednom od svojih članova ili zaposlenika koji nije izvršni direktor.

*Članak 154.***Sastav Upravljačkog odbora**

1. Upravljački odbor čini jedan predstavnik svake države članice i dva predstavnika Komisije i jedan predstavnik Europskog parlamenta, te njihovi zamjenici.
2. Članovima Upravljačkog odbora mogu, u skladu s poslovnikom, pomagati savjetnici ili stručnjaci.

*Članak 155.***Predsjednik Upravljačkog odbora**

1. Upravljački odbor bira predsjednika i zamjenika predsjednika iz redova svojih članova. Zamjenik predsjednika po službenoj dužnosti zamjenjuje predsjednika kada je on spriječen obavljati svoju dužnost.
2. Mandat predsjednika i zamjenika predsjednika traje četiri godine. Mandat se može jedanput obnoviti. No ako njihovo članstvo u Upravljačkom odboru prestane u bilo kojem trenutku trajanja njihova mandata, njihov mandat također automatski prestaje toga datuma.

*Članak 156.***Sastanci**

1. Sastanke Upravljačkog odbora saziva njegov predsjednik.
2. Izvršni direktor sudjeluje u raspravama, osim ako Upravljački odbor odluči drukčije.
3. Upravljački odbor održava redoviti sastanak najmanje jedanput godišnje. Osim toga, on se sastaje na inicijativu svojeg predsjednika ili na zahtjev Komisije ili na zahtjev jedne trećine država članica.
4. Upravljački odbor donosi Poslovnik.
5. Upravljački odbor donosi svoje odluke apsolutnom većinom glasova svojih članova. Međutim, dvotrećinska većina glasova njegovih članova potrebna je za odluke koje je Upravljački odbor ovlašten donositi prema članku 153. stavku 1. točkama (a) i (b), članku 155. stavku 1. i članku 158. stavicima 2. i 4. U oba slučaja svaki član ima jedan glas.
6. Upravljački odbor može na svoje sastanke pozvati promatrače.
7. Ured osigurava tajništvo za Upravljački odbor.

*ODJELJAK 4.***Izvršni direktor***Članak 157.***Funkcije izvršnog direktora**

1. Uredom upravlja izvršni direktor. Izvršni direktor odgovara Upravljačkom odboru.
2. Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije, Upravljačkog odbora i Odbora za proračun, izvršni direktor je neovisan u obavljanju svojih dužnosti i ne traži niti prima upute od vlade ni od bilo kojeg drugog tijela.
3. Izvršni direktor pravni je zastupnik Ureda.
4. Izvršni direktor posebno ima sljedeće funkcije, koje može delegirati:
 - (a) poduzima sve potrebne mjere za rad Ureda, uključujući donošenje internih administrativnih uputa i javnih obavijesti;
 - (b) provodi odluke koje je donio Upravljački odbor;

- (c) priprema nacrt godišnjeg programa rada u kojem se navode predviđeni ljudski i financijski resursi za svaku aktivnost te ga nakon savjetovanja Komisije podnosi Upravljačkom odboru;
 - (d) podnosi Upravljačkom odboru prijedloge u skladu s člankom 152. stavkom 2.;
 - (e) priprema nacrt višegodišnjeg strateškog programa u koji je uključena strategija Ureda za međunarodnu suradnju te ga nakon savjetovanja s Komisijom i razmjene stajališta s odgovarajućim odborom u Europskom parlamentu podnosi Upravljačkom odboru;
 - (f) provodi godišnji program rada i višegodišnji strateški program te izvještava Upravljački odbor o njihovoj provedbi;
 - (g) priprema godišnje izvješće o aktivnostima Ureda i podnosi ga Upravljačkom odboru na odobrenje;
 - (h) priprema nacrt višegodišnjeg plana kadrovske politike i podnosi ga Upravljačkom odboru nakon savjetovanja s Komisijom;
 - (i) priprema plan djelovanja na temelju zaključaka unutarnjih ili vanjskih revizijskih izvješća i procjena, kao i na temelju istragâ OLAF-a te dvaput godišnje izvješćuje Komisiju i Upravljački odbor o napretku;
 - (j) štiti financijske interese Unije primjenom preventivnih mjera protiv prijevare, korupcije i drugih nezakonitih aktivnosti, učinkovitim provjerama i, ako su utvrđene nepravilnosti, povratom pogrešno isplaćenih iznosa i, ako je potrebno, nametanjem učinkovitih, proporcionalnih i odvraćajućih administrativnih i novčanih kazni;
 - (k) priprema strategiju Ureda za borbu protiv prijevara i upućuje je Odboru za proračun na odobrenje;
 - (l) kako bi osigurao ujednačenu primjenu Uredbe, proširenom žalbenom vijeću („Veliko vijeće”), prema potrebi, upućuje pitanja o nekom pravnom pitanju, osobito ako su žalbena vijeća donijela različite odluke o tom pitanju;
 - (m) izrađuje procjene prihoda i rashoda Ureda i izvršava proračun;
 - (n) izvršava ovlasti koje mu je u odnosu na osoblje dodijelio Upravljački odbor u skladu s člankom 153. stavkom 1. točkom (h);
 - (o) izvršava ovlasti koje su mu dodijeljene člankom 31. stavkom 3., člankom 34. stavkom 5., člankom 35. stavkom 3., člankom 94. stavkom 2., člankom 97. stavkom 5., člancima 98., 100. i 101., člankom 111. stavkom 4., člankom 112. stavkom 3., člankom 114. stavkom 5., člankom 115., člankom 116., člankom 120. stavkom 4., člankom 146. stavkom 10., člankom 178., člankom 179. stavkom 1., člankom 180. stavkom 2. te člankom 181. u skladu s kriterijima određenima u ovoj Uredbi te u aktima donesenima u skladu s ovom Uredbom.
5. Izvršnom direktoru u radu pomaže jedan zamjenik izvršnog direktora ili više njih. Ako je izvršni direktor odsutan ili spriječen obavljati svoje dužnosti, zamjenjuje ga zamjenik izvršnog direktora ili jedan od zamjenika izvršnog direktora u skladu s postupkom koji određuje Upravljački odbor.

Članak 158.

Imenovanje i razrješavanje dužnosti izvršnog direktora te produljivanje mandata

1. Izvršni direktor zaposlen je kao privremeni djelatnik Ureda u skladu s člankom 2. točkom (a) Uvjeta zaposlenja.
2. Izvršnog direktora imenuje Vijeće običnom većinom, između kandidata s popisa koji je predložio Upravljački odbor, nakon otvorenog i transparentnog postupka odabira. Kandidat kojega je odabrao Upravljački odbor može prije imenovanja biti pozvan pred bilo koji nadležni odbor Europskog parlamenta radi davanja izjave i odgovaranja na pitanja članova tog odbora. Za potrebe sklapanja ugovora s izvršnim direktorom, Ured zastupa predsjednik Upravljačkog odbora.

Izvršni direktor može biti razriješen dužnosti samo na temelju odluke Vijeća koje djeluje na prijedlog Upravljačkog odbora.

3. Mandat izvršnoga direktora traje pet godina. Do kraja tog razdoblja Upravljački odbor provodi ocjenjivanje koje uzima u obzir vrednovanje rada izvršnog direktora te buduće zadatke i izazove Ureda.

4. Uzimajući u obzir ocjenu iz stavka 3., Vijeće može produljiti mandat izvršnog direktora jedanput, za najviše pet godina.
5. Izvršni direktor kojem je produžen mandat na kraju ukupnog mandata ne smije ponovo sudjelovati u postupku odabira za isti položaj.
6. Zamjenik izvršnog direktora ili zamjenici izvršnih direktora imenuju se ili razrješavaju dužnosti kako je predviđeno u stavku 2. nakon savjetovanja s izvršnim direktorom i, po potrebi, izabranim izvršnim direktorom. Mandat zamjenika izvršnoga direktora traje pet godina. Vijeće ga može produljiti jednom na najviše pet godina, nakon savjetovanja s izvršnim direktorom.

ODJELJAK 5.

Provedba postupaka

Članak 159.

Nadležnost

Za donošenje odluka u postupcima predviđenima ovom Uredbom nadležni su:

- (a) ispitivači;
- (b) odjeli za prigovore;
- (c) odjel zadužen za registar;
- (d) odjeli za poništaje;
- (e) žalbena vijeća;
- (f) svaka druga jedinica ili osoba koje imenuje izvršni direktor u tu svrhu.

Članak 160.

Ispitivači

Ispitivač je nadležan za donošenje u ime Ureda odluka vezanih uz prijavu za registraciju žiga EU-a, uključujući i pitanja koja se navode u člancima 41., 42., 76. i 85., osim ako je za ta pitanja nadležan Odjel za prigovore.

Članak 161.

Odjeli za prigovore

1. Odjel za prigovore nadležan je za donošenje odluka o prigovoru na prijavu za registraciju žiga EU-a.
2. Odluke odjelâ za prigovore donose se u sastavu od tri člana. Najmanje jedan član mora biti pravne struke. Odluke koje se odnose na troškove ili postupke donosi jedan član.

Komisija donosi provedbene akte u kojima se određuju točne vrste odluka koje donosi jedan član. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

Članak 162.

Odjel zadužen za registar

1. Odjel zadužen za registar odgovoran je za donošenje odluka u vezi s unosima u registar.

2. Također je nadležan za vođenje popisa ovlaštenih zastupnika iz članka 120. stavka 2.
3. U odjelu odlučuje jedan član.

Članak 163.

Odjeli za poništaje

1. Odjel za poništaje nadležan je za donošenje odluka o:
 - (a) zahtjevima za opoziv ili zahtjevu za proglašenje žiga EU-a ništavim;
 - (b) zahtjevima za prijenos žiga EU-a predviđenom u članku 21.
2. Odluke odjelâ za prigovore donose se u sastavu od tri člana. Barem jedan član mora biti pravne struke. Odluke koje se odnose na troškove ili postupke kako je utvrđeno u aktima donesenim u skladu s člankom 161. stavkom 2. donosi jedan član.

Članak 164.

Opća nadležnost

Odluke koje se zahtijevaju prema ovoj Uredbi, a koje nisu u nadležnosti ispitivača, Odjela za prigovore, Odjela za poništaje ili odjela zaduženog za registar, donosi službenik ili jedinica koje je izvršni direktor imenovao u tu svrhu.

Članak 165.

Žalbena vijeća

1. Žalbena vijeća nadležna su za odlučivanje o žalbama na odluke donesene prema člancima od 160. do 164.
2. Odluke žalbenog vijeća donose se u sastavu od tri člana, od kojih barem dva člana moraju biti pravne struke. U određenim posebnim slučajevima, odluke donosi Veliko vijeće kojim predsjedava predsjednik žalbenih vijeća ili samo jedan član koji mora biti pravne struke.
3. Pri odlučivanju o posebnim slučajevima za koje je nadležno Veliko vijeće, u obzir je potrebno uzeti pravnu složenost ili važnost slučaja ili postojanje posebnih okolnosti koje isto opravdavaju. Takve slučajeve Velikom vijeću može uputiti:
 - (a) tijelo žalbenih vijeća iz članka 166. stavka 4. točke (a); ili
 - (b) žalbeno vijeće koje vodi slučaj.
4. Veliko vijeće zaduženo je i za davanje obrazloženih mišljenja o pravnim pitanjima koje mu je uputio izvršni direktor u skladu s člankom 157. stavkom 4. točkom (l).
5. Prilikom odlučivanja za koje je posebne slučajeve nadležan samo jedan član, u obzir je potrebno uzeti jednostavnost pravnih i činjeničnih pitanja, ograničenu važnost predmetnog slučaja ili nepostojanje ostalih posebnih okolnosti.

Članak 166.

Neovisnost članova žalbenih vijeća

1. Predsjednik žalbenih vijeća i predsjedatelji vijeća imenuju se na mandat od pet godina u skladu s postupkom iz članka 158. za imenovanje izvršnog direktora. Tijekom navedenog mandata oni ne smiju biti razriješeni dužnosti, osim ako za to postoje ozbiljni razlozi te ako Sud, na zahtjev institucije koja ih je imenovala, donese odgovarajuću odluku.

2. Mandat predsjednika žalbenih vijeća može se produžiti jedanput za daljnje razdoblje od pet godina ili do dobi za umirovljenje ako ta dob nastupi tijekom novog mandata, nakon što Upravljački odbor pozitivno ocijeni njegov rad.
3. Mandat predsjedatelja vijeća može se produžiti jedanput za daljnje razdoblje od pet godina ili do dobi za umirovljenje ako ta dob nastupi tijekom novog mandata, nakon što Upravljački odbor pozitivno ocijeni njihov rad, a nakon savjetovanja s predsjednikom žalbenih vijeća.
4. Predsjednik žalbenih vijeća obnaša sljedeće upravljačke i organizacijske funkcije:
 - (a) predsjedanje predsjedništvom žalbenih vijeća („predsjedništvo“), odgovornim za utvrđivanje pravila i organiziranje rada vijeća;
 - (b) osiguravanje provedbe odluka predsjedništva;
 - (c) raspodjela predmeta pojedinom Vijeću na temelju objektivnih kriterija koje je utvrdilo predsjedništvo;
 - (d) prosljeđivanje planiranih rashoda vijeća izvršnom direktoru radi pripreme plana rashoda.

Predsjednik žalbenih vijeća predsjedava Velikim vijećem.

5. Članove žalbenih vijeća imenuje Upravljački odbor na mandat od pet godina. Njihov se mandat može produžiti jedanput za daljnje razdoblje od pet godina ili do dobi za umirovljenje ako ta dob nastupi tijekom novog mandata, nakon što Upravljački odbor pozitivno ocijeni njihov rad, a nakon savjetovanja s predsjednikom žalbenih vijeća.
6. Članovi žalbenih vijeća ne smiju biti razriješeni dužnosti osim ako za to postoje ozbiljni razlozi te ako Sud donese takvu odluku, nakon što mu je slučaj uputio Upravljački odbor na prijedlog predsjednika žalbenih vijeća, a nakon savjetovanja s predsjedateljem Vijeća kojemu dotični član pripada.
7. Predsjednik žalbenih vijeća te predsjedatelji i članovi žalbenih vijeća neovisni su. Prilikom donošenja odluka oni nisu obvezni pridržavati se nikakvih uputa.
8. Odluke Velikog vijeća o žalbama ili mišljenjima o pravnim pitanjima koje mu upućuje izvršni direktor u skladu s člankom 165. obvezujuće su za tijela Ureda nadležna za odlučivanje navedenih u članku 159.
9. Predsjednik žalbenih vijeća te predsjedatelji i članovi žalbenih vijeća ne smiju biti ispitivači ni članovi Odjela za prigovore, odjela zaduženog za registar ili Odjela za poništaje.

Članak 167.

Predsjedništvo žalbenih vijeća i Velikog vijeća

1. Predsjedništvo se sastoji od predsjednika žalbenih vijeća koji njime predsjedava, predsjedatelja vijeća i članova vijeća koje među sobom svake kalendarske godine biraju svi članovi vijeća, osim predsjednika žalbenih vijeća i predsjedatelja vijeća. Broj tako izabranih članova čini četvrtinu članova vijeća, osim predsjednika žalbenih vijeća i predsjedatelja vijeća, a taj se broj prema potrebi zaokružuje na više.
2. Veliko vijeće iz članka 165. stavka 2. sastoji se od devet članova uključujući predsjednika žalbenih vijeća, predsjedatelje vijeća, izvjestitelja određenog prije upućivanja na Veliko vijeće, ako je primjenjivo, i članove koji su rotacijom odabrani s popisa imena svih članova žalbenih vijeća, osim predsjednika žalbenih vijeća i predsjedatelja vijeća.

Članak 168.

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 208. u kojem se utvrđuju pojedinosti u vezi s organizacijom žalbenih vijeća, među ostalim u vezi s uspostavom predsjedništva i njegovom ulogom, sastavom Velikog vijeća i pravilima o upućivanju na njega te uvjetima pod kojima odluke treba donositi jedan član u skladu s člankom 165. stavcima 2. i 5.

Članak 169.

Izuzeće i zahtjev za izuzeće

1. Ispitivači i članovi odjela ustrojenih u okviru Ureda ili članovi žalbenih vijeća ne smiju sudjelovati ni u jednom postupku u kojem imaju neki osobni interes ili u kojem su prethodno sudjelovali kao zastupnici jedne od stranaka. Dva od tri člana Odjela za prigovore ne sudjeluju u ispitivanju zahtjeva. Članovi odjelâ za poništaje ne mogu sudjelovati niti u jednom postupku ako su sudjelovali u donošenju konačne odluke u slučaju postupka za registraciju ili postupka podnošenja prigovora. Članovi žalbenih vijeća ne mogu sudjelovati u žalbenom postupku ako su sudjelovali u donošenju odluke na koju je podnesena žalba.
2. Ako zbog nekog od razloga navedenih u stavku 1. ili zbog bilo kojeg drugog razloga, član nekog odjela ili nekog žalbenog vijeća smatra da ne bi smio sudjelovati u nekom postupku, dužan je o tome obavijestiti taj odjel ili to vijeće.
3. Izuzeće ispitivača i članova odjela ili članova žalbenog vijeća može zahtijevati neka od stranaka zbog nekog od razloga navedenih u stavku 1. ili zbog sumnje u pristranost. Izuzeće nije dopušteno ako je stranka, iako je znala za postojanje razloga za izuzeće, već poduzela neku radnju u postupku. Zahtjev za izuzeće ne može se temeljiti na državljanstvu ispitivača ili članova.
4. Odjeli i žalbena vijeća odlučuju koje će se mjere poduzeti u slučajevima iz stavaka 2. i 3., bez sudjelovanja odnosno člana. U svrhu donošenja takve odluke, člana koji se povuče ili na kojeg se odnosi zahtjev za izuzeće u odjelu ili u žalbenom vijeću zamjenjuje njegov zamjenik.

Članak 170.

Centar za posredovanje

1. Za potrebe članka 151. stavka 3., Ured može uspostaviti Centar za posredovanje („Centar”).
2. Svaka fizička ili pravna osoba može se koristiti uslugama Centra na dobrovoljnoj osnovi s ciljem postizanja prijateljskog rješavanja svojih sporova, na temelju ove Uredbe ili Uredbe (EZ) br. 6/2002 putem uzajamnog dogovora.
3. Stranke pristupaju posredovanju putem zajedničkog zahtjeva. Zahtjev se smatra podnesenim tek nakon plaćanja odgovarajuće naknade. Izvršni direktor određuje iznos koji će biti naplaćen u skladu s člankom 178. stavkom 1.
4. U slučaju sporova koji se odnose na postupak koji je u tijeku pred Odjelom za prigovore, Odjelom za poništaje ili pred žalbenim vijećima Ureda zajednički zahtjev za posredovanje može se predati u bilo koje vrijeme nakon podnošenja prigovora, zahtjeva za opoziv ili zahtjeva za proglašenje ništavosti ili žalbe protiv odluka Odjela za prigovor ili Odjela za poništaje.
5. Ti se postupci suspendiraju, a rokovi, osim roka za plaćanje primjenjive pristojbe, prestaju teći od datuma podnošenja zajedničkog zahtjeva za posredovanje. Rokovi nastavljaju teći od dana kada se postupci nastavljaju.

6. Stranke se pozivaju da s popisa iz stavka 12. zajedno imenuju posrednika koji je izjavio da vlada jezikom dotičnog posredovanja. Ako stranke ne imenuju posrednika u roku od 20 dana od poziva da to učine, smatra se da posredovanje nije uspjelo.
7. Stranke zajedno s posrednikom dogovaraju detaljno uređenje za posredovanje u sporazumu o posredovanju.
8. Posrednik zaključuje postupak posredovanja čim stranke postignu sporazum ili jedna od stranaka izjavi da želi okončati posredovanje ili kada posrednik utvrdi da stranke nisu uspjele postići takav sporazum.
9. Posrednik obavješćuje stranke kao i relevantno tijelo Ureda odmah po zaključenju postupka posredovanja.
10. Rasprave i pregovori vođeni u okviru posredovanja povjerljivi su za sve osobe koje sudjeluju u posredovanju, posebno za posrednika, stranke i njihove zastupnike. Svi dokumenti i informacije dostavljeni tijekom posredovanja čuvaju se odvojeno od spisa bilo kojeg drugog postupka pred Uredom i ne smiju biti dijelom takvog spisa.
11. Posredovanje se provodi na jednom od službenih jezika EU-a koji trebaju dogovoriti stranke. Ako se posredovanje odnosi na sporove koji se vode pred Uredom, posredovanje se provodi na jeziku postupaka Ureda, osim ako se stranke dogovore drugačije.
12. Ured sastavlja popis posrednika koji podupiru stranke pri rješavanju sporova. Posrednici moraju biti neovisni i imati relevantne kompetencije i iskustva. Na popisu se mogu nalaziti i posrednici zaposleni u Uredu i oni koji nisu u njemu zaposleni.
13. Posrednici moraju biti nepristrani u obavljanju svojih dužnosti te nakon svog imenovanja prijavljuju svaki stvarni ili mogući sukob interesa. Članovi tijelâ Ureda koja donose odluke navedeni u članku 159. ne sudjeluju u posredovanju koje se tiče predmeta:
 - (a) u kojem su prethodno sudjelovali u postupcima povezanim s posredovanjem;
 - (b) u kojem imaju bilo kakvog osobnog interesa u tom postupku; ili
 - (c) u kojem su prethodno sudjelovali kao zastupnici jedne od stranaka.
14. Posrednici ne smiju sudjelovati u postupcima koji su nastavljeni zbog neuspjelog posredovanja kao članovi tijelâ Ureda koja donose odluke navedenih u članku 159.
15. Ured može surađivati s drugim priznatim nacionalnim ili međunarodnim tijelima koja se bave posredovanjem.

ODJELJAK 6.

Proračun i financijska kontrola

Članak 171.

Odbor za proračun

1. Odbor za proračun ima funkcije koje su mu dodijeljene u ovom odjeljku.
2. Članci 154. i 155., članak 156. stavci od 1. do 4. i stavak 5. u mjeri u kojoj se taj stavak odnosi na izbor predsjednika i zamjenika predsjednika te članak 156. stavci 6. i 7. primjenjuju se mutatis mutandis na Odbor za proračun.
3. Odbor za proračun donosi svoje odluke apsolutnom većinom glasova svojih članova. Međutim, za odluke koje je Odbor za proračun ovlašten donositi u skladu s člankom 173. stavkom 3. i člankom 177. potrebna je dvotrećinska većina glasova njegovih članova. U oba slučaja svaki član ima jedan glas.

Članak 172.

Proračun

1. Procjene svih prihoda i rashoda Ureda moraju biti sadržane i iskazane u proračunu Ureda za svaku financijsku godinu. Svaka se financijska godina podudara s kalendarskom godinom.

2. Prihodi i rashodi iskazani u proračunu moraju biti uravnoteženi.
 3. Prihodi se, ne dovodeći u pitanje ostale vrste dohodaka, sastoje od sveukupnih pristojbi koje se uplaćuju sukladno Prilogu I. ovoj Uredbi, sveukupnih pristojbi koje se plaćaju sukladno Uredbi (EZ) br. 6/2002, sveukupnih pristojbi koje se plaćaju, sukladno Madridskom protokolu, za međunarodnu registraciju u kojoj je naznačena Unija i drugih plaćanja izvršenih prema ugovornim stranama Madridskog protokola, sveukupnih pristojbi koje se plaćaju, sukladno Ženevskom aktu, iz članka 106.c Uredbe (EZ) br. 6/2002, za međunarodnu registraciju u kojoj je navedena Unija i drugih plaćanja izvršenih prema ugovornim stranama Ženevskog akta te, u mjeri u kojoj je to potrebno, i od subvencije upisane pod posebnom stavkom Odjeljka o Komisiji općeg proračuna Unije.
 4. Svake godine Ured nadoknađuje troškove središnjih ureda za industrijsko vlasništvo država članica, Ureda Beneluksa za intelektualno vlasništvo i svakog relevantnog tijela koje imenuje država članica na temelju specifičnih zadaća koje oni izvršavaju kao funkcionalni dijelovi sustava žiga EU-a u kontekstu sljedećih usluga i postupaka:
 - (a) postupka prigovora i postupka za proglašenje ništavosti pred središnjim uredima za industrijsko vlasništvo država članica i Uredom Beneluksa za intelektualno vlasništvo koji uključuju žigove EU-a;
 - (b) pružanja informacija o funkcioniranju sustava žiga EU-a putem službi za pomoć i informacijskih centara;
 - (c) izvršavanja prava žigova EU-a, uključujući aktivnosti poduzete u skladu s člankom 9. stavkom 4.
 5. Sveukupna nadoknada troškova iz stavka 4. odgovara 5 % godišnjeg prihoda Ureda. Ne dovodeći u pitanje treći podstavak ovog stavka, na prijedlog Ureda i nakon savjetovanja s Odborom za proračun, Upravljački odbor određuje princip raspodjele na temelju sljedećih pravičnih, nepristranih i relevantnih pokazatelja:
 - (a) godišnjeg broja prijava žiga EU-a koje potječu od podnositelja prijava u svakoj državi članici;
 - (b) godišnjeg broja prijava nacionalnih žigova u svakoj državi članici;
 - (c) godišnjeg broja prigovora i zahtjeva za proglašenje ništavosti koje su podnijeli nositelji žigova EU-a u svakoj državi članici;
 - (d) godišnjeg broja predmeta pred sudovima za žig EU-a koje je odredila svaka država članica u skladu s člankom 123.
- Za potrebe opravdanja troškova iz stavka 4., države članice Uredu do 31. ožujka svake godine dostavljaju statističke podatke kojima se dokazuju brojke navedene u ovom stavku prvom podstavku točkama od (a) do (d) za prethodnu godinu, koji moraju biti uključeni u prijedlog koji se treba podnijeti Upravljačkom odboru.
- Na temelju pravičnosti smatra se da troškovi tijela iz stavka 4. u svakoj državi članici odgovaraju najmanje 2 % ukupne nadoknade utvrđene ovim stavkom.
6. Obveza Ureda da nadoknadi troškove iz stavka 4. koji su nastali određene godine primjenjuje se samo u mjeri u kojoj u toj godini nije došlo do proračunskog manjka.
 7. U slučaju proračunskog viška i ne dovodeći u pitanje stavak 10., na prijedlog Ureda i nakon savjetovanja s Odborom za proračun, Upravljački odbor može povisiti postotak utvrđen u stavku 5. na najviše 10 % godišnjeg prihoda Ureda.
 8. Ne dovodeći u pitanje stavke od 4. do 7. te stavak 10. ovog članka i članke 151. i 152., ako se tijekom pet uzastopnih godina ostvari značajan višak, Ured za proračun na prijedlog Ureda i u skladu s godišnjim programom rada i višegodišnjim strateškim programom iz članka 153. stavka 1. točaka (a) i (b) odlučuje dvotrećinskom većinom o prijenosu u proračun Unije viška ostvarenog od 23. ožujka 2016.
 9. Ured o svojem financijskom stanju dvaput godišnje priprema izvješće za Europski parlament, Vijeće i Komisiju, između ostalog o financijskim operacijama iz članka 152. stavaka 5. i 6. i stavaka 5. i 7. ovog članka. Na temelju tog izvješća Komisija ispituje financijsku situaciju Ureda.
 10. Ured osigurava financijsku rezervu kojom se pokriva jedna godina njegovih operativnih rashoda kako bi se osigurao kontinuitet njegovog poslovanja i izvršavanje njegovih zadaća.

Članak 173.

Priprema proračuna

1. Svake godine izvršni direktor izrađuje procjenu prihoda i rashoda Ureda za sljedeću godinu i dostavlja ju Odboru za proračun najkasnije do 31. ožujka svake godine zajedno s popisom radnih mjesta.
2. Ako procjene proračuna predviđaju subvenciju Unije, Odbor za proračun odmah prosljeđuje procjenu Komisiji, koja ju prosljeđuje proračunskom tijelu Unije. Komisija može priložiti mišljenje uz procjenu zajedno s alternativnim procjenama.
3. Odbor za proračun usvaja proračun, koji uključuje popis radnih mjesta Ureda. U slučaju da procjene proračuna uključuju subvenciju iz općeg proračuna Unije, proračun Ureda se, prema potrebi, prilagođava.

Članak 174.

Revizija i kontrola

1. U sklopu Ureda potrebno je ustrojiti funkciju unutarnje revizije koja se obnaša u skladu s mjerodavnim međunarodnim standardima. Unutarnji revizor kojeg imenuje izvršni direktorizvršnom direktoru odgovoran je za provjeru urednog funkcioniranja sustava za izvršavanje proračuna te postupaka Ureda.
2. Unutarnji revizor izvršnog direktora savjetuje po pitanju upravljanja rizicima dajući mu neovisna mišljenja o kakvoći sustava upravljanja i kontrole, preporuke za poboljšanje uvjeta za provedbu postupaka te promičući dobro financijsko upravljanje.
3. Za uvođenje sustava za unutarnje kontrole te postupaka primjerenih za izvršavanje njegovih zadaća odgovoran je dužnosnik za ovjeravanje.

Članak 175.

Borba protiv prijevара

1. Radi lakše borbe protiv prijevара, korupcije i drugih nezakonitih aktivnosti navedenih u Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, Ured pristupa Međuinstitucionalnom sporazumu od 25. svibnja 1999. o unutarnjim istragama koje provodi OLAF i donosi odgovarajuće odredbe koje se primjenjuju na sve zaposlenike Ureda na temelju predloška iz Priloga tome Sporazumu.
2. Revizorski sud ima ovlasti revizije, na temelju dokumenata i na terenu, svih korisnika bespovratnih sredstava, izvoditelja i podizvoditelja koji su od Ureda primili sredstva Unije.
3. OLAF može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na licu mjesta u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013 te Uredbi Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ⁽²⁾ radi utvrđivanja je li bila riječ o prijevarama, korupciji ili bilo kojoj drugoj ilegalnoj aktivnosti koja ugrožava financijske interese Unije u vezi s bespovratnim sredstvima ili ugovorom koji financira Ured.
4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumi o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, ugovori, sporazumi o bespovratnim sredstvima i odluke Ureda o bespovratnim sredstvima sadržavaju odredbe kojima se Revizorskom sudu i OLAF-u daje izričita ovlast za provođenje takvih revizija i istraga u skladu s njihovim nadležnostima.
5. Odbor za proračun donosi strategiju borbe protiv prijevара koja je razmjerna rizicima od prijevара uzimajući u obzir troškove i koristi mjera koje će se provoditi.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevара i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

*Članak 176.***Revizija financijskih izvješća**

1. Najkasnije do 31. ožujka svake godine izvršni direktor dostavlja Komisiji, Europskom parlamentu, Odboru za proračun i Revizorskom sudu financijske izvještaje sveukupnih prihoda i rashoda Ureda za prethodnu financijsku godinu. Revizorski sud ih provjerava u skladu s člankom 287. UFEU-a.
2. Odbor za proračun daje izvršnom direktoru razrješnicu u odnosu na izvršenje proračuna.

*Članak 177.***Financijske odredbe**

Odbor za proračun, nakon savjetovanja s Revizorskim sudom i Komisijom, donosi interne financijske odredbe koje osobito predviđaju postupak za donošenje i izvršavanje proračuna Ureda. U onoj mjeri u kojoj je to sukladno posebnoj prirodi Ureda, financijske se odredbe temelje na financijskim pravilima donesenima za druga tijela koja je osnovala Unija.

*Članak 178.***Pristojbe i naknade i datum dospijea**

1. Izvršni direktor određuje iznos naknade za svaku uslugu koju pruža Ured osim onih određenih u Prilogu I., kao i iznos naknade za Glasnik žigova Europske unije, Službeni list Ureda i ostale publikacije koje je izdao Ured. Iznosi pristojbi određuju se u eurima te se objavljuju u Službenom listu Ureda. Iznos svake naknade ne premašuje iznos nužan za pokrivanje troškova posebnih usluga koje pruža Ured.
2. Pristojbe i naknade za koje ovom Uredbom nije utvrđen datum dospijea dospijevaju na dan primitka zahtjeva za uslugu iz koje proizlazi naknada ili pristojba.

Uz suglasnost Odbora za proračun izvršni direktor može utvrditi koje usluge iz prvog podstavka ne trebaju ovisiti o prethodnom plaćanju odgovarajućih pristojbi ili naknada.

*Članak 179.***Plaćanje pristojbi ili naknada**

1. Pristojbe i naknade koje se uplaćuju Uredu izvršavaju se uplatom ili prijenosom na bankovni račun Ureda.

Uz suglasnost Odbora za proračun izvršni direktor može utvrditi koji se specifični načini plaćanja, osim onih iz prvog podstavka, mogu upotrebljavati, osobito depoziti na tekućim računima Ureda.

Odluke donesene u skladu s drugim podstavkom objavljuju se u Službenom listu Ureda.

Sva plaćanja, između ostalog svim drugim načinima plaćanja utvrđenima u skladu s drugim podstavkom, izvršavaju se u eurima.

2. Za svako plaćanje mora biti naznačeno ime osobe koja vrši uplatu te ono mora sadržavati potrebne informacije kako bi Ured odmah mogao utvrditi svrhu plaćanja. Osobito se dostavljaju sljedeći podaci:

(a) ako se plaća pristojba za prijavu, svrha plaćanja, to jest „pristojba za prijavu“;

- (b) ako se plaća pristojba za prigovor, broj spisa prijave i ime podnositelja prijave za žig EU-a protiv kojeg se podnosi prigovor i svrha plaćanja, to jest „pristojba za prigovor“;
- (c) ako se plaća pristojba za zahtjev za opoziv i pristojba za zahtjev za proglašenje ništavosti, broj registracije i ime nositelja žiga EU-a protiv kojeg se podnosi prijava te svrha plaćanja, to jest „pristojba za zahtjev za opoziv“ ili „pristojba za zahtjev za proglašenje ništavosti“.
3. Ako se svrha plaćanja iz stavka 2. ne može odmah utvrditi, Ured zahtijeva da osoba koja vrši plaćanje pruži obavijest u pisanom obliku o toj svrsi unutar razdoblja koje može utvrditi. Ako ta osoba ne ispuni zahtjev u određenom roku, smatra se da se plaćanje nije izvršilo. Uplaćeni iznos vraća se.

Članak 180.

Datum koji se smatra datumom plaćanja

1. U slučajevima iz članka 179. stavka 1. prvog podstavka datum koji se smatra datumom plaćanja Uredu jest datum na koji je iznos plaćanja ili prijenos uistinu dospio na bankovni račun Ureda.
2. Ako se načini plaćanja iz članka 179. stavka 1. drugog podstavka mogu primjenjivati, izvršni direktor određuje datum koji se smatra datumom na koji su takva plaćanja izvršena.
3. Ako se, prema stavcima 1. i 2., plaćanje pristojbe ne smatra izvršenim dok ne istekne razdoblje dospijeća, to se razdoblje smatra ispoštovanim ako se Uredu pruži dokaz da su osobe koje su izvršile plaćanje u državi članici, unutar razdoblja u kojem je trebalo izvršiti plaćanje, valjano dale nalog bankovnoj ustanovi da prenese iznos plaćanja te su uplatile dodatnu naknadu od 10 % na relevantnu pristojbu ili pristojbe, ali ne u iznosu većem od 200 EUR. Ne plaća se dodatna naknada ako je relevantni nalog bankovnoj ustanovi zadan najkasnije deset dana prije isteka razdoblja za plaćanje.
4. Ured može zatražiti od osobe koje je izvršila plaćanje da pruži dokaz o datumu na koji je zadan nalog bankovnoj ustanovi iz stavka 3. i, ako je potrebno, da plati dodatnu naknadu unutar razdoblja koje će odrediti. Ako osoba ne ispuni taj zahtjev ili je dokaz nedostatan, ili zatražena dodatna naknada nije plaćena u roku, smatra se da se nije poštovalo razdoblje plaćanja.

Članak 181.

Nedostatna plaćanja i povrat neznatnih iznosa

1. U načelu se smatra se da se rok za plaćanje poštovao samo ako je u roku plaćen ukupan iznos pristojbe. Ako se pristojba ne plati u potpunosti, povrat uplaćenog iznosa vrši se nakon isteka razdoblja za plaćanje.
2. Ured ipak može, ako je to moguće u okviru preostalog vremena do isteka razdoblja, dati mogućnost osobi koja vrši plaćanje da plati iznos koji nedostaje ili, ako se smatra opravdanim, zanemariti svaki mali iznos koji nedostaje ne dovodeći u pitanje prava osobe koja vrši plaćanje.
3. Uz suglasnost Odbora za proračun, izvršni direktor može odustati od radnje za prisilni povrat bilo kojeg dugovanog iznosa ako je iznos koji se treba vratiti minimalan ili ako je takav povrat previše nesiguran.
4. Ako se za pokrivanje pristojbe ili naknade plati prekomjerman iznos, prekomjerni dio se ne vraća ako je iznos neznan i dotična stranka nije izričito zatražila povrat plaćanja.

Uz suglasnost Odbora za proračun izvršni direktor može odrediti iznos ispod kojeg se prekomjerni iznos plaćen za pokrivanje pristojbe ili naknade ne vraća.

Odluke u skladu s drugim podstavkom objavljuju se u Službenom listu Ureda.

POGLAVLJE XIII.

MEĐUNARODNA REGISTRACIJA ŽIGOVA

ODJELJAK I.

Opće odredbe

Članak 182.

Primjena odredbi

Ako ovim poglavljem nije drukčije predviđeno, ova se Uredba te akti doneseni u skladu s ovom Uredbom primjenjuju na prijave za međunarodnu registraciju podnesene u skladu s Madridskim protokolom („međunarodne prijave“), koje se temelje na prijavi žiga EU-a ili na žigu EU-a kao i na registracije žigova upisane u međunarodni registar koji vodi Međunarodni ured Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo („međunarodne registracije” odnosno „Međunarodni ured”) u kojima je naznačena Unija.

ODJELJAK 2.

Međunarodna registracija na temelju prijava žiga EU-a

Članak 183.

Podnošenje međunarodne prijave

1. Međunarodne prijave u skladu s člankom 3. Madridskog protokola koje se temelje na prijavi žiga EU-a ili na žiga EU-a podnose se Uredu.
2. Kada se međunarodna prijava podnosi prije nego što je žig na kojem će se temeljiti međunarodna registracija registriran kao žig EU-a, podnositelj prijave za međunarodnu registraciju mora naznačiti hoće li se međunarodna registracija temeljiti na prijavi žiga EU-a ili na registraciji žiga EU-a. Kad se međunarodna registracija temelji na žigu EU-a nakon što je isti registriran, smatra se da je Ured međunarodnu prijavu primio na dan registracije žiga EU-a.

Članak 184.

Oblik i sadržaj međunarodne prijave

1. Međunarodna se prijava podnosi na obrascu Ureda na jednom od službenih jezika Unije. Ured obavješćuje podnositelja međunarodne prijave o datumu na koji su u Uredu zaprimljeni dokumenti koji čine međunarodnu prijavu. Osim ako je podnositelj prijave prilikom podnošenja međunarodne prijave na obrascu drukčije naveo, Ured se s podnositeljem prijave dopisuje na jeziku prijave na uobičajeni način.
2. Ako se međunarodna prijava podnosi na jeziku koji nije jedan od jezika koji su dopušteni u skladu s Madridskim protokolom, podnositelj prijave mora navesti jedan od tih jezika kao drugi jezik. Ured na tom jeziku podnosi međunarodnu prijavu Međunarodnom uredu.
3. Kada je međunarodna prijava podnesena na jeziku koji nije jedan od jezika za podnošenje međunarodnih prijava koji se dopuštaju u skladu s Madridskim protokolom, podnositelj prijave može podnijeti prijevod popisa proizvoda ili usluga, ili bilo kojeg tekstualnog elementa koji je sastavni dio međunarodne prijave na jezik na kojem se međunarodna prijava podnosi Međunarodnom uredu u skladu sa stavkom 2. Ako prijava nije popraćena takvim prijevodom, podnositelj ovlašćuje Ured da takav prijevod uključi u međunarodnu prijavu. Ako prijevod nije napravljen tijekom postupka registracije žiga EU-a na kojoj se temelji međunarodna prijava, Ured bez odgađanja organizira prijevod.
4. Za podnošenje međunarodne prijave Uredu se plaća pristojba. Kada se međunarodna registracija treba temeljiti na žigu EU-a nakon što je registriran, pristojba dospijeva na datum registracije žiga EU-a. Prijava se smatra podnesenom tek kada je plaćena propisana pristojba. Ako pristojba nije uplaćena, Ured o tome obavješćuje podnositelja zahtjeva. U slučaju elektroničkog pohranjivanja, Ured može ovlastiti Međunarodni ured da naplati pristojbu u njegovo ime.

5. Ako je prilikom ispitivanja međunarodne prijave utvrđen neki od sljedećih nedostataka, Ured poziva podnositelja prijave da te nedostatke otkloni u roku koji Ured odredi:
- (a) međunarodna prijava nije podnesena putem obrasca iz stavka 1. i ne sadržava sve navode i podatke koji se zahtijevaju u tom obrascu;
 - (b) popis proizvoda i usluga iz međunarodne prijave nije obuhvaćen popisom proizvoda i usluga koji se nalazi u osnovnoj prijavi za registraciju žiga EU-a odnosno osnovnoj registraciji žiga EU-a;
 - (c) žig koji je predmet međunarodne prijave nije istovjetan žigu koji se nalazi u osnovnoj prijavi za registraciju žiga EU-a odnosno osnovnoj registraciji žiga EU-a;
 - (d) navod u međunarodnoj prijavi koji se tiče žiga, osim izjave o odricanju odgovornosti i zahtjeva za zaštitu boje, ne nalazi se i u osnovnoj prijavi za registraciju žiga EU-a odnosno osnovnoj registraciji žiga EU-a;
 - (e) ako se u međunarodnoj prijavi traži zaštita boje kao razlikovnog elementa žiga, boja odnosno boje u međunarodnoj prijavi nisu jednake bojama u osnovnoj prijavi za registraciju žiga EU-a odnosno osnovnoj registraciji žiga EU-a; ili
 - (f) prema navodima u međunarodnom obrascu podnositelj prijave nije ovlašten podnijeti međunarodnu prijavu Uredu, u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom ii. Madridskog protokola.
6. Ako podnositelj prijave nije ovlastio Ured da u prijavu uključi prijevod predviđen u stavku 3. odnosno ako je inače nejasno na kojem se popisu proizvoda i usluga treba temeljiti međunarodna prijava, Ured poziva podnositelja da u propisanom roku dostavi tražene navode.
7. Ako unutar razdoblja koji je Ured odredio nisu otklonjeni nedostaci iz stavka 5. odnosno ako nisu dostavljeni navodi koji se zahtijevaju u stavku 6., Ured odbija prosljediti međunarodnu prijavu Međunarodnom uredu.
8. Čim se međunarodnom prijavom ispune uvjeti utvrđeni u ovom članku, provedbenom aktu donesenom u skladu sa stavkom 9. ovog članka i članku 183. ove Uredbe, Ured je zajedno s potvrdom predviđenom u članku 3. stavku 1. Madridskog protokola prosljeđuje Međunarodnom uredu.
9. Komisija donosi provedbene akte u kojima se određuje točan oblik, uključujući njegove elemente, koji će se upotrebljavati za podnošenje međunarodne prijave u skladu sa stavkom 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2. ove Uredbe.

Članak 185.

Upis u spis i u registar

1. Datum i broj međunarodne registracije koja se temelji na prijavi žiga EU-a upisuju se u spis te prijave. Kada se na temelju prijave žig EU-a registrira, datum i broj međunarodne registracije upisuju se u registar.
2. Datum i broj međunarodne registracije koja se temelji na žigu EU-a upisuju se u registar.

Članak 186.

Obavijest o ništavosti osnovne prijave ili registracije

1. U roku od pet godina od datuma međunarodne registracije Ured obavješćuje Međunarodni ured o svim činjenicama i odlukama koje utječu na valjanost prijave žiga EU-a ili registracije žiga EU-a na kojoj se temeljila međunarodna registracija.
2. Komisija donosi provedbene akte kojima se određuju pojedinačne činjenice i odluke koje podliježu obvezi obavješćivanja u skladu s člankom 6. stavkom 3. Madridskog protokola, kao i relevantan trenutak takvih obavijesti. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2. ove Uredbe.

*Članak 187.***Zahtjev za teritorijalno proširenje nakon međunarodne registracije**

1. Zahtjev za teritorijalno proširenje koji se podnosi nakon međunarodne registracije u skladu s člankom 3. ter stavkom 2. Madridskog protokola može se podnijeti posredstvom Ureda. Zahtjev se podnosi na jeziku na kojem je podnesena međunarodna prijava u skladu s člankom 184. ove Uredbe. Sadrži navode kojima se potkrepljuje pravo da se navede naznaka u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom ii. i člankom 3. ter stavkom 2. Madridskog protokola. Ured obavješćuje podnositelja zahtjeva za teritorijalno proširenje o datumu primitka zahtjeva za teritorijalno proširenje.
2. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju detaljni zahtjevi u vezi sa zahtjevom za teritorijalno proširenje u skladu sa stavkom 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.
3. Ako zahtjev za teritorijalno proširenje koji se podnosi nakon međunarodne registracije ne ispunjava uvjete iz stavka 1. i provedbenog akta donesenog u skladu sa stavkom 2., Ured poziva podnositelja da otkloni utvrđene nedostatke unutar roka koji može odrediti. Ako se nedostaci ne otklone unutar roka koji je odredio Ured, Ured odbija proslijediti zahtjev Međunarodnom uredu. Ured ne odbija proslijediti zahtjev Međunarodnom uredu prije nego što podnositelj prijave dobije priliku ispraviti sve utvrđene nedostatke u zahtjevu.
4. Ured prosljeđuje Međunarodnom uredu zahtjev za teritorijalno proširenje podnesen nakon međunarodne registracije čim se ispune zahtjevi iz stavka 3.

*Članak 188.***Međunarodne pristojbe**

Sve pristojbe koje se plaćaju Međunarodnom uredu u skladu s Madridskim protokolom plaćaju se izravno Međunarodnom uredu.

*ODJELJAK 3.***Međunarodne registracije u kojima je naznačena Unija***Članak 189.***Učinci međunarodnih registracija u kojima je naznačena Unija**

1. Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Unija ima isti učinak kao prijava žiga EU-a od datuma registracije u skladu s člankom 3. stavkom 4. Madridskog protokola ili od datuma naknadne naznake Unije prema članku 3. ter stavku 2. Madridskog protokola.
2. Ako nije dana nikakva obavijest o odbijanju u skladu s člankom 5. stavcima 1. i 2. Madridskog protokola ili ako je takvo odbijanje povučeno, međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Unija ima isti učinak kao registracija žiga kao žiga EU-a od datuma iz stavka 1.
3. U smislu primjene članka 11 ove Uredbe, objava prijave žiga EU-a zamjenjuje se objavom podataka o međunarodnoj registraciji u kojoj je naznačena Unija u skladu s člankom 190. stavkom 1., a objava registracije žiga EU-a zamjenjuje se objavom u skladu s člankom 190. stavkom 2.

*Članak 190.***Objava**

1. Ured objavljuje datum registracije žiga u kojoj je naznačena Unija u skladu s člankom 3. stavkom 4. Madridskog protokola ili datum naknadne naznake Unije u skladu s člankom 3. ter stavkom 2. Madridskog protokola, jezik na kojem je podnesena međunarodna prijava te jezik koji je podnositelj prijave naveo kao drugi jezik, broj međunarodne registracije te datum objave takve registracije u službenom glasilu koje izdaje Međunarodni ured, reprodukciju žiga, kao i brojeve razreda proizvoda odnosno usluga za koje se zahtijeva zaštita.

2. Ako nije dana nikakva obavijest o odbijanju zaštite međunarodne registracije u kojoj je naznačena Unija u skladu s člankom 5. stavcima 1. i 2. ili ako je takvo odbijanje povučeno, Ured tu činjenicu objavljuje zajedno s brojem međunarodne registracije i, kada je primjereno, datumom objave takve registracije u službenom glasilu koje izdaje Međunarodni ured.

Članak 191.

Zahtjev za priznanje senioriteta u međunarodnoj prijavi

1. Podnositelj prijave za međunarodnu registraciju u kojoj je naznačena Unija u međunarodnoj prijavi može zahtijevati priznavanje senioriteta ranijeg žiga registriranog u određenoj državi članici, uključujući žig registriran u državama Beneluksa ili registriran u skladu s međunarodnim sporazumima koji vrijede u državi članici, kako je predviđeno člankom 39.

2. Dokumentacija kako je utvrđena provedbenim aktom donesenim u skladu s člankom 39. stavkom 6., koja se prilaže zahtjevu za senioritet, dostavlja se u roku od tri mjeseca od datuma na koji je Međunarodni ured obavijestio Ured o međunarodnoj registraciji. U tom se pogledu primjenjuje članak 39. stavak 7.

3. Ako je nositelj međunarodne registracije obavezan imati zastupnika u postupku pred Uredom u skladu s člankom 119. stavkom 2., komunikacija iz stavka 2. ovog članka sadrži i imenovanje zastupnika u smislu članka 120. stavka 1.

4. Ako Ured utvrdi da zahtjev za priznanje senioriteta iz stavka 1. ovog članka nije u skladu s člankom 39., odnosno da nije u skladu s drugim zahtjevima iz ovog članka, on poziva podnositelja da otkloni nedostatke. Ako zahtjevi iz prve rečenice nisu ispunjeni unutar roka koji je utvrdio Ured, gubi se pravo senioriteta u odnosu na tu međunarodnu registraciju. Ako se nedostaci tiču samo dijela proizvoda i usluga pravo senioriteta gubi se samo u pogledu tih proizvoda i usluga.

5. Ured obavješćuje Međunarodni ured o bilo kojem proglašenju gubitka prava senioriteta u skladu sa stavkom 4. On također obavješćuje Međunarodni ured o svakom povlačenju ili ograničenju zahtjeva za priznanje senioriteta.

6. Primjenjuje se članak 39. stavak 5., osim ako se proglašuje gubitak prava senioriteta u skladu sa stavkom 4. ovog članka.

Članak 192.

Zahtjev za priznanje senioriteta podnesen Uredu

1. Nositelj međunarodne registracije u kojoj je naznačena Europska unija može, od dana objave učinaka takve registracije u skladu s člankom 190. stavkom 2., od Ureda zahtijevati priznavanje starijeg prava iz ranijeg žiga koji je registriran u određenoj državi članici, uključujući žig registriran u državama Beneluksa ili registriran u skladu s međunarodnim sporazumima koji vrijede u državi članici, kako je predviđeno člankom 40.

2. Kada se zahtijeva senioritet prije datuma iz stavka 1., smatra se da je Ured zaprimio zahtjev za senioritet na taj datum.

3. Zahtjev za senioritet iz stavka 1. ovog članka ispunjava zahtjeve iz članka 40. i sadrži podatke koji omogućuju da se ispita ispunjava li zahtjev te uvjete.

4. Ako nisu ispunjeni zahtjevi kojima se vodi zahtjev za senioritet iz stavka 3. i koji su utvrđeni u provedbenom aktu u skladu sa stavkom 6., Ured poziva nositelje međunarodne registracije da otklone nedostatke. Ako nedostaci nisu otklonjeni u roku koji odredi Ured, Ured odbacuje zahtjev.

5. Ako je Ured prihvatio zahtjev za senioritet ili je zahtjev za senioritet povučen ili ga je Ured poništio, Ured o tome obavješćuje Međunarodni ured.

6. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pojedinosti koje treba sadržavati zahtjev za senioritet iz stavka 1. ovog članka i pojedinosti o podacima koji se dostavljaju u skladu sa stavkom 5. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

Članak 193.

Naznačivanje proizvoda i usluga te ispitivanje apsolutnih razloga za odbijanje

1. Međunarodne registracije u kojima je naznačena Unija predmet su ispitivanja njihove sukladnosti s člankom 33. stavcima 2., 3. i 4. te s apsolutnim razlozima za odbijanje koje se obavlja na isti način kao i ispitivanje prijave žiga EU-a.
2. Ako je utvrđeno da se međunarodnoj registraciji u kojoj je naznačena Unija ne može priznati zaštita, u skladu s člankom 33. stavkom 4. ili člankom 42. stavkom 1. ove Uredbe, za sve ili dio proizvoda i usluga za koje je registrirana od strane Međunarodnog ureda, Ured izdaje Međunarodnom uredu privremenu obavijest o odbijanju po službenoj dužnosti u skladu s člankom 5. stavcima 1. i 2. Madridskog protokola.
3. Ako je nositelj međunarodne registracije obavezan imati zastupnika u postupku pred Uredom u skladu s člankom 119. stavkom 2., obavijest iz stavka 2. ovog članka sadržava poziv na imenovanje zastupnika u smislu članka 120. stavka 1.
4. U obavijesti o privremenom odbijanju navode se razlozi odbijanja i rok u kojemu se nositelj međunarodne registracije može podnijeti svoje primjedbe odnosno, ako je to primjereno, u kojemu imenuje zastupnika. Rok počinje teći od dana kada je Ured izdao privremeno odbijanje.
5. Ako ured ustanovi da međunarodna prijava u kojoj je naznačena Unija ne sadržava navod o drugom jeziku u skladu s člankom 206. ove Uredbe, Ured po službenoj dužnosti Međunarodnom uredu izdaje privremenu obavijest o odbijanju u skladu s člankom 5. stavcima 1. i 2. Madridskog protokola.
6. Ako nositelj međunarodne registracije ne uspije ukloniti razloge za odbijanje zaštite unutar roka ili, po potrebi, imenovati zastupnika ili navesti drugi jezik, Ured odbija zaštitu u cijelosti ili za dio proizvoda ili usluga za koje je registrirana međunarodna registracija. Odbijanje zaštite zamjenjuje odbijanje prijave žiga EU-a. Odluka podliježe žalbi u skladu s člancima od 66. do 72.
7. Ako do početka razdoblja za prigovor iz članka 196. stavka 2. Ured ne izda privremenu obavijest o odbijanju po službenoj dužnosti u skladu sa stavkom 2. ovog članka, Ured šalje izjavu Međunarodnom uredu u kojoj navodi da je okončan postupak ispitivanja s obzirom na apsolutne razloge za odbijanje u skladu s člankom 42., ali da međunarodna registracija još uvijek podliježe prigovorima i očitovanjima trećih osoba. Ova privremena izjava ne dovodi u pitanje pravo Ureda da u bilo kojem trenutku prije izdavanja konačne izjave o priznanju zaštite na vlastitu inicijativu ponovo otvori postupak ispitivanja s obzirom na apsolutne razloge.
8. Komisija donosi provedbene akte u kojima utvrđuje pojedinosti koje trebaju sadržavati obavijest o privremenom odbijanju po službenoj dužnosti koja se šalje Međunarodnom uredu i konačna priopćenja koja se šalju Međunarodnom uredu o konačnom priznanju ili odbijanju zaštite. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

Članak 194.

Zajednički i certifikacijski žigovi

1. Ako se međunarodna registracija temelji na osnovnoj prijavi ili osnovnoj registraciji koja se odnosi na zajednički, certifikacijski ili jamstveni žig, s međunarodnom registracijom u kojoj je naznačena Unija postupa se kao sa zajedničkim žigom EU-a ili certifikacijskim žigom EU-a, ovisno koji je primjenjiv.
2. Nositelj međunarodne registracije u roku od dva mjeseca od datuma kad je Međunarodni ured obavijestio Ured o međunarodnoj registraciji izravno Uredu dostavlja pravila kojima se uređuje uporaba žiga, kao što je predviđeno u člancima 75. i 84.

3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 208. u kojima se utvrđuju pojedinosti postupka u vezi s međunarodnim registracijama koje se temelje na osnovnoj prijavi li osnovnoj registraciji koja se odnosi na zajednički, certifikacijski ili jamstveni žig.

Članak 195.

Pretraživanje

1. Nakon što Ured primi obavijest o međunarodnoj registraciji u kojoj je naznačena unija, on sastavlja izvješće Unije o pretraživanju kako je predviđeno člankom 43. stavkom 1. pod uvjetom da je zahtjev za izvješće o pretraživanju, u skladu s člankom 43. stavkom 1., predan Uredu u roku od mjesec dana od datuma obavijesti.

2. Čim Ured primi obavijest o međunarodnoj registraciji u kojoj je naznačena unija, on prosljeđuje jedan njezin primjerak središnjem uredu za industrijsko vlasništvo svih država članica koje su Ured obavijestile o svojoj odluci da žele provoditi pretraživanje svojeg registra žigova kako je predviđeno člankom 43. stavkom 2 pod uvjetom da je zahtjev za izvješće o pretraživanju, u skladu s člankom 43. stavkom 2., predan Uredu u roku od mjesec dana od datuma obavijesti te da je u istom roku plaćena naknada za pretraživanje.

3. Članak 43. stavci od 3. do 6. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

4. Ured obavješćuje nositelje ranijih žigova EU-a ili ranijih prijava žiga EU-a koji se navode u izvješću Unije o pretraživanju o objavi međunarodne registracije u kojoj je naznačena Unija kako je predviđeno člankom 190. stavkom 1. To se primjenjuje bez obzira na to je li nositelj međunarodne registracije zatražio primitak izvješća EU-a o pretraživanju, osim ako nositelj ranije registracije ili podnositelj prijave zatraži izuzeće od primitka obavijesti.

Članak 196.

Prigovor

1. Na međunarodnu registraciju u kojoj je naznačena Unija prigovor se podnosi na isti način kao i prigovor na objavljene prijave žiga EU-a.

2. Prigovor se podnosi se u roku od tri mjeseca koji počinje teći istekom roka od jednog mjeseca od datuma objave u skladu s člankom 190. stavkom 1. Prigovor se smatra uredno podnesenim tek kada je plaćena pristojba za prigovor.

3. Odbijanje prijave žiga EU-a zamjenjuje se odbijanjem zaštite.

4. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 208. u kojima se utvrđuje postupak za podnošenje i ispitivanje prigovora, uključujući potrebna priopćenja koja će se uputiti Međunarodnom uredu.

Članak 197.

Zamjena žiga EU-a međunarodnom registracijom

Ured na zahtjev upisuje u registar napomenu da se žig EU-a smatra zamijenjenim međunarodnom registracijom u skladu s člankom 4. bis. Madridskog protokola.

Članak 198.

Proglašavanje ništavosti učinaka međunarodne registracije

1. Učinci međunarodne registracije u kojoj je naznačena Unija mogu se proglasiti ništavima.

2. Zahtjevom za proglašavanje ništavosti učinaka međunarodne registracije u kojoj je naznačena Unija zamjenjuje se zahtjev za proglašavanje opoziva kako je predviđeno člankom 58. ili zahtjev za proglašavanje ništavosti kako je predviđeno člankom 52. ili člankom 60.

3. Ako su na temelju članka 64. ili članka 128. ove Uredbe i ovog članka učinci međunarodne registracije proglašeni ništavima donošenjem konačne odluke, Ured o tome obavješćuje Međunarodni ured u skladu s člankom 5. stavkom 6. Madridskog protokola.

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pojedinosti koje treba sadržavati priopćenje koje se upućuje Međunarodnom uredu u skladu sa stavkom 3. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

Članak 199.

Pravni učinak upisa prijenosa

Upis promjene vlasništva međunarodne registracije u međunarodni registar ima isti učinak kao i upis prijenosa u registar u skladu s člankom 20.

Članak 200.

Pravni učinak upisa licencija i drugih prava

Upis licencije ili ograničenja prava raspolaganja nositelja u pogledu međunarodne registracije u međunarodni registar ima isti učinak kao upis u registar stvarnih prava, izvršenja, stečajnog postupka ili licencije na temelju članaka 22., 23., 24. odnosno 25.

Članak 201.

Ispitivanje zahtjeva za upis prijenosa, licencija ili ograničenja nositeljeva prava raspolaganja

Ured prosljeđuje Međunarodnom uredu zahtjeve koji su kod njega podneseni za upis promjene vlasništva, licencije ili ograničenja nositeljeva prava raspolaganja, izmjenu ili brisanje licencije ili ukidanje ograničenja nositeljeva prava raspolaganja ako su tim zahtjevima priloženi odgovarajući dokazi o prijenosu, licenciji ili ograničenju prava raspolaganja ili dokaz da licencija više ne postoji ili da je izmijenjena, ili da je ograničenje prava raspolaganja ukinuto.

Članak 202.

Pretvaranje naznake Unije u međunarodnoj registraciji u nacionalnu prijavu žiga ili u naznaku država članica

1. Kada je naznaka Unije u međunarodnoj registraciji odbijena ili je prestala proizvoditi učinak, nositelj međunarodne registracije može zahtijevati pretvaranje naznake Unije:

- (a) u nacionalnu prijavu žiga u skladu s člancima 139., 140. i 141.;
- (b) u naznaku države članice stranke Madridskog protokola, pod uvjetom da je na datum zahtjeva za pretvaranje tu državu članicu bilo moguće naznačiti izravno na temelju Madridskog protokola. Primjenjuju se članci 139., 140. te 141. ove Uredbe.

2. Nacionalna prijava žiga ili naznaka države članice stranke Madridskog protokola koja proizlazi iz pretvaranja naznake Unije u međunarodnoj registraciji uživa, u odnosu na dotičnu državu članicu, datum međunarodne registracije u skladu s člankom 3. stavkom 4. Madridskog protokola, ili datum proširenja na Uniju u skladu s člankom 3. ter stavkom 2. Madridskog protokola, ako je do potonjeg došlo nakon međunarodne registracije, ili datum prvenstva te registracije te, kada je primjereno, senioritet žiga te države zahtijevan u skladu s člankom 191. ove Uredbe.

3. Zahtjev za pretvaranje objavljuje se.
4. Zahtjev za pretvaranje međunarodne registracije s naznakom Unije u nacionalnu prijavu žiga uključuje podatke i navode utvrđene u članku 140. stavku 1.
5. Ako se pretvaranje zahtijeva u skladu s ovim člankom i člankom 139. stavkom 5. ove Uredbe nakon propuštenog produljenja međunarodne registracije, zahtjev iz stavka 4. ovog članka mora sadržavati naznaku o tome i datum kada je zaštita istekla. Rok od tri mjeseca predviđen u članku 139. stavku 5. ove Uredbe teče od prvog dana koji slijedi nakon posljednjeg dana roka za produljenje u skladu s člankom 7. stavkom 4. Madridskog protokola.
6. Članak 140. stavci 3. i 5. primjenjuju se mutatis mutandis na zahtjev za pretvaranje iz stavka 4. ovog članka.
7. Zahtjev za pretvaranje međunarodne registracije s naznakom Unije u naznaku države članice stranke Madridskog protokola uključuje podatke i elemente utvrđene u stavcima 4. i 5.
8. Članak 140. stavak 3. primjenjuje se mutatis mutandis na zahtjev za pretvaranje iz stavka 7. ovog članka. Ured također odbija zahtjev za pretvaranje ako uvjeti za naznaku države članice koja je stranka Madridskog protokola ili Madridskog sporazuma nisu ispunjeni ni na datum naznake Unije ni na datum kada je Ured primio zahtjev za pretvaranje ili kada se u skladu s posljednjom rečenicom članka 140. stavka 1. smatra da ga je Ured primio.
9. Ako je zahtjev za pretvaranje iz stavka 7. u skladu sa zahtjevima ove Uredbe i pravilima donesenima u skladu s njom, Ured bez odlaganja prosljeđuje zahtjev Međunarodnom uredu. Ured obavješćuje nositelja međunarodne registracije o datumu kada je zahtjev prosljeđen.
10. Komisija donosi provedbene akte koji se odnose na:
 - (a) pojedivosti koje treba sadržavati zahtjev za pretvaranje iz stavaka 4. i 7.;
 - (b) pojedivosti koje treba sadržati objava zahtjeva za pretvaranje u skladu sa stavkom 3.Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

Članak 203.

Uporaba žiga koji je predmet međunarodne registracije

Za potrebe primjene članka 18. stavka 1., članka 47. stavka 2., članka 58. stavka 1. točke (a) te članka 64. stavka 2., pri utvrđivanju datuma od kojeg se žig koji je predmet međunarodne registracije u kojoj je naznačena Unija mora stvarno rabiti u Uniji, datum registracije zamjenjuje se datumom objave u skladu s člankom 190. stavkom 2.

Članak 204.

Pretvaranje

1. Pridržavajući se stavka 2., odredbe koje se primjenjuju na prijave žiga EU-a primjenjuju se mutatis mutandis na zahtjeve za pretvaranje međunarodne registracije u prijavi žiga EU-a u skladu s člankom 9. quinquies. Madridskog protokola.
2. Kada se zahtjev za pretvaranje odnosi na međunarodnu registraciju u kojoj je naznačena unija, podaci o kojoj su objavljeni u skladu s člankom 190. stavkom 2., članci od 42. do 47. ne primjenjuju se.

3. Da bi se smatrala pretvaranjem međunarodne registracije koju je brisao Međunarodni ured na zahtjev ureda podrijetla u skladu s člankom 9. quinquies Madridskog protokola, prijava za žig EU-a sadrži naznaku o tome. Ta se naznaka mora navesti prilikom podnošenja prijave.
4. Ako tijekom ispitivanja u skladu s člankom 41. stavkom 1. točkom (b) Ured ustanovi da prijava nije podnesena u roku od tri mjeseca od datuma na koji je Međunarodni ured brisao međunarodnu registraciju; ili proizvodi i usluge za koje će se registrirati žig EU-a nisu na popisu proizvoda ili usluga za koje je registrirana međunarodna registracija u odnosu na Uniju, Ured poziva podnositelja da otkloni nedostatke.
5. Ako nedostaci iz stavka 4. ne budu otklonjeni u roku koji je odredi Ured, gubi se pravo na datum međunarodne registracije odnosno teritorijalnog proširenja zaštite te, ako takav datum postoji, prava prvenstva međunarodne registracije.
6. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju pojedinosti koje treba sadržavati prijava za pretvaranje u skladu sa stavkom 3. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 207. stavka 2.

Članak 205.

Komunikacija s Međunarodnim uredom

Komuniciranje s Međunarodnim uredom odvija se na način i u obliku koji dogovore Međunarodni ured i Ured, po mogućnosti elektroničkim putem. Smatra se da sva upućivanja na obrasce obuhvaćaju obrasce koji su raspoloživi u elektroničkom obliku.

Članak 206.

Uporaba jezika

Za potrebe primjene ove Uredbe i pravila donesenih u skladu s njome na međunarodne registracije u kojima je naznačena Unija, jezik podnošenja međunarodne prijave jest jezik postupka u smislu članka 146. stavka 4., a drugi jezik naveden u međunarodnoj prijavi jest drugi jezik u smislu članka 146. stavka 3.

POGLAVLJE XIV.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 207.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za provedbena pravila. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 208.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima ovim člankom.
2. Ovlast donošenja delegiranih akata iz članka 48., članka 49. stavka 3., članka 65. i članka 73, članka 96. stavka 4., članka 97. stavka 6., članka 98. stavka 5., članka 100. stavka 2., članka 101. stavka 5., članka 103. stavka 3., članka 106. stavka 3., članka 121., članka 168., članka 194. stavka 3. i članka 196. stavka 4. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno razdoblje od 23. ožujka 2016.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz stavka članka 48., članka 49. stavka 3., članka 65. i članka 73., članka 96. stavka 4., članka 97. stavka 6., članka 98. stavka 5., članka 100. stavka 2., članka 101. stavka 5., članka 103. stavka 3., članka 106. stavka 3., članka 121., članka 168., članka 194. stavka 3. i članka 196. stavka 4. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Komisija prije donošenja delegiranog akta provodi savjetovanja sa stručnjacima, uključujući stručnjake koje je odredila svaka država članica, u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 48., člankom 49. stavkom 3., člankom 65., člankom 73., člankom 96. stavkom 4., člankom 97. stavkom 6., člankom 98. stavkom 5., člankom 100. stavkom 2., člankom 101. stavkom 5., člankom 103. stavkom 3., člankom 106. stavkom 3., člankom 121., člankom 168., člankom 194. stavkom 3. i člankom 196. stavkom 4. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog razdoblja i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 209.

Odredbe koje se odnose na proširenje Unije

1. Od dana pristupanja Bugarske, Češke, Estonije, Hrvatske, Cipra, Latvije, Litve, Mađarske, Malte, Poljske, Rumunjske, Slovenije i Slovačke („nova država članica/nove države članice”) žig EU-a koji je registriran ili za koji je podnesena prijava prema ovoj Uredbi prije odgovarajućeg dana njihova pristupanja proširuje se na državno područje tih država članica kako bi imao jednak učinak u čitavoj Uniji.
2. Registracija žiga EU-a koja je na datum pristupanja u postupku rješavanja ne može biti odbijena na temelju apsolutnih razloga za odbijanje iz članka 7. stavka 1. ako su se ti razlozi počeli primjenjivati isključivo zbog pristupanja nove države članice.
3. Kad je prijava za registraciju žiga EU-a podnesena tijekom šestomjesečnog razdoblja koje prethodi datumu pristupanja, može se podnijeti prigovor u skladu s člankom 46. kada su raniji žig ili drugo ranije pravo u smislu članka 8. stečeni u novoj državi članici prije pristupanja predmetne države članice, pod uvjetom da su oni stečeni u dobroj vjeri i da je datum podnošenja ili, kada je primjereno, datum prvenstva ili datum stjecanja ranijeg žiga ili drugog ranijeg prava u novoj državi članici raniji od datuma podnošenja ili, prema potrebi, datuma prvenstva žiga EU-a za koji se podnosi prijava.
4. Žig EU-a iz stavka 1. ne smije se proglasiti ništavim:
 - (a) u skladu s člankom 59. ako su se razlozi za ništavost počeli primjenjivati samo zbog pristupanja nove države članice;
 - (b) u skladu s člankom 60. stavcima 1. i 2. ako je prije datuma pristupanja, u novoj državi članici registrirano, prijavljeno ili stečeno ranije nacionalno pravo.
5. Uporaba žiga EU-a u smislu stavka 1. može se zabraniti u skladu s člancima 137. i 138. ako je prije datuma pristupanja, u novoj državi članici u dobroj vjeri registriran, prijavljen ili stečen raniji žig ili ranije nacionalno pravo ili, ako je prikladno, ako je datum prvenstva raniji od datuma pristupa te države.

Članak 210.

Evaluacija i preispitivanje

1. Do 24. ožujka 2021., a nakon toga svakih pet godina, Komisija provodi evaluaciju provedbe ove Uredbe.

2. Evaluacijom se preispituje pravni okvir za suradnju između Ureda te središnjih ureda za industrijsko vlasništvo država članica i Ureda Beneluksa za intelektualno vlasništvo, pridajući osobitu važnost mehanizmu financiranja utvrđenom u članku 152. Evaluacija dodatno ocjenjuje učinak, djelotvornost i učinkovitost Ureda te njegov način rada. Evaluacija se osobito bavi mogućom potrebom za izmjenom mandata Ureda i financijskih učinaka takvih izmjena.
3. Komisija prosljeđuje izvješće o evaluaciji zajedno sa svojim zaključcima izvedenima na temelju tog izvješća Europskom parlamentu, Vijeću i Upravljačkom odboru. Nalazi evaluacije se objavljuju.
4. Prilikom svake druge evaluacije ocjenjuju se rezultati koje je postigao Ured u pogledu svojih ciljeva, mandata i zadaća.

Članak 211.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 207/2009 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga III.

Članak 212.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuju se od 1. listopada 2017.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 14. lipnja 2017.

Za Europski parlament
Predsjednik
A. TAJANI

Za Vijeće
Predsjednica
H. DALI

PRILOG I.

IZNOS PRISTOJBI

A. Pristojbe koje se plaćaju Uredu u skladu s ovom Uredbom jesu sljedeće (u EUR):

1. Osnovna pristojba za prijavu pojedinačnog žiga EU-a (članak 31. stavak 2.):

1 000 EUR

2. Osnovna pristojba za prijavu pojedinačnog žiga EU-a elektroničkim putem (članak 31. stavak 2.):

850 EUR

3. Pristojba za drugi razred proizvoda i usluga za pojedinačni žig EU-a (članak 31. stavak 2.):

50 EUR

4. Pristojba za svaki razred proizvoda i usluga za pojedinačni žig EU-a ako ih je više od dva (članak 31. stavak 2.):

150 EUR

5. Osnovna pristojba za prijavu zajedničkog žiga EU-a ili certifikacijskog žiga EU-a (članak 31. stavak 2. i članak 74. stavak 3. ili članak 83. stavak 3.):

1 800 EUR

6. Osnovna pristojba za prijavu zajedničkog žiga EU-a ili certifikacijskog žiga EU-a elektroničkim putem (članak 31. stavak 2. i članak 74. stavak 3. ili članak 83. stavak 3.):

1 500 EUR

7. Pristojba za drugi razred proizvoda i usluga za zajednički žig EU-a ili certifikacijski žig EU-a: (članak 31. stavak 2. i članak 74. stavak 3. ili članak 83. stavak 3.):

50 EUR

8. Pristojba za svaki razred proizvoda i usluga za zajednički žig EU-a ili certifikacijski žig EU-a ako ih je više od dva (članak 31. stavak 2. i članak 74. stavak 3. ili članak 83. stavak 3.):

150 EUR

9. Pristojba za pretraživanje za prijavu žiga EU-a (članak 43. stavak 2.) ili za međunarodnu registraciju u kojoj je naznačena Unija (članak 43. stavak 2. i članak 195. stavak 2.):

12 EUR pomnoženo brojem središnjih ureda za industrijsko vlasništvo iz članka 43. stavka 2.; Ured objavljuje taj iznos, kao i naknadne izmjene, u Službenom listu Ureda.

10. Pristojba za prigovor (članak 46. stavak 3.):

320 EUR

11. Osnovna pristojba za produljenje pojedinačnog žiga EU-a (članak 53. stavak 3.):

1 000 EUR

12. Osnovna pristojba za produljenje pojedinačnog žiga EU-a elektroničkim putem (članak 53. stavak 3.):

850 EUR

13. Pristojba za produljenje drugog razreda proizvoda i usluga za pojedinačni žig EU-a (članak 53. stavak 3.):

50 EUR

14. Pristojba za produljenje svakog razreda proizvoda i usluga za pojedinačni žig EU-a ako ih je više od dva (članak 53. stavak 3.):

150 EUR

15. Osnovna pristojba za produljenje zajedničkog žiga EU-a ili certifikacijskog žiga EU-a (članak 53. stavak 3. i članak 74. stavak 3. ili članak 83 stavak 3.):
1 800 EUR
16. Osnovna pristojba za produljenje zajedničkog žiga EU-a ili certifikacijskog žiga EU-a elektroničkim putem (članak 53. stavak 3. i članak 74. stavak 3. ili članak 83 stavak 3.):
1 500 EUR
17. Pristojba za produljenje drugog razreda proizvoda i usluga za zajednički žig EU-a ili certifikacijski žig EU-a (članak 53. stavak 3. i članak 74. stavak 3. ili članak 83. stavak 3.):
50 EUR
18. Pristojba za produljenje svakog razreda proizvoda i usluga za zajednički žig EU-a ili certifikacijski žig EU-a ako ih je više od dva (članak 53. stavak 3. i članak 74. stavak 3. ili članak 83. stavak 3.):
150 EUR
19. Dodatna pristojba za zakašnjelo plaćanje pristojbe za produljenje ili kasno podnošenje zahtjeva za produljenje (članak 53. stavak 3.):
25 % zakašnjele pristojbe za produljenje, s najvećim mogućim iznosom od 1 500 EUR
20. Pristojba za zahtjev za opoziv ili za proglašenje ništavosti (članak 63. stavak 2.):
630 EUR
21. Pristojba za žalbu (članak 68. stavak 1.):
720 EUR
22. Pristojba za zahtjev za povrat u prijašnje stanje (članak 104. stavak 3.):
200 EUR
23. Pristojba za zahtjev za pretvaranje prijave žiga EU-a ili žiga EU-a (članak 140. stavak 1., također u vezi s člankom 202. stavkom 1.):
 - (a) u nacionalnu prijavu žiga;
 - (b) u naznačivanje država članica u skladu s Madridskim protokolom:200 EUR
24. Pristojba za nastavak postupka (članak 105. stavak 1.):
400 EUR
25. Pristojba za izjavu o razdvajanju registriranog žiga EU-a (članak 56. stavak 4.) ili prijavu žiga EU-a (članak 50. stavak 3.):
250 EUR
26. Pristojba za prijavu registracije licencije ili drugog prava u odnosu na registrirani žig EU-a (članak 26. stavak 2.) ili prijavu žiga EU-a (članak 26. stavak 2.):
 - (a) odobrenje licencije;
 - (b) prijenos licencije;
 - (c) stvaranje stvarnog prava;
 - (d) prijenos stvarnog prava;
 - (e) izvršenje:200 EUR po registraciji, ali u slučaju da se podnosi više zahtjeva u istoj prijavi ili istodobno, ne smije premašivati 1 000 EUR

27. Pristojba za brisanje licencije ili nekog drugog prava iz registra (članak 29. stavak 3.):
200 EUR po brisanju, ali u slučaju da se podnosi više zahtjeva u istoj prijavi ili istodobno, ne smije biti viša od 1 000 EUR
28. Pristojba za promjenu registriranog žiga EU-a (članak 54. stavak 4.):
200 EUR
29. Pristojba za izdavanje preslike prijave žiga EU-a (članak 114. stavak 7.), preslike potvrde o registraciji (članak 51. stavak 2.) ili izvotka iz registra (članak 111. stavak 7.):
- (a) neovjerena preslika ili izvadak:
10 EUR
- (b) ovjerena preslika ili izvadak:
30 EUR
30. Pristojba za uvid u spis (članak 114. stavak 6.):
30 EUR
31. Pristojba za izdavanje preslika dokumenata sadržanih u spisu (članak 114. stavak 7.):
- (a) neovjerena preslika:
10 EUR
- (b) ovjerena preslika:
30 EUR
- dodatno po stranici, kad ih je više od 10:
1 EUR
32. Pristojba za priopćenje podataka sadržanih u spisu (članak 114. stavak 9.):
10 EUR
33. Pristojba za preispitivanje utvrđenih troškova postupka određenih za povrat (prije članak 109. stavak 8.):
100 EUR
34. Pristojba za podnošenje međunarodne prijave u Uredu (članak 184. stavak 4.):
300 EUR

B. Pristojbe koje se plaćaju Međunarodnom uredu

I. Pojedinačna pristojba za međunarodnu registraciju u kojoj je naznačena Europska unija

1. Podnositelj međunarodnog zahtjeva za registraciju u kojem je naznačena Unija plaća Međunarodnom uredu pojedinačnu pristojbu za naznačivanje Unije u skladu s člankom 8. stavkom 7. Madridskog protokola.
2. Nositelj međunarodne prijave koji je predao zahtjev za teritorijalno proširenje u kojem je naznačena Unija, a koji je predan nakon međunarodne registracije, plaća Međunarodnom uredu pojedinačnu pristojbu za naznačivanje Unije u skladu s člankom 8. stavkom 7. Madridskog protokola.
3. Iznos naknade pod točkama B.I.1. ili B.I.2. mora biti jednak u švicarskim francima, kako je utvrdio glavni direktor WIPO-a u skladu s pravilom 35. stavkom 2. Zajedničkog pravilnika prema Madridskom sporazumu i protokolu, sljedećim iznosima:
 - (a) za pojedinačni žig: 820 EUR, prema potrebi uvećano za 50 EUR za drugi razred proizvoda i usluga te 150 EUR za svaki razred proizvoda i usluga u međunarodnoj registraciji ako ih je više od dva;
 - (b) za zajednički žig ili certifikacijski žig: 1 400 EUR, prema potrebi uvećano za 50 EUR za drugi razred proizvoda i usluga te 150 EUR za svaki razred proizvoda i usluga ako ih je više od dva.

II. Pojedinačna pristojba za produljenje međunarodne registracije u kojoj je naznačena Unija

1. Nositelj međunarodne prijave u kojoj je naznačena Unija plaća Međunarodnom uredu pojedinačnu pristojbu za naznačivanje Unije u skladu s člankom 8. stavkom 7. Madridskog protokola, kao dio pristojbi za produljenje međunarodne registracije.
2. Iznos naknade pod točkom B.II.1. mora biti jednak u švicarskim francima, kako je utvrdio glavni direktor WIPO-a u skladu s pravilom 35. stavkom 2. Zajedničkog pravilnika prema Madridskom sporazumu i protokolu, sljedećim iznosima:
 - (a) za pojedinačni žig: 820 EUR, prema potrebi uvećano za 50 EUR za drugi razred proizvoda i usluga te 150 EUR za svaki razred proizvoda i usluga u međunarodnoj registraciji ako ih je više od dva;
 - (b) za zajednički žig ili certifikacijski žig: 1 400 EUR, prema potrebi uvećano za 50 EUR za drugi razred proizvoda i usluga te 150 EUR za svaki razred proizvoda i usluga u međunarodnoj registraciji ako ih je više od dva.

—

PRILOG II.

Uredba koja je stavljena izvan snage s popisom njezinih naknadnih izmjena

Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009

(SL L 78, 24.3.2009., str. 1.)

Akt o pristupanju iz 2012., Prilog III., točka 2. podtočka I.

Uredba (EU) br. 2015/2424 Europskog Parlamenta i Vijeća

(SL L 341, 24.12.2015., str. 21.)

Samo članak 1.

—

PRILOG III.

Korelacijska tablica

Uredba (EZ) br. 207/2009	Ova Uredba
Članci od 1. do 7.	Članci od 1. do 7.
Članak 8. stavci od 1. do 4.	Članak 8. stavci od 1. do 4.
Članak 8. stavak 4.a	Članak 8. stavak 6.
Članak 8. stavak 5.	Članak 8. stavak 5.
Članak 9.	Članak 9.
Članak 9.a	Članak 10.
Članak 9.b	Članak 11.
Članak 10.	Članak 12.
Članak 11.	Članak 13.
Članak 12.	Članak 14.
Članak 13.	Članak 15.
Članak 13.a	Članak 16.
Članak 14.	Članak 17.
Članak 15.	Članak 18.
Članak 16.	Članak 19.
Članak 17. stavci 1., 2. i 3.	Članak 20. stavci 1., 2. i 3.
Članak 17. stavak 5.	Članak 20. stavak 4.
Članak 17. stavak 5.a	Članak 20. stavak 5.
Članak 17. stavak 5.b	Članak 20. stavak 6.
Članak 17. stavak 5.c	Članak 20. stavak 7.
Članak 17. stavak 5.d	Članak 20. stavak 8.
Članak 17. stavak 5.e	Članak 20. stavak 9.
Članak 17. stavak 5.f	Članak 20. stavak 10.
Članak 17. stavak 6.	Članak 20. stavak 11.
Članak 17. stavak 7.	Članak 20. stavak 12.
Članak 17. stavak 8.	Članak 20. stavak 13.
Članak 18.	Članak 21.
Članak 19.	Članak 22.
Članak 20.	Članak 23.
Članak 21.	Članak 24.
Članak 22.	Članak 25.
Članak 22.a	Članak 26.
Članak 23.	Članak 27.
Članak 24.	Članak 28.
Članak 24.a	Članak 29.
Članak 25.	Članak 30.
Članak 26.	Članak 31.
Članak 27.	Članak 32.
Članak 28.	Članak 33.

Uredba (EZ) br. 207/2009	Ova Uredba
Članak 29.	Članak 34.
Članak 30.	Članak 35.
Članak 31.	Članak 36.
Članak 32.	Članak 37.
Članak 33.	Članak 38.
Članak 34. stavak 1.	Članak 39. stavak 1.
Članak 34. stavak 1.a	Članak 39. stavak 2.
Članak 34. stavak 2.	Članak 39. stavak 3.
Članak 34. stavak 3.	Članak 39. stavak 4.
Članak 34. stavak 4.	Članak 39. stavak 5.
Članak 34. stavak 5.	Članak 39. stavak 6.
Članak 34. stavak 6.	Članak 39. stavak 7.
Članak 35.	Članak 40.
Članak 36.	Članak 41.
Članak 37. stavak 1.	Članak 42. stavak 1.
Članak 37. stavak 3.	Članak 42. stavak 2.
Članak 38.	Članak 43.
Članak 39.	Članak 44.
Članak 40.	Članak 45.
Članak 41.	Članak 46.
Članak 42.	Članak 47.
Članak 42.a	Članak 48.
Članak 43.	Članak 49.
Članak 44. stavci 1. i 2.	Članak 50. stavci 1. i 2.
Članak 44. stavak 4.	Članak 50. stavak 3.
Članak 44. stavak 4.a	Članak 50. stavak 4.
Članak 44. stavci od 5. do 9.	Članak 50. stavci od 5. do 9.
Članak 45.	Članak 51.
Članak 46.	Članak 52.
Članak 47.	Članak 53.
Članak 48.	Članak 54.
Članak 48.a	Članak 55.
Članak 49.	Članak 56.
Članak 50.	Članak 57.
Članak 51.	Članak 58.
Članak 52.	Članak 59.
Članak 53.	Članak 60.
Članak 54.	Članak 61.
Članak 55.	Članak 62.
Članak 56.	Članak 63.
Članak 57.	Članak 64.
Članak 57.a	Članak 65.

Uredba (EZ) br. 207/2009	Ova Uredba
Članak 58.	Članak 66.
Članak 59.	Članak 67.
Članak 60.	Članak 68.
Članak 61.	Članak 69.
Članak 63.	Članak 70.
Članak 64.	Članak 71.
Članak 65.	Članak 72.
Članak 65.a	Članak 73.
Članak 66.	Članak 74.
Članak 67.	Članak 75.
Članak 68.	Članak 76.
Članak 69.	Članak 77.
Članak 70.	Članak 78.
Članak 71.	Članak 79.
Članak 72.	Članak 80.
Članak 73.	Članak 81.
Članak 74.	Članak 82.
Članak 74.a	Članak 83.
Članak 74.b	Članak 84.
Članak 74.c	Članak 85.
Članak 74.d	Članak 86.
Članak 74.e	Članak 87.
Članak 74.f	Članak 88.
Članak 74.g	Članak 89.
Članak 74.h	Članak 90.
Članak 74.i	Članak 91.
Članak 74.j	Članak 92.
Članak 74.k	Članak 93.
Članak 75.	Članak 94.
Članak 76.	Članak 95.
Članak 77.	Članak 96.
Članak 78.	Članak 97.
Članak 79.	Članak 98.
Članak 79.a	Članak 99.
Članak 79.b	Članak 100.
Članak 79.c	Članak 101.
Članak 79.d	Članak 102.
Članak 80.	Članak 103.
Članak 81.	Članak 104.
Članak 82.	Članak 105.
Članak 82.a	Članak 106.
Članak 83.	Članak 107.
Članak 84.	Članak 108.

Uredba (EZ) br. 207/2009	Ova Uredba
Članak 85. stavak 1.	Članak 109. stavak 1.
Članak 85. stavak 1.a	Članak 109. stavak 2.
Članak 85. stavak 2.	Članak 109. stavak 3.
Članak 85. stavak 3.	Članak 109. stavak 4.
Članak 85. stavak 4.	Članak 109. stavak 5.
Članak 85. stavak 5.	Članak 109. stavak 6.
Članak 85. stavak 6.	Članak 109. stavak 7.
Članak 85. stavak 7.	Članak 109. stavak 8.
Članak 86.	Članak 110.
Članak 87.	Članak 111.
Članak 87.a	Članak 112.
Članak 87.b	Članak 113.
Članak 88.	Članak 114.
Članak 88.a	Članak 115.
Članak 89.	Članak 116.
Članak 90.	Članak 117.
Članak 91.	Članak 118.
Članak 92.	Članak 119.
Članak 93.	Članak 120.
Članak 93.a	Članak 121.
Članak 94.	Članak 122.
Članak 95. stavak 1.	Članak 123. stavak 1.
Članak 95. stavak 2.	—
Članak 95. stavak 3.	Članak 123. stavak 2.
Članak 95. stavak 4.	Članak 123. stavak 3.
Članak 95. stavak 5.	—
Članak 96.	Članak 124.
Članak 97.	Članak 125.
Članak 98.	Članak 126.
Članak 99.	Članak 127.
Članak 100.	Članak 128.
Članak 101.	Članak 129.
Članak 102.	Članak 130.
Članak 103.	Članak 131.
Članak 104.	Članak 132.
Članak 105.	Članak 133.
Članak 106.	Članak 134.
Članak 107.	Članak 135.
Članak 109.	Članak 136.
Članak 110.	Članak 137.
Članak 111.	Članak 138.
Članak 112.	Članak 139.
Članak 113.	Članak 140.

Uredba (EZ) br. 207/2009	Ova Uredba
Članak 114.	Članak 141.
Članak 115.	Članak 142.
Članak 116.	Članak 143.
Članak 117.	Članak 144.
Članak 118.	Članak 145.
Članak 119. stavci od 1. do 5.	Članak 146. stavci od 1. do 5.
Članak 119. stavak 5.a	Članak 146. stavak 6.
Članak 119. stavak 6.	Članak 146. stavak 7.
Članak 119. stavak 7.	Članak 146. stavak 8.
Članak 119. stavak 8.	Članak 146. stavak 9.
Članak 119. stavak 9.	Članak 146. stavak 10.
Članak 119. stavak 10.	Članak 146. stavak 11.
Članak 120.	Članak 147.
Članak 121.	Članak 148.
Članak 123.	Članak 149.
Članak 123.a	Članak 150.
Članak 123.b	Članak 151.
Članak 123.c	Članak 152.
Članak 124.	Članak 153.
Članak 125.	Članak 154.
Članak 126.	Članak 155.
Članak 127.	Članak 156.
Članak 128.	Članak 157.
Članak 129.	Članak 158.
Članak 130.	Članak 159.
Članak 131.	Članak 160.
Članak 132.	Članak 161.
Članak 133.	Članak 162.
Članak 134.	Članak 163.
Članak 134.a	Članak 164.
Članak 135.	Članak 165.
Članak 136.	Članak 166.
Članak 136.a	Članak 167.
Članak 136.b	Članak 168.
Članak 137.	Članak 169.
Članak 137.a	Članak 170.
Članak 138.	Članak 171.
Članak 139.	Članak 172.
Članak 140.	Članak 173.
Članak 141.	Članak 174.
Članak 141.a	Članak 175.
Članak 142.	Članak 176.
Članak 143.	Članak 177.

Uredba (EZ) br. 207/2009	Ova Uredba
Članak 144.	Članak 178.
Članak 144.a	Članak 179.
Članak 144.b	Članak 180.
Članak 144.c	Članak 181.
Članak 145.	Članak 182.
Članak 146.	Članak 183.
Članak 147.	Članak 184.
Članak 148.	Članak 185.
Članak 148.a	Članak 186.
Članak 149.	Članak 187.
Članak 150.	Članak 188.
Članak 151.	Članak 189.
Članak 152.	Članak 190.
Članak 153.	Članak 191.
Članak 153.a	Članak 192.
Članak 154.	Članak 193.
Članak 154.a	Članak 194.
Članak 155.	Članak 195.
Članak 156.	Članak 196.
Članak 157.	Članak 197.
Članak 158.	Članak 198.
Članak 158.a	Članak 199.
Članak 158.b	Članak 200.
Članak 158.c	Članak 201.
Članak 159.	Članak 202.
Članak 160.	Članak 203.
Članak 161.	Članak 204.
Članak 161.a	Članak 205.
Članak 161.b	Članak 206.
Članak 163.	Članak 207.
Članak 163.a stavak 1.	Članak 208. stavak 1.
Članak 163.a stavak 2. prva rečenica	Članak 208. stavak 2.
Članak 163.a stavak 2. druga rečenica	Članak 208. stavak 4.
Članak 163.a stavak 3.	Članak 208. stavak 3.
Članak 163.a stavak 4.	Članak 208. stavak 5.
Članak 163.a stavak 5.	Članak 208. stavak 6.
Članak 165.	Članak 209.
Članak 165.a	Članak 210.
Članak 166.	Članak 211.
Članak 167.	Članak 212.
Prilog –I.	Prilog I.
Prilog I.	Prilog II.
Prilog II.	Prilog III.

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-0596 (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR